

Encsi Hírek

2020. 3. szám

A város polgárainak lapja

Szent István ünnepe

Encs Város Önkormányzata augusztus 19-én tartotta államalapító Szent István királyunk tiszteletére rendezett ünnepi megemlékezést. A rendhagyó ünnepség műsorát helyi művészek adták. A koronavírus miatt tavasszal át nem adott kitüntetések is ez alkalommal kerültek átadásra a hagyományos díjak mellett.

Sajnos egész nap esett az eső, így a Váci Mihály Gimnázium aulájába kellett a rendezvényt megtartani.

Augusztus 20-i program részeként az éven a római katolikus egyház nevében dr. Garancsi László főesperes, címzetes prépost, érseki tanácsos áldotta és szentelte meg az új kenyeret.

Az ünnepi beszédet Mikola Gergely, Encs

város polgármestere mondta, aki ezt követően átadta a város két legrangosabb kitüntetését. A PRO URBE díjat **Bratu László** nyugalmazott polgármester, a Szent István díjat **Vajkóné Zsíros Emese** óvodavezető kapta.

A kitüntetettek méltatását külön cikkben tesszük közzé.

A kitüntetettek

Encs Város Községétől:

Lengyel Anna Mária

Matkoviczné Balogh Katalin

Rozim János

Encs Városért a Község Szolgálatában

Dr. Al Jazairi Abdul Baki

Ambrus Lászlóné

Encsért 2020.

Bogár János

„Akikre büszkék vagyunk-2020” kitüntetés

Kiss Balázs Barnabás az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Kónya Réka, az Encsi Váci Mihály Gimnázium és Kollégium

Kovács Réka, az Encsi Váci Mihály Gimnázium és Kollégium

Novák Írisznek, a Szent László Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Gratulálunk minden kitüntetettnek!

ENCs VÁROS KITÜNTETETTJEI

Encs Város Képviselő-testülete a helyi kitüntetések alapításáról szóló 8/2015. (II.24.) önkormányzati rendeletében foglaltak alapján „**ENCs VÁROS PRO URBE**” kitüntetést adományoz annak a személynek, aki a város társadalmi, gazdasági, művészeti, irodalmi, kulturális vagy tudományos életében kiemelkedőt alkot, illetve alkotott. Ezek alapján a Képviselő-testület a díjra 2020. évben érdemesnek tartotta **Bratu László** urat.

Bratu László mélyépítő üzem-mérnök, település fenntartási és igazgatási szak-üzem-mérnök, aki nyugállományba vonulása előtt, 1989-től állt Encs Város Önkormányzata, illetve annak jogelődje alkalmazásában. A város főmérnökeként, a műszaki osztály majd iroda vezetőjeként, végül három cikluson keresztül polgármestereként szolgált a várost.

2006-ban munkássága elismeréseként a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetést kapott. 2014. október 12-én mondott búcsút a közéletnek és nyugállományba vonult.

Encsen született, gyermekkorát itt töltötte, itt végezte el az általános iskolát. Nyíregyházán érettségit és technikus végzettséget szerzett. 1986-ban diplomázott az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Építőipari Intézet mélyépítő tagozatán, majd 1994-ben szaküzem-mérnöként.

Bratu László a város főmérnökeként, a műszaki osztályvezetőjeként, irodavezetőként, majd polgármesterként, de magánemberként is mindig a közösségért tevékenykedett. Munkásságával nagyban hozzájárult ahhoz, hogy városunk elnyerte mai arculatát, közlekedése, illetve úthálózata fejlődött, infrastruktúrája kialakítására, illetve később rekonstrukcióra került.

Beosztott dolgozóként a fejlesztési, fejlődési lehetőségeket messzemenőig igyekezett kihasználni. A város első embereként pedig a benyújtott pályázatokat, a város érdekében, a

megfelelő fórumokon eredményesen képviselte.

Tevékenységehez, személyéhez, a teljesség igénye nélkül, az alábbi munkálatok fűződnek, hiszen az általa befutott életutat nehéz lenne röviden úgy bemutatni, hogy lényeges momentumok ne maradjanak ki belőle:

Encs teljes szennyvízhálózat kiépítése, Szociális bér lakás-építési program befejezése, Encs útjainak felújítása; teljes rekonstrukciója, Körforgalmi park felújítása, funkcióval ellátása, területrendezés, Hulladékgyűjtő szigetek kialakítása, Szociális konyha létesítése, berendezése, Csoma kastély homlokzati rekonstrukciója, Iskola és óvoda épületeinek rekonstrukciója és bővítése, Szt Flórián út és Kazinczy út kivitelezése, Az Encsi Ipari Park területén közvilágítás kiépítése, A városi intézmények épületeinek felújítása, korszerűsítése, közlekedési lámpa létesítése, Szilárd-hulladék gazdálkodási rendszer fejlesztése lerakó komplex rekultivációjának és bővítésének előkészítése, Hernád völgye települései rekultivációs projektjének előkészítése, házi és közösségi komposztálásának megvalósítása, népszerűsítése, Illegális hulladéklerakók felszámolása, Ivóvízminőség javítási projekt előkészítése Szerencs város gesztorságával, Encs város kereskedelmi központjának funkcionális rekonstrukciója, Családi Napközi kialakítása és szociális alapszolgáltatás fejlesztése Encsen, Gyermekorvosi rendelő és a járóbeteg szakellátás fejlesztése Encsen, Térfigyelő kamerák kihelyezése Encsen (18db) Emlékművek felállítása, felújítása.

Az általa vezetett 2002-2006-os önkormányzati ciklus beruházásainak összköltsége 2 milliárd 83 millió 442 ezer 800 forint és 60 ezer 305 euro volt

A benyújtott pályázatok 198 millió 975 ezer 710 forint önerő biztosításával 1 milliárd 137 millió 862 ezer 219 forint támogatást hoztak a városnak, illetve a térségnek. A szociális földmunkaprogram keretében.

Ez a kitüntetés valódi elismerése lehet egy olyan szakembernek, aki városunk arculatát évtizedekre és mindnyájunk meglepődésére „formálta meg”.

Encs Város Képviselő-testülete a helyi kitüntetések alapításáról szóló 8/2015. (II.24.) önkormányzati rendeletében foglaltak alapján Szent István Díjat adományoz Vajkóné Zsiros Emese asszonynak.

Vajkóné Zsiros Emese asszony néhány évtizede az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde vezetője.

Nem csupán az óvodában, tanította a gyerekeket, de tizenöt éve részt vesz az encsi egyházközség hittanítói munkájában, továbbá szervezi az évenként Egerben történő ministráns találkozót. Részt vesz az encsi egyházközség évenként megrendezendő

elsőáldozási ünnepség szervezésében, valamint a két évenként visszatérő bér-málási előkészületben.

Mind a szakmai mind a hitbéli tanítás átadásáért kiemelkedő munkát végez.

Vezetői, pedagógiai munkáját a város számos alkalommal elismerte, hiszen 1984-től fáradhatatlanul dolgozik a gyermekek nevelése, oktatása területén.

Most tevékenységének egy új területét kívánja jutalmazni.

„Encs Város Közoktatásáért” **elnevezésű helyi kitüntetést** kap 2020. évben **Lengyel Anna Mária**, a Szent László Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola tanítójának.

Lengyel Anna Mária a klasszikus pedagógus megtestesítője, a Szent László Katolikus Általános Iskola és a város meghatározó tanáregyenysége. Azon kevesek egyike, akik hivatásuknak és egyben örömforrásnak is tekintik munkájukat.

Tanítói diplomáját, a sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskola nappali tagozatán szerezte könyvtár-rajz speciális szakkollégiumi képesítéssel.

1983-tól a szülőföld szeretete visszahozta Abaújba, azóta Encsen dolgozik.

Éveken keresztül az encsi Petőfi Sándor Általános Iskolában oktatta-nevelte a gyermekeket. Művészi tehetségét az intézmény festészet-rajz szakán kamatoztathatta. Nagy szeretettel igazgatta, gondozta az iskola könyvtárát. Igazgatóhelyettesi munkakörben is tevékenykedett. 1988-ban eredményes munkájáért Miniszteri Dicséretben részesült. Pannikát egyénisége és rátermettsége, valamint felkészültsége kiváló nevelővé alakította. 39 éves pályafutása alatt emberi és nevelői magatartása példaértékű. A tanítási óráira való felkészülést a lelkiismeretesség, a lényegre törés, kreativitás, értékközlés, élménynyújtás, a gyermekekkel szemben támasztott igényesség jellemzi.

Kiváló tanítói munkáját számtalan versenyeredmény is megkoronázza. A különböző rajz, mese, prózamondó és szavalóversenyeken elért kiváló helyezéseivel a siker ízt ismerteti meg a gyermekekkel.

Legnagyobb eredménye egy nemzetközi (távol keleti) rajzverseny első helyezése.

Céltudatos munkájával, szerény magatartásával kivívta kollégái elismerését is.

„Encs Város Közoktatásáért” elnevezésű helyi kitüntetést kap 2020. évben Rozim János Zoltán az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola pedagógusa.

Rozim János Zoltán nős, két nagykorú gyermek édesapja. Encsen él 36 éve városunkban tanít. 1984-ben végzett a Sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolán, majd 1988-ban technika szakos általános iskolai tanári képesítést is szerzett a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán.

Tapasztalt, jól képzett, következetes pedagógus, aki osztályfőnökként és szaktanárként egyaránt lelkiismeretesen végzi a munkáját. Technikatanárként szívügye a gyakorlati ismeretek és a mindennapi életben használható tudás átadása tanítványai számára. A tehetséggondozás és a felzárkóztatás terén is eredményes pedagógus. Az általa felkészített tanulók rendszeresen sikeresen szerepelnek a körzeti, megyei és országos közlekedési

versenyeken. Számos rangos országos versenyeredménnyel büszkélkedhetnek tanítványai. Kiváló kapcsolatot ápol Encs Rendőrkapitányságával, s összehangolt munkájuk eredményeképpen színvonalas közlekedési versenyek kerülnek megrendezésre.

A hátrányos helyzetű tanulók nevelése-oktatása terén elvitathatatlan érdemei vannak. Pedagógiai munkássága során továbbképzésekbe bekapcsolódva folyamatosan gazdagítja szakmai ismereteit.

Jó közösségi ember; kollégái, tanítványai és a szülők elismerik munkáját.

Encs Városért a Közösség Szolgálatában kitüntetésben részesül Dr. Al Jazairi Abdul Baki

Dr. Al-Jazairi Abdul Baki főorvos úr sebész és onkológus szakorvos, az Encsi Területi Egység Egészségügyi Központ sebészeti onkológiai orvosa 2002-től. Nélküle nem lenne onkológiai ellátás Encsen.

Orvosi egyetemi tanulmányait Irakban, Basrah-ban kezdte, de Minszkben fejezte be. Pályája nem szokványos módon kezdődött: Irakban háborús helyzetben, majd Szaúd-Arábiában egy mobil kórházban dolgozott sebészként.

Magyarországra költözése után a Megyei Kórház Baleseti sebészeti osztályán kezdett gyógyítani. A nyelvi nehézségekkel is megküzdve sebészorvosi szakképesítését Magyarországon szerezte 1988-ban. Sebészként szembesült a daganatos betegségek számának folyamatos emelkedésével, és érdeklődése az onkológia irányába vitte. A Megyei Kórház Onkológiai osztályán folytatta munkáját sikeres szakvizsgát követően. Azóta cikkei tudományos folyóiratokban jelentek meg, tagja az onkológiai bizottságnak.

Az eltelt 18 év alatt nagyon sok encsi környékbeli emberen segített mind sebészként, mind onkológusként. Sebészeti tevékenységének köszönhetően nem kell távolabbra utazni. Onkológiai munkájával ésszerűsíti, lerövidíti a betegutakat, amely a lelkileg is érzékeny és sérülékeny daganatos

beteg esetén hatalmas jelentőségű. Amit csak lehet, helyben megold, CT-, MR-vizsgálati időpontokat, konzíliumokat sürget, hogy minél hamarabb elkezdődhessenek az onkológiai kezelések. Gyógyult onkológiai betegek időszakos gondozását végzi, vizsgálatokat koordinál, kisebb műtéteket végez. Munkáját a dinamizmus, emberiségesség, betegközpontúság jellemzi. Tiszteletreméltó az a szakmai tudás és alázat, továbbá emberi hozzáállás, empátia, segítőkészség, amivel betegeit kezeli.

2 sikeres gyermek édesapja, 4 szép unoka boldog nagypapája, akikkel igyekszik minél több időt tölteni.

Encs Városért a Közösség Szolgálatában kitüntetésben részesül Ambrus Lászlóné az Encsi Polgármesteri Hivatal pénzügyi előadója

Ambrus Lászlóné általános iskolai tanulmányait Léhen és Kázmárkon végezte. A középfokú alma matere az a Miskolci Földes Ferenc Gimnázium volt. Érettségi után a miskolci Fáy András Közgazdasági Szakközépiskolában szerzett előbb pénzügyi ügyintézői képesített könyvelő, majd utóbb mérlegképes könyvelő állami háztartási szakon megnevezésű szakképesítést.

Miskolci Távközlési Igazgatóságnál, Baktakéken látott el gazdasági előadói feladatokat. Ambrus Lászlóval Baktakéken alapított családot. Házasságukból két kislányuk született: Tímea és Beáta.

2008-tól dolgozik Encsen, előbb Művelődési Központban, majd az Encsi Polgármesteri Hivatal Pénzügyi Irodájában.

Munkaköri feladatait mindig lelkiismeretesen, hozzáértéssel, nagy precizitással végezte. Az önkormányzati gazdálkodási feladatokon kívül a roma nemzetiségi önkormányzat és az Encs gesztorságával működő társulások gazdálkodási feladatait is ellátta. Rendszeresen részt vesz a választási feladatok ellátásában, a választások pénzügyi elszámolásának lebonyolításában.

Személyéről csak elismeréssel szólhatunk. Ez a kitüntetés méltó elismerése munkájának nyugdíjba vonulása alkalmából.

„Encsért 2020.” kitüntetésben részesül Bogár János hosszútáv futó.

Bogár János Fancsalban él. Nevét az atlétika területéről ismeri a város, az ország, és – bátran kijelenthetjük – a futás eredményeit követő nemzetközi sportközösség.

János 37 éve indul futóversenyeken. Immáron több mint 1400 versenyen vett részt ez idő alatt.

Városunk szempontjából fontos kiemelni, hogy a 2000-es években 221 versenyen indult az EVSC színeiben, s ezen keresztül vihette el szerte Európába Encs jó hírét. Ma is rendkívül aktív sportoló, évente 60-70 versenyen indul jelenleg is. Bármilyen méltatást felülírnak legfontosabb versenyeredményei: Európa Bajnoki cím, első helyezés az Athén-Spárta versenyen, a Bécs-Budapest maraton (356) km, 6-szor, a Madridi Világkupán 7-szer, a Svájci Európa Kupán 4-szer, a Békéscsaba-Arad közötti futóversenyen 6-szor, a Fertő tó Ultrán 5-ször, az „UltraBalaton”. A 100 km-en 6-szoros Országos Bajnoki cím, országos csúccsal (1999-ben futott országos csúcsát eddig nem tudták megdönteni); Brazília, Santos, 100 km-es Világkupa, 3. hely.

Sportszerűségéért a Nemzetközi Olimpiai Bizottság 2011-ben Fair Play Díjban részesítette.

Kitartása, a sport iránti elkötelezettsége példaértékű lehet minden nemzedék számára. Eredményei ellenére rendkívül szerény, a rivaldafényt nem kedvelő egyéniség.

Encs Város Községi Tanácsa „**Encsért 2020.**” elnevezésű helyi kitüntetésben részesíti 2020. évben **Matkovicsné Balogh Katalin**, az Encsi Váci Mihály Gimnázium tanára, 1980-ban szerzett tanító és orosz pedagógia szakos tanári diplomát, majd német nyelvű szakos tanári és a Debreceni Egyetemen német nyelv és irodalom szakos középiskolai tanári oklevelet kapott. Tanári pályafutását az alszólai általános iskolába kezdte tanítónaként.

A Petőfi Sándor Általános és Művészeti Alapiskolában dolgozott tanítónaként, majd orosz és német nyelvű szakos tanárként.

Elvégezte a Goethe Intézet szervezésében a „Német szakos általános iskolai tanárok tanár-továbbképzőkké való képzése” elnevezésű tanfolyamot, amely lehetővé tette számára módszertani továbbképzések szervezését és megtartását német nyelven. Az encsi kistérségben német nyelvű szaktanácsadóként segítette a kollégák munkáját. Továbbképzéseket, nyelvi versenyeket szervezett.

2001 óta az Encsi Váci Mihály Gimnázium és Kollégiumban dolgozik német nyelvű szakos középiskolai tanárként. Valamennyi évfolyamon tanít. Fontosnak tartja, hogy a tanulók megszeressék az idegen nyelvet, valamint a nyelvtanulás során sikerélményeket érjenek el.

Diákjai rendszeresen vettek részt különböző német nyelvű versenyeken, szép eredménnyel. Tanulóit a nyelvtanulás mellett nyelvvizsgákra készíti fel, ahol ők folyamatosan kiváló eredményeket érnek el. Több volt tanítványa dolgozik jelenleg német nyelvtanárként, vagy éppen most végzi nyelvtanári tanulmányait.

Férjével, akivel 1980-ban kötöttek házasságot, három gyermeket indítottak útnak. Tanárnő jelenleg nyugdíjba vonulása előtt felmentési idejét tölti.

„Akikre büszkék vagyunk-2020” kitüntetés adományoz az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola végzett tanulójának, **Kiss Balázs Barnabásnak**.

Kiss Balázs Barnabás tanulmányait nyolc éven át kitűnő eredménnyel végezte. Példamutató magatartásával, szorgalmával kiemelkedik diáktársai közül.

Osztálytársaival nagyon jó kapcsolatot ápol, az osztályközösség aktív tagja. Lelkesen kapcsolódik be nem csupán az osztály, hanem az intézmény által szervezett rendezvényekbe, versenyekbe.

Mindig segítőkész, tanáraival szemben udvarias, tisztelettudó.

Érdeklődése sokrétű; tanulmányi és sportversenyeken is többször megmérette magát szép eredménnyel.

Első helyezést ért el csapatban, második és harmadikat egyéniben az Országos Fekve-

nyomó Diákolimpia országos döntőjében.

A „Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Érték-örzők” Kárpát-medencei szintű vetélkedő-sorozat megyei döntőjében négyfős csapattal a negyedik helyet szerezte meg.

A szaktárgyi versenyeken is dobogós helyezést ért el; angol nyelvből kimagaslóan teljesített. Vers- és prózamondó tehetségét iskolai és városi műsorokban rendszeresen bizonyította.

Sikereihez elengedhetetlenül fontos a kiegyensúlyozott családi háttér, melyet szülei biztosítanak számára.

Tanulmányait Miskolcon az Andrássy Gyula Gépipari Szakgimnáziumban folytatja.

Gratulálunk, kérjük, vegye át a kitüntetést!

„Akikre büszkék vagyunk-2020” kitüntetésben részesül: Kónya Réka, az Encsi Váci Mihály Gimnázium és Kollégium diákja.

Kónya Réka 7 éven keresztül volt iskolánk diákja. Szorgalmas tanuló, 7 éven keresztül kitűnő eredményt ért el.

Az elsők között szerezte meg az angol középfokú és felsőfokú nyelvvizsgát, majd leérettségizett angol nyelvből középszinten és emelt szinten

Tanulmányi munkája során mindig egyenletes, megbízható teljesítményt nyújtott. Rendszeresen vett részt tanulmányi versenyeken.

Az osztályközösség munkájából is tevékenyen vette ki részét, szívesen vállalt feladatokat. Az osztálytársaival jó kapcsolatot ápol, akik elismerték teljesítményét.

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulóját megnyerte, ő képviselte megyénket és iskolánkat e verseny országos döntőjében.

A középiskolások helyesírási versenyén is részt vett, legjobb eredménye megyei 3. helyezés volt. A magyar nyelvi OKTV-n is indult kiváló eredménnyel, majd az édes anyanyelvünk” nyelvhasználati versenyen, a megyei fordulókban a legjobb írásbeli teljesítményt ő érte el.

Versenyeredményei alapján kétszer is részt vehetett az Anyanyelvápolók Szövetsége által szervezett széphalmi nyelvi táborban, s azóta is a szövetség ifjúsági tagozatának lelkes tagja.

„Akikre büszkék vagyunk-2020” kitüntetésben részesül: Kovács Réka, az Encsi Váci Mihály Gimnázium és Kollégium diákja.

Kovács Réka nyelvi előkészítő képzésben tanult, az 5 év alatt mindvégig jeles vagy kitűnő tanulmányi eredményt ért el.

Megszerezte a komplex középfokú nyelvizsgát, leérettségizett közép és emelt szinten angol nyelvből.

Az osztályközösségben rendszeresen vállalt önként feladatokat. Társai elismerték munkáját, befogadták és jó kapcsolatot áptak vele. 9. évfolyamtól kezdve rendkívül elkötelezett volt a humán tárgyak, így a magyar nyelv és irodalom iránt, szívesen vett részt tanulmányi versenyeken is.

Olvasottságával magasan kiemelkedett az osztály, illetve az évfolyam tanulói közül. Indult az „Édes anyanyelvünk” nyelv-

használati versenyen, ahol kiváló szóbeli teljesítményével hívta fel magára a figyelmet. A magyar irodalmi OKTV-n is indult kiváló eredménnyel

Versenyeredményei, a magyar nyelv és irodalom tantárgy iránti elkötelezettsége alapján kétszer is részt vehetett az Anyanyelvpolók Szövetségének Széphalomban szervezett nyelvi táborában, s a szövetség ifjúsági tagozatának ő is lelkes tagjává vált.

Az érettségi alkalmával is bizonyította, megérdemelte az elismerést.

„Akikre büszkék vagyunk-2020” kitüntetés adományoz Novák Írisznek, a Szent László Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola végzett tanulójának,

Novák Írisz példamutató szorgalom, lelkiismeretes munkavégzés és tudásvágy jellemezte az eltelt évek alatt. Tudására,

aktivitására, lelkes hozzáállására mindig számíthattak pedagógusai és diáktársai.

Alkalmazkodóképessége, kezdeményező- és kompromisszum készsége révén nemcsak jól tud csapatban dolgozni, hanem irányítóként is magával ragadja a többieket. Nyitott, együttműködő, segítőkész személyisége, tiszteletreméltó mély emberi tulajdonságai az iskolai diákközösség meghatározó tanulóává tették.

Kitűnő tanulmányi eredménye, kimagasló közösségi munkája, az iskola rendezvényein való színvonalas szereplése elismerést érdemel. Keresztényi magatartása, kimagasló szorgalma példaértékű a mindenki számára. Sokoldalú diák. A nyolc év alatt több szak- tanári, osztályfőnöki és igazgatói dicsérete mutatja sokszínű tehetségét. A reál és humán tárgyak mellett a készség-, és a művészeti tárgyakban egyaránt jeleskedik. Tanulmányai folyamán ezt mindvégig bizonyította, számtalan területen mérettette meg magát különböző szintű versenyeken.

A versenyeken öregbítette iskolánk, településünk hírnevét, és bizonyította, hogy a legjobbak között van. Színvonalas fellépéseivel színesítette az iskolai, városi, és a környező települések rendezvényeinek műsorait.

A rangosabb megmérettetései: Dugonics András Matematika verseny országos, Bolyai Matematika Csapatverseny, Országos Szaxofonverseny, a Regionális Szaxofonverseny 1. helyezés, Szólótánc, néptánc Fesztivál 2. helyezés, Egyházmegyei Dramatikus verseny 1. helyezés.

Írisz tanulmányait Miskolcon a Bartók Béla Zeneművészeti Szakgimnáziumban folytatja.

Séta a mellrák ellen

A Magyar Rákellenes Liga Encsi Alapszervezete már hosszú évek óta szervezi meg októberben a Séta a mellrák ellen nevű eseményt. Sajnos ezen az éven rendhagyóra sikerült, mert a gíbárti része a programnak elmaradt, de a jelenlévők lelkes részvétele kiállás és szolidaritás volt.

Az eseményt az Encsi Egészségfejlesztési Iroda támogatta, dr. Farkas Márta vezető köszöntötte a jelenlévőket.

Kóczi Klára és Sztrik Gáborné Ági kedves vendéget is üdvözölhettek, Virág Juditot, a szervezet országos elnökségi tagját. Miklós Istvánné szavalata után elindult a séta a Bársonyos hídig.

Encsi Nyár 2020

Pandémia ide vagy oda, azért az idei nyáron is sikerült egy pár szép programmal örömet okozni az itt élőknek, kicsiknek és nagyoknak. A Milleniumi Parkszínpadon három nyári színházi előadást tekinthettek meg az encsi színházbarátok. Elsőként az Édes Alkony című vígjátékot Harsányi Gábor rendezésében és főszereplésével majd a Luxemburg című nagyoperettet végül az Egy csók és más semmi című zenés vígjátékot. A kedvezőtlenül meghatározott időpont (augusztus 20.) és a járvány miatti bizonytalanság révén sajnos idén kevés csapat vett

részt, az egyébként népszerű bogrács csatán, viszont a vele párhuzamosan megrendezett Abaúji Pálinkamustra nagyon sikeres volt, az eddigiektől jóval több nevezés érkezett. (Úgy látszik „a szesz fertőtlenít”, jelszó megtette a hatását és itt bátrabbak voltak a jelentkezők.) Szintén nagyon sokan vettek részt a családi napon, melyen lovagoltatás, arcfestés és tetkó, lufi hajtogatás, bábszínház, kézműves foglalkozások, gyerekkoncert, valamint „Marika néni lángosa” és limonádé várta a résztvevőket. (Ez utóbbi akárcsak a lángos nagyon kapós volt, nem győztük „gyártani.”)

A nyár során próbálkoztunk még nagyon hangulatos kertmozival és autósmozival a Sportsarnok háta mögötti területen. Ez utóbbiak kevésbé voltak sikeresek. Úgy tűnik a színház mindent visz. Ennyi fért bele ebbe a bizonytalan időszakba, mely során sok környező településen teljesen elmaradtak a programok.

Köszönjük azoknak, akik velünk tartottak.

K.

Önkormányzati hírek

Encs Város Önkormányzata Képviselő-testületének ülése októberben ünnepélyes eseménnyel kezdődött. Bratu Ferenc, az újonnan belépő önkormányzati képviselő letette az esküt.

Ezután a jelenlévők meghallgatták Tvergyák László tűzoltó alezredes, az Encsi Tűzoltó-parancsnokság vezetője, beszámolóját a település tűzvédelmi helyzetéről, a tűzvédelem érdekében tett intézkedésekről, feladatokról 2019. évben. Az ülésen jelen volt és a katasztrófavédelemmel kapcsolatos kérdésekre válaszolt Kovács Sándor tűzoltó ezredes, az Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltség vezetője.

A második napirend a Beszámoló az önkormányzati fenntartású intézmények 2019. évi tevékenységéről címmel 4 intézmény, az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde, az Encsi Művelődési és Sportközpont, Könyvtár, a Pax Hálózatfejlesztő Gondozási Központ és az Encsi Polgármesteri Hivatal számolt be az elmúlt éven végzett munkáról. A Képviselő-testület egyöntetűen

mondott köszönetet az intézmények dolgozóinak a városért végzett munkájukért.

A Helyi Esélyegyenlőségi Program felülvizsgálata is megtörtént.

Az Indítványok, bejelentések napirendben az

állandó bizottságok személyi összetételét változtatták meg. A Városfejlesztési és Ügyrendi Bizottság Bratu Ferenc képviselővel, a Humánágazati Bizottság Kléri Bertalannal egészült ki.

A közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló rendelet tervezetét hosszas vita és mérlegelés után fogadták el a képviselők.

Módosításra került két rendelet. Elfogadták a PAX Hálózatfejlesztő - Gondozási Központnál jelentkező túlóra finanszírozását, valamint a 2021-2035 évekre vonatkozó Gördülő Fejlesztési Terveket.

A Sportvezetői középtávú koncepció az Encsi Művelődési és Sportközpont, Könyvtár Gagarin úti telephelyén anyagot szintén elfogadták.

Az Encsi Művelődési és Sportközpont, Könyvtár élére ideiglenes intézményvezetői megbízás kapott Vezse Attila.

Koszorúzás nemzeti ünnepen

Az 1956-os forradalom és szabadságharc tiszteletére Encs Város Önkormányzata a járvány miatt egyszerű megemlékezéssel tisztelgett a hős elődök előtt.

A város vezetői, Mikola Gergely polgármester, dr. Bratu Tamás alpolgármester, dr. Szántó Marianna jegyző és Konyor Judit önkormányzati képviselő megkoszorúzták Nagy Imre mártír miniszterelnök szobrát, valamint az 1956-os mártírok és hősök tiszteletére állított emlékfát.

Egyidőben az Aba Sámuel Szakközépiskola nevében Golyena Tamás helyettes is elhelyezte a kegyelet koszorúját.

Búcsú Kuskó Sándortól

Karsai Attila Igazgató Úr által a temetésen elmondott búcsúztató:

Kedves Sanyi!

Most, amikor sokadmagammal itt állok, hogy közösen emlékezzünk és búcsúzzunk, egy régen olvasott idézet sejlik fel előttem, amelynek tartalmát mintha te hagytad volna örökül keserves feladatként számomra. Így szól:

„Emlékezz rá, hogy egyszer még, utoljára, találkoztál velem... És ha van még benned valami belőlem, mártsd be tolladat a lenyugvó nap tűzébe, s írd meg nekik... írd meg ezt a találkozást... és írd meg nekik, hogy hagytalak el, és hogy tűntem el, beleolvadva az alkonyodó égbe ifjan, szépen és végtelenül szabadon, hogy ne lássalak többé.”

A megszokott lenyugvó nap tűzében lehetetlen feladat búcsúzni, mert a búcsú hangosan kimondva sosem teljes: ezt csak belül lehet megélni, a kimondott szavak csak üres frázisoknak tetszenek ilyenkor.

Furcsa, mennyire fáj, amikor egy barát elköltözik - és amit hátrahagy, az csupán a csend. Ezt a csendet éreztem magam körül két héttel ezelőtt, s attól a délutántól kezdve folyamatosan. Vasárnap, amikor autóval mentem be az iskolába, már a város utcái is ezt a mélységes csendességet, valami eddig természetesen állandó hiányát, egy pótolhatatlan létező elvesztését súgták felém, amely érzés igazán csak az irodai magányban font körül teljesen.

Azóta újra és újra próbálom megérteni mindazt, ami történt. Sokszor és sokféle emlék jut eszembe, s végülis azon

gondolkoztam el, hogy te akartad volna-e, hogy ezzel a temérdek felgyülemlett komor gondolattal köszönjünk el tőled? S arra jutottam, minden bizonnyal nem! Hiszen, rád szinte mindenki úgy gondol, hogy állandóan vidám, folyamatosan mozgásban lévő személyiség voltál, akinek csibészes mosolya mindig ott bujkált a bajusza alatt, s a szemében ugyanez a rendkívüli életigenlés tükröződött.

És igen! Több mint huszonöt évet dolgoztunk együtt, s ebből másfél évtizedet szomszédos, mindig nyitott irodában. Három, mindig nyitott irodában. S nem egyszerűen munkatársként, hanem barátként. Hagy búcsúzzak tőled András nevében is, hiszen a ti barátságotok a miénknél is sokkal régebbi és mélyebb volt. Amikor idekerültünk, ő és te vettetek pártfogásba bennünket, s a végén ennél sokkal több kerekedett ki. Sosem felejtjük el a sok közös hazai és külföldi kirándulást, amelynek esztendei alatt mi és gyermekeink együtt éltek meg nagyon-nagyon sok élményt. Az mindig a fülemben cseng, hogy felnőtt gyermekeimet még ma is pici korukban megkapott beceneveiken emlegetted.

És igen, az „idegen országok”! Sosem kellett kétszer mondani Neked, hogy tervezzünk vagy pályázzunk meg egy külföldi kirándulást. Igaz, hogy egyikünk sem beszélt nyugati nyelveket, de számos közös külföldi utunkon mindig megértettük magunkat mindenkiével. Még akkor is, ha finn pedagógusoknál vagy lengyel barátainknál szállásoltak el bennünket. Vannak el nem múltó történeteink. Sokat tudnék mesélni arról, hogyan metszettük meg finn kollégánk sarkvidéki almafáját (ki tudja, terem-e azóta), s talán ez is hozzájárult, hogy együtt váltunk papír szerint is aranykalászos gazdákká.

A Lipcsébe küldött leanderidről hírt kaptam tegnap: jól érzik magukat és nőnek.

S műveltünk együtt barackost is három évtizeddel ezelőttől. Azt már meg sem mondom, hány liter pálinkánk „bánta” egy-egy általad kezdeményezett sportfejlesztést az iskolában.

Ha közös dolgainkról kellene listát készíteni, nagyon nehéz lenne azt teljessé tenni. De azt hiszem, a ma tőled búcsút venni akarók mindegyike ki tudná egészíteni ezt a felsorolást. Egyedülálló az a segítőkészség, amit nálad megtapasztalhattunk. Nehéz lett volna tőled úgy segítséget kérni, hogy arra nemet mondj. Még akkor is, ha az hirtelen kellett, például egy vihar által kidöntött fa felaprításában, vagy egy lerobbant eszköz megjavításában.

Neked még a tárgyak is a barátaid voltak. Bármit szétszedtél és összeraktál. Sosem felejttem el, mennyit cikiztünk bent téged azzal, hányszor szedted szét és raktad össze, mint egy sima legót, újra és újra a hátakat.

Azt is külön tanfolyamon kellene oktatni, hogy kommunikáltál egy-egy kevésbé felkészült ügyfélszolgálati munkatárssal valamilyen technikai probléma esetén.

Az pedig végképp csodálattal töltött el bennünket, hogy neked, aki sosem itál szinte semmit, hogy lett a borászat a hobbinál jóval nagyobb elköteleződés. Neked ettől, és még ezer dologtól lett kerek a világ. S ebben talán a legkerekebb a labda volt. A foci és te elválaszthatatlan fogalom voltatok, amiből én csak annyit értettem, hogy már megint finanszírozni kell egy továbbjutás költségeit. Ma még nem tudjuk felfogni, hogy ez már elmúlt. Nem tudjuk elfogadni, hogy nem mondhatjuk többet bent a suliban, ha valami nem stimmel, a szállóigévé vált mindent elfeledtető mondatot, hogy „Sanyi a hibás!”. Nem cikizhetünk többet azzal, ha szemüvegben olvasol valamit lefelé nézve, hogy szundikálsz az irodában, amit egyébként az operai színházi alkalmakkor is szemedre vetettünk, pedig az első sorban ültél. Nem süthetjük el ezeregyedszer azt a poént, hogy úgy juttatad be az encsi focicsapatot az NB III-ba, hogy fejen talált a labda... Most elköszönnek tőled azok a generációk, akik a te útmutatásaid alapján lettek nagyszerű focistákká. Szokták mondani, a focihoz mindenki ért, bevallom, én nem. De téged mindig csodáltalak, és ez csak tovább nőtt, amikor tavaly az országos döntőt csak tizenegyesekkel bukta el iskolánk edzője, aki kidolgozta pedagógiai programunk emlékeztetőfejlesztő gyakorlatát, amelyet két medicinlahdával, békaügetésben kellett vívnia a felejtésre hajlamos nebulóknak. Másnap, izomlázasként eszükbe jutott, bármit is felejtettek el korábban.

Én azt láttam, olyan életet éltél, ami több emberöltőt is meg tudna tartalommal tölteni, s tudom, még száz és száz terved volt a jövőre. A tettek embere voltál, csapatvezető és egyben csapattag, akinek mindig a közösség volt az első.

Amikor beszédet mondtam, utána rendszerint te következtél, hogy elmondd a jutalmakat, a további feladatokat... A mai megszólalásom után csak a csend következik. De ez a csend furcsa paradoxonként étellel teli: a te életed általunk is megélt emlékei töltik ki.

Mondják, hogy egy ember addig él, amíg emlékeznek rá. Te nagyon sokáig és sokak szívében fogsz élni. Neked valóban könnyű álmot ígér az abaúji föld, a te földed. Innen nézz és mosolyogj ránk, mert innen merítetted magad, és most e föld lesz a tiéd!

Nyugodj békében, Kuskó Sanyi!

IMÁDLAK NAGY ISTENSÉG

Elsőáldozás a Szent Anna Templomban

A szentségek Isten láthatatlan kegyelmének látható jelei. Végig kísérik az embert élete folyamán, életkorának és életkörülményeinek megfelelően adják a kegyelmet, segítik és vezetik az embert. Az Eukharisztia az a szentség, amikor már önállóan és tudatosan járunk az Isten felé vezető úton, saját elhatározásunk, döntésünk alapján, a tanultakra támaszkodva. Felvételre három tanév után készülünk, megismerjük Jézus életét, tanításait. Erősít bennünket a szentektől tanulható segítő szeretet és lemondás, a vértanúk bátorsága. A járványhelyzet miatt a szokott időben sajnos nem kerülhetett sor az ünnepélyes liturgiára.

2020 szeptemberében, amikor visszatérhettünk az iskolába, újult energiával folytatódott a készülődés. Szeptember 13-án 21 tanuló járult első alkalommal az Oltáriszentség vételéhez ünnepélyes keretek között. Egy kicsit minden más volt, mint a megszokott. Rövidebb idő alatt készültünk fel, de ugyanolyan odaadással vettek részt a próbák. Bár a szentmisén maszkot viseltek, de fölötté ugyanúgy csillogtak a szemek! Az hogy ott lehettünk a templomban szereteteink-

kel és a közösséggel együtt megnyugvással járt, az állandóság érzetét keltette bennünk. Köszönöm Istennek, hogy a szülők felismerik a szentségek fontosságát, kísérik gyermekeiket ezen az úton.

Köszönöm dr. Garancsi László főesperes atyának a szentség kiszolgáltatását, az

együttműködést hitoktató társaimnak és azoknak, akik ministrálással, felolvasással, énekléssel tették még szebbé ezt a napot. A gyerekeknek azt kívánom, soha ne felejtsek ezt a szép napot, Isten áldása kísérje életüket!

Takács Edit hitoktató

Aranymisére hívtak a harangok

Beszélgetés Szarka József görögkatolikus parókussal

Ötven évvel ezelőtt Isten lehetővé tette, hogy egy ifjú pap csillapítsa szomjúságát azoknak, akik erre szomjaznak. 2020. szeptember 8-án Kisboldogasszony napján, Szuhakállói görögkatolikus temploma, templomkertje, parókiája megtelt papokkal, hívekkel, régi ismerősökkel, családtagokkal. Aranyfény csillogása ragyogta be a templomot, de nemcsak a csodás őszi napnak köszönhetően, hanem, mert ekkor ünnepelte Szarka József parókus aranymiséjét, pappá szentelésének 50. évfordulóját. Hálát adni jöttünk ide, látni József atya szeretetteljes, szelíd mosolyát és örömmel szívünkbe fogadni aranymisés áldását.

A nevek meghatározzák életünket. Mit jelentett Parókus Úr számára a kereszttségben kapott József Salamon név? Milyen családi legendárium fűződik hozzá?

Meghatározzák a nevek, igen. Amikor megszülettem, édesapám Kanadában élő nagyapám megkérdezte, minek szeretné nevezni a most született fiúunokáját. Üzenete röviden ennyi volt: „Salamon az ő neve, a templomépítő.” Így kaptam a kereszttség szentségében a József Salamon nevet. Ennek jegyében imádkozott édesanyám, édesapám, később együtt a család azért, hogy nagyapám álma valósággá váljon, a lassan cseperedő unoka papi hivatást kapjon.

Be szép lehetett fiatalon, frissen meghallani, hogy hív az Isten. A családjukból többen is a papi hivatást választották.

Mi motiválta erre fiúként Önöket?

Erre a hivatásra készülve indultam el az esztergomi ferences gimnáziumba, ahol a jó ferences atyák, különösen Karácsonyi Aladár atya hivatásigondozó szombat esti előadásai érezték meg bennem a papi hivatástudatot. Érettségi után így jelentkeztem a Miskolci Apostoli Exarchátus papnövendékei közé felvételre. Sikeres felvételi vizsgát nyerve elindultam azon a pályán, amelynek a felszentelést követően Isten kegyelméből

elérhettem az aranymise idejét. Az Istenszülő Szűz tisztelete öröklött családi hagyomány, szombat esténként édesapám vezetésével közösen végeztük a rózsafüzért, szülők és gyermekek felváltva. Ennek tudom be, hogy öcsém ugyanezen gimnáziumban történt érettségije után szintén a papságot választotta hivatásul, aki egy év múlva fogja ünnepelni 50 éves aranymiséjét és házassági évfordulóját.

Felszentelésekor milyen ígét választott papi hivatása jelmondatának?

„Itt vagyok Uram, hogy teljesítsem akaratodat.”

Mint élete, munkása bizonyítja, ez őszinte, mély meggyőződése volt, ez az ige, gondolat vezérelte papi szolgálata ötven esztendejét, küldetését.

Encsen 1983-1999-ig kezdetben szervező-lelkészi feladatokat töltött be, később parókus lett, majd esperesként szolgált. Dolgos, építkező évek vártak itt Önre, egyszerre épült az Úr földi temploma és a lelkek köréből épült az egyház. A templomban megenyhül, aki szenved, megpihenhet aki fáradt. Hogy emlékszik vissza az itt eltöltött évekre?

A kezdetek, az Encsre történő kinevezésem mérhetetlen gondot jelentett. Át kellett éreznem Jézus tanítványaihoz intézett szavait: „Madárnak fészke van, rókának odúja, s az Emberfiának nincs hová lehajtania fejét”. Így kellett indítanom Ináncsról, a gyermekkori családi házból a nagy álom megvalósítását: közösség, templom, parókia. A kiinduláshoz albérltet kaptunk Demján Marika nénitől, kápolnát dr. Petrásévit Dénés atya szüleitől, amelyet két első szobából alakított ki ideiglenes miséző helyé. Ez volt a kezdet. Az idő múlásával sok-sok jó szándékú megyei és városi előjáró segítségével szerveztük meg egyházi központunk létrehozásához az engedélyeket, amelyekre közös összefogással, segítőkész híveinkkel, külföldön élő barátaink, karitász szervezetek nagylelkű adományaival felépíthettük, s elindíthattuk közös életünket. Meghatottság nélkül nem tudok beszélni azokról a segítőkőről, akik 16 esztendőn keresztül egy szívvel, egy lélekkel az alapoktól a felszentelésig, majd a templom berendezéséig áldozatos munkájukkal, anyagi segítségükkel közös álmunkat megvalósították és étellel töltötték meg. Hála és köszönet mindazoknak, akik akárcsak egy jó szót, vagy anyagiakban nem mérhető emberi áldozatot hoztak a közös ügy érdekében, akár közöttünk élnek, akár tőlünk elköltöztek. „Ezen szent hajlék alapítóiról, jötevőiről emlékezzék meg az Úristen az Ő Országában most és mindörökké!” – foglalom őket imáimba.

Az Úr soha nem hagy magára, mindig kiutat mutat. Atanáz püspök úr szavait idézve, fél évszázad szorgos munkája tele volt Márta szorgalmával. Több szolgálati helyén is épített, felújított. Hol történtek ezek?

Az isteni gondviselés úgy hozta, hogy 1973-ban, mint műcsonyi segédlelkész kiköltözhettem a sajtószentpéteri filiába szervezőlelkésznek. Az álmom az volt, hogy életképes közösséget szervezzek az itt munkát kereső, az északi, zempléni részről beköltözött nagyobb részt bányász testvéreimből közösséggé formálva őket a helyben lakásnak megvásárolt, de kápolnává alakított otthonunkban. A mintegy 1200 családban szétszórott hívek összefogásával alakult meg a most már templommal, parókiával és óvodával is rendelkező élő egyházközség. 50

év távlatából örömmel látni, hogy az „elvetett mag” kicsírázott és szépen növekszik. Sajószentpéterről nehéz szívvel elválva indultunk el Filkeházára, ahol templomot kellett tatarozni, kívül-belül felújítani, működőképesen újjá gondolni, Pálházán pedig egy elkezdett új templomot kellett befejezni, valamint étellel megtölteni. Itt a küldetésem lényege nemcsak a betonból és acélból épült templom befejezése, hanem az emberi szívekben, a Szentlélek templomaiban a felekezeti békét megteremteni. Együtt imádkozni, együtt ünnepelni, a testvérszeretartás híveivel. Hat év után innen érkeztem meg Encsre családommal, az itt végzett munkámról az előző kérdésben válaszoltam. A Hernád völgyének másik állomáshelye Berzék volt. Ide egy szórvány jellegű kis közösség papjának érkeztem. Ezek összetartása, örömeik és gondjaik fölkarolása volt a feladatom. Jó híveimmel a kis kápolnánk külső és belső felújítása, ablakok cseréje jelentette a fizikai megújulást, majd benne az összetartozás érzésének ápolását. Itt igazi lelki örömet jelentett az egyházi közösségekben élő testvéri összetartozás. Így érkeztem el az ötvenéves aranymisém színhelyére, Szuhakállóba 2010-ben.

Különös öröm volt az, hogy oda érkeztem vissza, ahonnan papságom kezdetén elindultam, a jól ismert bányavidék jó lelkű híveihez, Szuhakállóba. Itt alakítottunk ki közösségi házat, újítottuk meg 150 éves parókiánkat és templomunk padfűtését, napemelekkel való ellátását és cseréltük le a régi kerítést korszerű, új kerítésre. Itt adtam hálát a Jó Istennek az 50 esztendő kegyelméért.

2020. szeptember 08. az aranymiséje napja, egyben születésnapja és előtte ünnepelték feleségével, Ancika tisztelendő asszonnyal ötven éves házassági évfordulójukat is, melyre Atanáz püspök úr adta áldását. Mit jelentett ez Józsefatya számára?

A kimondhatatlan hálát és köszönetet a családomnak, feleségemnek, gyermekeimnek, híveimnek szeretetét és nagyra-becsülését, benne azt az érzést, amit Ady Endrének Hálazsoltára fejez ki: „Háromszor köszönöm!” Köszönet a Jó Istennek, előjáróimnak és mindazoknak, akik ezen a gazdag hosszú úton szeretetükkel kitüntettek és segítettek.

Hogy készült az aranymiséjére, hogy élte meg? Családja mivel lepte meg ezen a csodálatos eseményen?

Mivel tudom, hogy a hála, a köszönet a mai ember számára végtelen nehéz, én ezt szerettem volna tolmácsolni szeretteim és vendégeim felé. Gyermekeim részéről Anitának, a felnőtt papgyermek szemével történt visszaemlékezése mélyen meghatott, ugyanakkor erőforrás lett életem hátralevő részének folytatásához.

Fiatalon verseket is írt, kérem ossza meg velünk a misén elhangzottat.

Szarka József - Édes

Édes!

De messze vagy!

Hiába szólongatlak, a hang elvész, a messzeség süket.

Nem hallhatsz.

Mint üzött vad, megtörtén menekül fiad.

Magányos, álmatlan éjszakán kezemben tartom eldobott kezéd,

mi régen meghalt bennem, most újra éled a szeretet.

Te szólsz a csöndben megértőn, hisz neked szíved van, míg másnak helye csak.

Vagy az sem? Ki mondja meg!

Köröttem minden néma, hallgatag, mint halott szirtek mélyén a néma odvak.

Köszirt köszívét a fagy megrepesztheti, de szeretet soha!

Te milyen más vagy anyám!

Szeretsz és nem tudsz nem szeretni, megértesz mindent, mit más egyszerűen nem ért.

Egy tudományod van: megbocsátani és újra szeretni.

A megbocsátás frázis minden más ajakon.

Csak te tudsz úgy feledni, hogy a tüskék helyén is virág fakadjon.

Szerettek mások is, hogy viszont szeressek.

Adtak dolgokat, hogy lekötelezzenek.

Mindig vártak valamit.

De te adtad magad, s engedted, hogy kitepjem belőled legszebbik énedet, fiatalságodat, életedet, mely életem lett.

Tudtad. Fájdalom, kín és szenvedés lesz számodra fiad,

míg más eldobott volna, mint átkozott terhet te odaadtad magad. Adod most. És mindig.

Bocsáss meg! Nem tudlak érteni.

Te mosolyogsz a távolból is,

pedig homlokodra keskeny barázdát rajzolt a könnyörtelen idő,

kezeid fáradtak, megviselt az élet.

De sohasem mondtad még: fiam, ezt te tetted idő előtt velem!

Mások. Biztam bennük. Nem vártam volna.

Csalódtam, s így jön minden sorra.

Mondd anyám, te nem csalódsz sohasem.

Mosolygva hallgatsz, és én gondolkodom.

Nem, nem!

Mert te tudsz igazán szeretni!

Most már tudom, mit eddig csak hittem.

Ez az, mi nem csal meg sohasem.

Jézus mondja: „...és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” /Jn 12,26/

Az encsi hívek nevében kívánjuk, hogy a további szolgálati időben, nyugdíjas éveiben és majd az örökkévalóságban mindig érezze a Mennyei Atyánk szeretetét, jószágát és kegyelmét.

„Áldjon meg téged az Úr!” Köszönöm a beszélgetést.

Dicsőség Jézus Krisztusnak!

Vargáné Czap Rita

Görögkatolikus hírek

Mit kell tennem?

A gazdag ifjú fölteszi a kérdést Jézusnak: „*Vajon még mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?*” (Lk18,18) Ugyanezt a kérdést szegezte nekem egy idős barátom, hiszen most, hogy

nyugdíjas lett, a saját idejével gazdálkodhat, és ez nagy kincs számára. Hogyan tudnám a képességeimet használni az egyházban, hogy ezt a kincset kamatoztassam? Ez a barátom egy mérnökember, aki nagyon képzett abban, hogy hogyan kell a problémákra megoldást találni. Nyugdíjba vonulása után, mikor már kipihente magát, új hobbit keresett, hogy az idejét múlassa, és ekkor talált rá Jézus, mint a gazdag ifjúra. S ebből a találkozásból fogalmazódott meg, hogy mit tudna ő tenni az Egyházban. Én akkor úgy láttam, hogy leghatékonyabban abban tud segíteni, hogy olyan képzéseket szervez, amelyen más idős embereknek is képesek legyünk segíteni. Sok idős háztartásban nem rendelkeznek olyan forrásokkal, hogy az alapvető karbantartásokat a házban el tudják végezni. Például fontos lenne egy önkéntes karbantartó csoportnak a megalapítása. Kerülnek emberek, családok átmeneti nehézségbe, ahol még a lakhatás is nagy problémát jelent. Am sok embernek üresen állnak az otthonai. Miért ne lehetne ezeket az erőforrásokat egymásra építeni? Ismerek egy olyan közösséget, ahol az özvegy nyugdíjasok minden héten egy nap, a helyi általános iskolában találkoznak. És az iskola diákjai örömmel mutatják be az új ismereteket, vagy új olvasmányokat, könyveket. Vannak olyan nyugdíjas önkéntesek, akik olyan tanácsadási készségekkel rendelkeznek és szakemberek, akikhez szívesen fordulnak tanácsért. Ismertem egy fiatal özvegyasszonyt, aki három olyan nőt fogadott be az otthonába, akik nem találták helyüket a világban. **Jézus buzdítása ma is sürget minket, hogy figyeljünk oda a perifériára szorult emberekre.**

A korai egyháznak a szolgálatában is első volt az özvegyekről és az árvákról való gondoskodás. A nyugdíjba vonuláskor sok ember még nagyon produktív, egészséges évek állnak mögöttük, egy nagy-nagy gazdagság, amit szét kellene valahogyan osztani, csak tanácstalanok vagyunk. Indulásnak a legjobb módja: „*amit a legkisebb testvéreink közül egynek tettétek, nekem tettétek*” (Mt25,40), vagyis a tevékeny szeretet. Akinek van jó ötlete, hogy mit kell tennem, szívesen várom az alábbi e-mailre: pacsai.janos@gmail.com.

Október 1. Idősek világnapja

Az ENSZ Közgyűlés 1991-ben nyilvánította október 1-jét az IDŐSEK VILÁGNAPJÁVÁ. Napjainkban kb. 600 millió

hatvan év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idősek sokat segíthetnek –önkéntes munkával, tapasztalataik átadásával. Imádkozzunk értük. Ezen a napon az ünnepi szent liturgia végén megáldjuk őket a templomban.

Szent Tamás búcsú – október 6-án

2015-ben szentelte fel Atanáz püspök atya a cigány hívek számára keresztelő kápolnának és közösségi térnek az új templom épületet. Szent Tamás apostol egyike volt azoknak, akik Indiában hirdették Jézus Krisztus örömhírét, az ő emléknapiján iskolás gyermekekkel hozzá könyörgünk, közbenjárását kérjük. A búcsút október 6-án, kedden tartjuk 13.00 órától. Közös imádság után katekézist tartok, majd miroválás lesz. Szeretettel várunk mindenkit!

Szent Demeter búcsú - október 26-án

Abaujdevceserben van egy kis fakápolnánk, ahol évente egyszer Szent Demeter nagyvértanú tiszteletére szent Liturgiát mutatunk be. Szombaton délután 15.00-kor kezdjük a búcsú ünnepet. Szent beszédet Pacsai János parókus mondott.

Október 25. vasárnap Családi misszió

Október harmadik vasárnapja a missziós vasárnap. Ez az ünnep arról szól, hogy hívéd el a szomszédodat, vagy barátodat, családtagodat ezen a napon délelőtt a szent liturgiára a templomba, valamint délután egy vidám, zenés missziós alkalomra. Hívjuk meg a nem gyakorló keresztény családtagokat vagy nem keresztény baráti családokat az év ezen vasárnapjára, lelki megújulásra. Legyen ez a missziós kereszt az útba igazítónk, amin keresztül visszatálunk Istenhez. Amikor belép egy idegen a templomba, akkor már eldönti, hogy ide vissza akar-e jönni, és ha betéréskor mosoly fogadja, biztos, hogy ide szívesen visszatér. A barátságunk van az ösztönző erői. Segítsük a másik embert, hogy újból Istenre találjon! Ne hagyjuk őket magukra, Krisztus szeretete sürget minket, legyünk bátrak! Hozd helyzetbe a másikat, hogy találkozhasson Isten végtelen irgalmával és szeretetével, rajtad keresztül! Szeretettel várunk MINDENKIT!

Hirdetmény – segítségkérés!

A világhírvány következményeként több hónapokon keresztül sokan távol maradtak a templomtól. A közösségünk lélekszámban, a város egyik legkisebb közössége, a persely bevétel nagyon fontos tétel a fenntartásunkban. Ezúton is kérem a testvéreket, hogy egy egyszeri nagyobb összegű adománnyal igyekezzünk pótolni a kieső időszak bevételeit.

Legyünk nagylelkűek, hiszen a mi templomunkról, közösségünkéről van szó. Lehet azt álló perselybe bedobni, a vasárnapi perselybe adni, a parókián beadni vagy átutalni:

CIB bank 10700086-68691925-51100005.

Az Egyház mi vagyunk, akik együtt sírunk, együtt nevetünk, ezért a működtetés anyagi feltételeinek megteremtése a mi közös feladatunk, sőt Isten előtt közös felelősségünk. Ezt az érzést erősíti bennünk Anyaszentegyházunk 5. parancsa:

„*Az Egyházat anyagi hozzájárulásoddal is támogasd!*”

Nemcsak a híveink felé fordulunk, hanem azok felé is, akik szimpatizálnak velünk, akik felismerik, a városi közösségben végzett munkánk fontosságait és gyümölcsei segíti az életüket. **Kérjük, segítsék adományaikkal a görögkatolikus egyház működését!**

Elhunyt szeretteinkről való megemlékezés

Halottak napján szinte mindenki kimegy a temetőbe, vagy felkeres egy templomot, mert a szeretet személy halála iránt érzet bánat a legmélyebb. Nekünk keresztényeknek lehetőségünk van arra, hogy kapcsolatba lépünk az elhunytakkal és segítsük őket: irgalmassággal és imádsággal. Ezek kapcsolnak össze velük, tartják fenn a szeretet kapcsolatot, még akkor is, ha nem látjuk őket. Ha szeretjük Krisztust és arra gondolunk, hogy szeretet hozzátartozónk Krisztus mellett van a ki nem fogyó boldogságban, ahol nincs fájdalom, aggodás és sóhaj, akkor megbékülünk. Ez az a vigasztalás, amit csak Isten adhat, aki letöröli szemünkről a könnyeket. Egyházunkban a halottakról szokásban van megemlékezni: temetése után **harmadnapon**, mert az Úr Jézus harmadnap támadt fel. **Kilenced napon**, azon óhajunk kifejezésére, hogy Isten kegyelme az elhunytat a szentek kilenc karába emelje; negyvenedik napon, mert az Úr Jézus a **negyvenedik** napon ment fel a mennyekbe, hová reméljük az tőlünk elköltözött szerettünk is el fog jutni; minden évben a **halálozás évfordulóján**, miáltal azt fejezzük ki, hogy az elhunyt lelke, láthatatlan él, csak a teste költözött el tőlünk.

Mikor elhunytjainkról megemlékezni akarunk, érettük szent Liturgiát, pannachidát (hramotát) vagy parasztázt végzünk. A parasztáz közbenjárást vagy pártfogást jelent, vagyis olyan istentiszteletet, amely által mi élők járunk közben Istennél elhunytjaink üdvösségéért.

Összes elhunytjainkról a görög katolikus egyházunk évente ötször emlékezik meg (húshagyó szombaton, nagybőjt I. III. IV. szombatján és pünkösd előtti szombaton.) és **halottak napján**.

Pacsai János parókus

A reformáció kora, üzenete és hatása

A reformáció hónapjában fontos feltenni a kérdést: miben kell megújulnia keresztyén-ségünknek és egyházunknak, illetve mit kell tennünk ennek érdekében. Érdemes tehát megfogalmazni, hogy miben aktuális ma is a reformáció üzenete, illetve hogy miben maradunk el mi, késői utódok a reformáció ideáljától? Valószínű, hogy a 16. századi reformátorok nem lennének túl jó véleményekkel a mi keresztyén életünkről, és sok hiányosságot találhatnának bennünk. Keressük most a választ arra, hogy a reformáció hogyan tudná megújítani mai keresztyén életünket.

Hitéhez hűséges keresztyén ember felsóhajthat: milyen jó lenne, ha... – ha ma is olyan elkötelezett emberek élnének, mint akkor; ha a hit és vallás ügye ma is olyan fontos lenne az európai társadalmakban, mint akkor; ha a keresztyén hit ma is úgy tudná szervezni a társadalom életét, mint akkor; ha ma is táplálékunk lenne az evangélium, mint bő 500 évvel ezelőtt.

Ez a nosztalgia természetesen nem az akkori viszonyok idealizálását jelenti, hiszen összehasonlíthatatlanul nagyobb terheket kellett elhordozniuk az embereknek akkor, mint napjainkban. Ha csak Magyarországra tekintünk, akkor a részekre szakadt, idegen uralom alatt élő ország mérhetetlen szenvedései tárulnak elénk – és mégis azt kell, hogy mondjuk, hogy eleink nem csak maguk táplálkoztak az evangéliumból, de az utókornak is bőven hagytak hátra lelki eledelt! Nem is az emberek idealizálása akar ez lenni, hiszen emberi gyengeséget, evangéliumi hitre tért emberek közötti vitát, sőt ellenségeskedést is korrektil feljegyzett az egyháztörténelem, éppen eleget! Sokszor

viszont éppen a hitviták tüze emlékeztet bennünket arra, hogy mennyire elevenen élt a reménység az emberekben, hogy Isten igéje által vezetve földi problémákat is meg tudnak oldani, s hogy az egyetlen szükséges dologra összpontosítva Isten kegyelméből és az Úr Krisztusba vetett hit által megigazulhatnak.

A nemes értelemben vett irigység leginkább annak kapcsán merülhet fel bennünk, hogy a reformáció korában – az összes viták és ellenségeskedések mellett is – a hitújítás folyamatában nagy egyetértés volt. A cél és a cél elérésének módja egymástól függetlenül is hasonló módon történt. Első helyen emlitem, hogy mindenki fontosnak tartotta az iskolát: Luther Márton egyetemi előadások során, az Írást magyarázva fogalmazza meg a reformáció üzenetét. Zwingli Ulrich, Luthertől teljesen független, a Biblia tanulmányozására létrehozta a Zürichi Egyetem Teológiai Karának elődjét. Kálvin 1559-ben szintén megalapítja iskoláját, amiből szintén egy egyetem nő ki. És ne feledkezzünk meg arról, hogy a magyar reformátorok is ezen az úton jártak a kollégiumok létrehozásával. – A másik nagy egyetértés a bibliafordításokat illeti, ahol szintén Luther német fordítását kell elsőként megemlítenünk, mely nagy hatással volt az irodalmi német nyelvre. Zürichben Zwingli szintén egy anyanyelvi fordítással akarta a Biblia üzenetét az átlagemberhez közel vinni. Franciául már volt emelkedett irodalmi nyelv a XV. században; ennek ellenére Kálvin is lefordította a Bibliát (latinra is, franciára is). És ne feledkezzünk meg a magyar Károli-fordítás jelentőségéről sem! – Fontosságban aligha marad el az előbbi kettő mögött, az anyanyelven tartott prédikáció-irodalmat. Isten igéjének rendszeres hirdetése

és aktualizálása valamennyi reformátor munkásságának középpontjában volt, ami világosan mutatja, hogy számukra az Isten népe mennyire fontos volt. Sok sebből vérző magyar népünknek a reformátorok prédikációja volt az a mindennapi kenyér, ami erőt adott a túlélésre. A prédikáció mellett jelentősek még a hitvallási iratok, melyeket mindenütt fontosnak tartottak, ahol a reformáció üzenete megjelent. – Különösen a helvét irányú reformáció hangsúlyozta a keresztyén szolidaritás elengedhetetlen voltát, amivel az egyház szolgált az egész társadalomnak. Nem csak a szegényekről való gondoskodás, hanem a betegek ellátása és gyógyítása volt fontos Kálvinnál éppúgy, amikor a diakóniát Genfben megszervezte, mint a debreceni ösök számára, kik létrehozták az Ispotályt. A protestáns egyetemeken és kórházakban ekkor történnék olyan kutatások is, amelyek a gyógyászatot évszázadokig meghatározták.

Irigylésre méltó kor a reformáció kora – de nem a sárga irigység értelmében, – hanem kihívásként: mi ma mit tartunk olyan célnak és módszernek, ami változatlanul érvényes és követhető? Ma nem látunk ilyen egységet a hit kérdésében, de európai társadalmaink kérdésében sem. Megújulásra van szükségünk, a reformációnak folytatódnia kell az Ige megújító ereje által. S ha valaki ezt az üzenetet réginek tartaná, annak idézhetek egy sokkal régebbit, ami azonban évezredek próbáját is kiállta: „akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el” (Ézsaiás 40,31).

Baksy Mária esperes

Közgyűlés, választások előtt a református egyházban

Az Abaúji Református Egyházkerületében 2020. szeptember 5. napján tartották az évi rendes közgyűlést. Az encsi református gyülekezet adott helyet templomában e nagy fontossággal bíró eseménynek ebben az évben. A „rendes” közgyűlés hívatott arra, hogy a mögöttünk lévő esztendőről beszámolók hangozzanak el, esperes és előadók részéről, értékeljük szolgálatunk e kis szakaszát, és terveket, célokat fogalmazunk meg a jövőre nézve.

A covid-19 vírus okozta nehézségek miatt, idén nem tudtuk nyár elején elvégezni ezt a feladatot, de a szeptemberi dátum sem lett ideális. Az előírt szabályok betartása mellett voltunk együtt az egyházkerület 94 gyülekezte képviselőjében közel 120-an. Közgyűlésünket megtisztelte jelenlétével Encs város Polgármestere is.

2020 a közgyűlési választások éve a reformátusoknál. A 6 éves ciklus lejár az év végén, új vezetők választására kerül sor az egyházkerület és egyházkerület élére. Így ebéd után a jelölő közgyűlést is megtartottuk. A jelölés titkos szavazással történt az egyházkerületi tisztségekre (püspök, főgondnok), és az egyházkerületi tisztségekre (esperes, egyházkerületi gondnok, zsinati képviselő). Pontos törvényi szabályozás van arra nézve, hogy ki válhat jelöltté bizonyos tisztségekre. Többek között az, hogy aki három ciklusban betöltötte már a püspöki, vagy esperesi tiszteket, újra nem jelölhető. A közgyűlés Pásztor Dániel (Sajóvelezd) és Dr. Varga István (Tiszaújváros) lelkipásztorokat jelölte a püspöki tisztségre, Csernaburczky Ferencet pedig főgondnoknak. Az Abaúji Egyházkerület esperese a választás eredményeként Benke András, Szendrő, vagy Kusnyír László, Méra lelkipásztora lesz, gondnoka pedig Marjai Pál (Szikszó). A választást az egyházkerület presbitériuma végzi titkos szavazással, mely folyamat október végéig lezárul. Az új közgyűlés összehívása 2021. januárra várható, ahol megtörténik majd a választott tisztségviselők beiktatása illetve megerősítése. Isten Lelkének vezetését kérjük, hogy emberi döntések által az Ő bölcs terve valósuljon meg egyházunkban.

Baksy Mária esperes

Krisztusban elrejtett élet

1., Vigyázzatok: a kegyességeket ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyától. 2 Amikor tehát adományt adsz, ne kürtöltesd magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 3 Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb, 4 hogy adakozásod titokban történjék; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” 5 „Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. 6 Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.” Máté 6, 1-6
A mai íge a képmutatásról szól. Elmélkedjünk mi is arról.

kihűlését, megmerevedését, elgépiesedését észreveszi magán, sokszor akarja ezt a válságot is olcsón megúszni. Meg akarja takarítani a mindennapi megtérést, s így ahelyett, hogy az élet gyökereihez szállana alá, az élet külső megnyilvánulásait akarja konzerválni s elkezdni gyakorolni a keresztyén cselekedeteket keresztyén lélek nélkül. Így lesz képmutatóvá.

c) Van azután a képmutatóknak egy harmadik csoportja is. Ezek azért lesznek képmutatók, mert az ember szeretne az embereknek tetszeni. Így születik meg az a pózoló keresztyénység, melyet Jézus rajzol meg a hegyi beszédben.

Mások is ésszerűsítették a szegények segítségét azzal, hogy bizonyos napokra, s bizonyos órára korlátozták az alamizsnák kiosztását. Néha azt is megtették, hogy megfűjatták a kürtöket jeladásul a koldusoknak, hogy jöjjenek, mert kezdődik az adományok szétosztása..., ezek azonban mindig kürtöltettek, jó hosszan fűjatták, s nem a szegényeket akarták ezzel összecsiszítani, hanem nézőközönséget akartak toborozni jótékonyági kegyeskedésük számára.

Mikor pedig a zsinagógában elérkezett a perselygyűjtés ideje az istentiszteleten, mások is megcsinálták, hogy előre kikészítették maguknak a perselybe tenni szándékolt összeget, s mielőtt odaért volna a persely, megnézték, hogy tényleg annyit készítettek-e ki, mint amennyit akartak..., ezek azonban azt csinálták, hogy balkezükből tartották az előkészített adományt, s mikor elkezdődött a perselyezés, jobb kezükben feltűnően átszámolták a balban tartott összeget, hogy mindenki lássa, mit vetnek a perselybe.

Mások is megtartották reggel, délnél és este az előírt imádságokat. Mikor elérkezett a szent idő, s az nem otthon találta őket, akkor félrehúzódtak valami csendes helyre, s ott végezték el könyörgésüket..., ezek azonban akárhol érte őket az imádság rendelt ideje, ott nyomban, sőt keresve a minél nagyobb nyilvánosságot, elkezdtek imádkozni az utca forgatagában, vagy az embertömegben, hogy lássák az emberek, milyen kegyesek ők. Ezek már tudatos képmutatók, az emberek hiszékenységre építő csalók.

2. Nézzük most már, mi a képmutatás következménye.

Nincs képmutatás következmények nélkül. Kétszer is mondja Jézus a felolvasott ígében:

„Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat”. Mi ez a jutalom? Előbb tetszelgés önmaga szerepében, majd dicséret az emberektől, de azután? Ez az azután az, amire különösen kell figyelnünk.

Mi lesz a képmutatás következménye annak az életében, aki, mint keresztyén színész a „hívó” szerepét játssza? Úgy jár majd, mint az a színész, aki annyira beleélte magát a szerepébe, hogy akkor is tovább játszik, amikor már vége van az előadásnak. Nem veti le a jelmezét, hanem az utcán is úgy jár, mint a színpadon, talán királyi koronával a fején és bíborpaláttal a vállán, vagy angyalszárnyakkal fehér köntösben, ha épp angyalszerepet játszott. A járókelők nem fogják királynak, vagy angyalnak tartani, hanem hóbortos ripacsnak, s kinevetik őt. Egyszer azután kihozza valami a sodrából, kiesik a szerepéből, lehull a jelmez és előbukik a királyi köntös alól a szürkén, nyomorult ember, az angyalszárnyak alól az ördögien bűnös.

Mi lesz a képmutatás következménye, „jutalma” azoknak az életében, akik a hit lemorzsolódása ellen a külszín gondos megőrzésével akarnak harcolni, s akik, ha már nem sikerül nekik keresztyénnek lenni, legalább szeretnének annak látszani?

Az emberek nem lehet tartósan félrevezetni. Van valami különös érzékük, amellyel meg tudják állapítani, hogy mi van szívből és mi csak színből. Előbb-utóbb eljön a kiábrándulás, s akkor elkezdik kerülni őket, mint akiknél csak a kegyességnak látszata van még, de megtagadják annak erejét (II. Tim. 3,5).

Ugyanez lesz a jutalma, csak még botrányosabban a tudatosan csaló képmutatóknak. A kegyes csaló nemcsak maga leplezi le önmagát, nemcsak az emberek rántják le róla a kegyes álarcot, hanem maga az Ördög is gondoskodik erről. Neki ugyanis nyert csata minden képmutatásra vezetés, de hatalmasabb diadal minden képmutató leleplezése. Ezzel mindig egy sereg, Krisztus felé meginduló lelket megállít az útjában. Épp ezért gondoskodik a leleplezés minél nagyobb nyilvánosságáról is. Neki nem elég a leleplezés. Neki botrány kell. Meg is csinálja. Nem tudja a képmutató sem magát, sem az embereket, de legkevésbé az Istent becsapni. Akármily ügyesen keverte is össze a képmutató a gonosz lényeket, és a jó látszatot, ama napon, mikor meg kell állanunk Isten ítélő széke előtt, szétválnak a keverék és elhangzik a rettenetes szó: Sohasem ismertelek titeket (Máté 7,23).

3. A helyzet azonban nem reménytelen.

Az íge beszél arról is, hogy mi a képmutatás orvossága.

Mindenekelőtt az, hogy meg kell tértünk. Először egyszer, azután minden nap. Ezt nem lehet megtakarítani. Enélkül minden további orvosság sem használ semmit. Aki azonban ezen a ponton engedelmes, annak a mai lecke azt tanácsolja, gondoljon sokszor arra, hogy

„A te Atyád titkon néz”. A keresztyén élet Isten jelenlétében, Isten szeme előtt folyó élet. Tulajdonképpen minden élet így folyik le, a különbség csak az, hogy a hitetlen nem akar tudni erről a kényelmetlen titkos ellenőrzésről, a hívő pedig tudatosan vállalja. Mindig szem előtt vagyok. Annak a szeme előtt, aki a szívet vizsgálja, s aki előtt a legtisztább cselekedeteket is értékelni teszi a tisztátalan szív, a tisztátalan mellék-szempontok.

Azt is lelkünkre köti az ige: Ne törődj azzal, hogy mit szólnak hozzá az emberek, az legyen számodra a döntő, hogy Jézus mit szól hozzá! Ne emberek dicséretét keresd, hanem Tőle várd a hűség jutalmát!

A fő orvosság azonban az elrejtőző élet. Az új élet ugyanis tudatos bűnbánatban és tudatalatti szentségben nyilvánul meg.

Felebaráti szeretetedet ne kiabáld ki! Egyik írásmagyarázó a mai ígéhez egyszer ezt a megjegyzést

fűzte: A kotlós mindig kikiabálja, mikor tojással ajándékozza meg az embert. El is veszi a jutalmát. Hangos kotkodácsolására elősiet a gazdaasszony és elveszi tőle a tojást. Még magad előtt is rejtsd el jótékonyágodat! A vallási öntetszelgésből a vallásos kép-mutatásig igen rövid lépés van. Egy angol író ezt mondotta: „Ne írd be a kiadási könyvedbe, amit a szegényeknek adsz! Másüvé írd be!” Imádságos életed súlypontja is legyen a titkos kamrádban, az Istennel való áldott egyedüllét. Nem ellenkezik-e azonban mindez a hívő élet nyilvánosságára vonatkozó parancsokkal, a hitünkkel való bizonyoságtétel, a szeretetben való példaadás kötelezettségével, s a közös imádkozásnak adott nagy ígérekkel? Nem! A keresztyén élet nyilvánossága tény, de nem szándék, munkaeszköz, de nem cél. A hívő ember olyan, mint a szentjánosbogárka. Jelentéktelen, semmi feltűnő dísszel nem rendelkező, szürke kis bogár. Neki sincs esze ágában sem, hogy pompázzék az emberek előtt és elkápráztassa őket. De mikor leszál az est, elkezd magától világitani. Bokrok mélyéből, levelek sűrűjéből, füvek erdejéből egyszerre kigyulladnak apró lámpáscskáik, s olyan lesz a sötét föld, mintha egy darab csillagos ég szállt volna le ide. Légy a Krisztus szentjánosbogárkája, életed legyen Krisztusban elrejtett, de Krisztus által világitó élet! Ámen.

Forrás: Túróczy Zoltán, Szentháromság ünnepe utáni 16. vasárnap 1953. szeptember 20.

Heti áhítatok:

Vasárnap Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátta Simont és Andrást, Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mivel halászok voltak; és így szólt hozzájuk Jézus: Kövessetek engem, és én ember-halászká teszlek titeket. Mk 1,16-17 (Ám 7,14b-15; —Mk 10,29(1012)1316; —2Kor 3,36(79); Zsolt 119,129-136). Zajlanak a hétköznapiak András és Simon életében. Teszik a megszokott dolgokat a munkában. Eddig minden olyan, mint egy átlagos napon. Aztán történik valami váratlan dolog. Jézus meglátja őket a munkájuk közben és megszólítja őket. Itt aztán

megfordul az egész napjuk, sőt az egész életük. Jézus elhívja őket, és egy teljesen új életet kínál nekik. Nem csak a földi életük változik meg teljesen, hanem Jézus tanítványaiként örök életet is kapnak. Ma minket is követésre hív Jézus!

Hétfő Nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van. 1Jn 4,4 (Ézs 51,12; —2Thessz 3,613; —Jer 23,1632) Mai igénk Isten gyermekeit bátorítja és megmutatja nekünk, hogy kire vessük a tekintetünket. Nem kell elkeserednünk, ha az antikrisztusi korban gyűlöl minket a világ. A Krisztus követőket nem a világ jótetszése vagy elismerése bátorítja, hanem a mi mennyei Atyánk, aki nagyobb ennél a világnál. Nekünk minden helyzetben csak rá kell figyelniünk és ez átemel minden nehézségen, próbatételen és támadáson minket ma is.

Kedd Az írástudó ezt mondta neki [Jézusnak]: Úgy van, Mester, helyesen mondtad, hogy egy Isten van, és rajta kívül nincsen más; és ha szeretjük őt teljes szívünkkel, teljes elménkkel és teljes erőnkkel, és ha szeretjük felebarátunkat, mint magunkat, sokkal több az minden égő- és véresáldozatnál. Jézus pedig látva, hogy okosan felelt, ezt mondta neki: **Nem vagy messze Istentől.** —Mk 12,3234a (—Jób 9,23; —Róm 13,17; —Jer 25,114) Ez a mondat, amíg még itt a földön hangzik el, addig bátorító is lehet számunkra, hiszen azt mutatja nekünk, hogy közel vagyunk már az Istentől. Másfelől pedig, ha ez nem változik meg az életünk során és az utolsó ítéletben is ez hangzik majd el: „nem voltál messze az Istentől”, az szörnyű ítélettel fordul át. Lényegét tekintve nincs sok különbség, hogy a tenger fenekén 1000 méter mélyen vagy a felszíntől 10 centire vesztjük el életünket. Jézus ma még szólít téged, nem vagy messze az Istentől, ezért hív, hogy térj meg, legyél része az Ő országának!

Szerda Mert más alapot senki sem vehet a megtevésen kívül, aki Jézus Krisztus. 1Kor 3,11 (Zsolt 18,32b; —Ef 5,2532; —Jer 26,119) Sok különbözőség lehet Krisztus követői között. Eltérhet a megjelenésünk, a liturgiánk, az öltözködésünk, még a gondolkodásunk is bizonyos kérdésekben. Egy valami viszont nem lehet kérdés számunkra: az alap. Ha mi valóban Jézus követői vagyunk, akkor nem lehet más alapja az örökéletünknek, mint Jézus Krisztus váltság halála és feltámadása. Nincs ezen kívül és ezennél más alap. Ha valaki erre az alapra építi az életét, szolgálatát az megmenekül. Ha más alapot vet valaki, akkor az utolsó ítéletben összeomlik majd az élete. Éppen ezért épüljünk rá Jézus Krisztus szilárd váltságára és éljünk hit által kegyelemből, nap nap után.

Csütörtök Szeretteim, nem új parancsolatot írok nektek, hanem régi parancsolatot, amely kezdettől fogva megvan nálatok: ez a régi parancsolat az az ige, amelyet hallottatok. 1Jn 2,7 (5Móz 4,2; —1Kor 14,2633; —Jer 27,122) Nincs új a nap alatt. A két nagy parancsolat (Mt 22,37-39) már ősidőktől fogva ismert volt. Jézus viszont megnyitotta az utat az övének, hogy ne csak ismerjék ezt a parancsolatot, hanem be is töltsék a

Szentlélek ereje által. Te már Krisztusé vagy? Akkor te is ezzel az erővel szerethet az embertársaidat, és így betöltheted Krisztus törvényét.

Péntek Legyen gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg ezek mellett, mert ha így cselekszel, megmented magadat is, hallgatóidat is. 1Tim 4,16 (2Móz 34,21; —Jn 18,2832; —Jer 28,117) „A suszternek mindig lyukas a cipője”. Isten ígéje viszont arra hív minket, hogy a keresztyén emberek életében ez ne így legyen. Ne gondoljuk azt, hogy a mások felé való szolgálásban, elhanyagolhatjuk a magunk lelki épülését vagy a tiszta tanítást. Hiszen a szolgálat éppen akkor lesz rendben, ha foglalkozunk saját kegyességünkkel és a tanítás tisztaságával. Ez a záloga annak, hogy áldott eszközök lehessünk a lélekmentésben. Isten ma erre hív és int minket!

Szombat Nagyon korán, amikor még sötét volt, [Jézus] felkelt, és félrevonult egy lakatlan helyre, és ott imádkozott. Mk 1,35 (Zsolt 59,17; —Mt 5,110(1112); —Róm 3,2128) Milyen nagy ajándék az, mikor betekinthetünk Jézus személyes lelki életébe. Csodálatos látni, hogy még az Istentől milyen fontos volt, hogy legyen csendessége. Hát akkor nekünk, akik az Ő követői vagyunk, még inkább szükségünk van erre. Mai igénk arra hív minket, hogy még akár áldozatok árán is, de keressünk időt elcsendesedésre, igelovlásra, imádságra. Nem Istennek van szüksége erre, hanem nekünk!

Kövessé honlapunkat:
fancsal.lutheran.hu címe!

Szeretettel várunk mindenkit, a rendszeres vasárnapi Istentiszteleteinken, amelyek helye és ideje:

7:30- **Hernádvécse**, Evangélikus templom (Kossuth utca 50.)

9:00- **Encs**, Evangélikus templom (Váci Mihály út 67.)

11:00- **Fancsal**, Evangélikus templom (Rákóczi út 43.)

szórványokban:

15:00- **Szalaszend**, Református templom (Béke utca)

15:00- **Detek**, Református templom (Kossuth utca)

Amennyiben személyesen nem tud részt venni Istentiszteleti alkalmunkon, akkor Encsi Istentiszteletet minden vasárnap 20.15 órától visszanezheti YouTube csatornánkon- Evangéliumi Városi Misszó név alatt.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss Máté
gyülekezeti lelkipásztor,
szociális lelkigondozó,
missziós munkatárs,
ifjúsági mentor, tanácsadó,
Fancsal-Hernádvécsei Evangélikus
Egyházközség beosztott lelkésze

Visszaszámlálás

Kissé csalódottan, de emelet fővel, szép emlékekkel és egy szép jövő reményében állok tovább

Márai Sándor szavai „A megfelelésről”:

„Mindaz, amit a világ akarhat Tőled, alku és félmegoldás.

Csak az számít, amire te szerződöttél
önmagaddal és jellemeddel.

Ebben a szerződésben nincs alku.”

Amikor ezeket a gondolatokat írom, már javában „vágom a centit” és amikor a kedves olvasó ezeket sorokat olvassa, én már valószínűleg nem leszek az oly szeretett intézményem vezetője, ahová szinte éppen 35 éve, 1985. 10. 01-jén kerültem, közművelődési előadóként. Akkor még bizonyára magam sem gondoltam, hogy 35 évet fogok itt eltölteni munkával, békességben. Tarczy Gyulának hívták az akkori igazgatót, akitől nagyon sokat tanultam, akit még ma is mesteremnek tartok. Pár év után fiatalon, 26 évesen, 1991-ben előbb megbízott, majd 1992-től kinevezett igazgatója lettem az összevont intézménynek, a Művelődési központnak és a könyvtárnak, akkori nevünkön Közművelődési Intézményeknek. Vezetői éveim során, melynek 2011-ben (jövőre) lett volna 30 éves jubileuma, mindig a legjobb tudásom szerint, tisztességesen, szorgalmasan vezettem az intézményt. Próbáltam jó főnök lenni. A régi jó, megbízható munkatársak, a könyvtárosok mellett sok-sok fiatalnak is ugró deszkát jelentett az intézmény, vagy a hozzá tartozó Tourinform iroda. Remek, lelkes fiatalokat ismertem meg általuk és fájó szívvel, de mindegyiküket megértéssel engedtem tovább lépni, mert tudtam, hogy mi csak egy ideiglenes állomás, egy lépcsőfok vagyunk a továbbjutáshoz. A teljesség igénye nélkül egy pár név a sok-sok kedves név közül: Luterán György, Polgári Sándor, Sulyok Barbara, Tercsák Györgyi, Bucskó Marianna, Hédervári Nikolett, Trombitás Szilvia, Nyitrai Enikő, Balogh Valter, Milánszki Zolt, Czernai Gábor, Kléri Tamás, Réthi Bence, Nemesnyik Zsuzsa, Menyhért Zolt, Juhász Viktória, Bratu Dávid, Sedlák Helga, Urbán Annamária, Tamás Réka, Hoblyák Szimonetta, Benkéné Podráczki Erika, Brunclik Gergő, Balla Ákos, Icsó István, Ujlaczkai Dávid, Sivák Stella és végül, de nem utolsó sorban Kóczián Kinga a legújabb felfedezettünk. A fiatalok, akik gyakran itt találkoztak először a munkával egytől egyig sokra vitték, komoly munkájuk, hivatásuk lett. Remélem jó szívvel emlékeznek vissza rám, és az itt töltött időkre. Felidéznék pár nevet a régi munkatársak közül is. Legkedvesebb, egykori „cellatársam” Kiss Józsi (Tyótya), Kriván Feri, Radeckzi Éva, Urbánné Tóth Edit, Hubai Tünde, Bányai Istvánné, Gyöngyösi Éva, Balázs Józsefné, Teri néni és Gizi néni, vagy a meglepetésszolgálat Klencs Laci bácsi.

A könyvtárban is sok tapasztalt jó szakembert örökölttem. Egy pár név a sok közül Nagy

Józsefné Ági néni, Péderiné Icus, Gulyásné Erzsike, Gulyás László, Krózsér Jánosné Margó néni, Lengyel Józsefné Erzsike, Vasas Miklósné Erzsike. Az őket követő könyvtárosok, Novák Mónika, Vezse Tamás és Prokop Tibor. Legújabb kedves munkatársaimmal zárnám a sort: helyettesem, jobb kezem a megbízható és igényes munkát végző Vezse Attila, (jelenleg már ő a legrégebb munkatársam a 26 itt töltött évével). Egyike a megmaradt barátoknak, remélem ezért nem kerül hátrányba, hiszen ő még ismeri az itteni körülményeket, folyamatokat, az évek során nagyon sok színvonalas meghívó, plakát, dekoráció került ki a kezei közül, kár lenne, ha mindez nem kerülne megbecsülésre.

A „gazdaságosok”: Barati Gyuláné, Fülöp Gáborné, Ambrusné Edit és a jelenlegi Kovács Dóra, a korábbi adminisztrátor, Pásztor Mónika. A technikai részleg és a helyi tévé egykori vezetője Rubi Tamás és az öccse Rubi Gergely. Tamást jó messzire sodorta az élet, immár jó pár éve távol van tőlünk, de lélekben ő is mindig az egykori nagy csapat tagja marad. Napjainkban Zaveczi Ádám, és a telefonomban csak tévé-s Bertiként szereplő Németh Bertalan is teszi a dolgát. Egy rövid időre visszatért régi munkahelyére Radeckzi Éva is. Az ő személye, jelenléte, megnyugvást, biztonságérzetet nyújtott a kollektívánknak, könyvtárosainknak. Jelenlegi könyvtárosaink Illés Béla Attila, Németh Zoltán valamint az őket segítő Parainé Kocsis Andrea, és Firkala Renáta. Illés Attila nemcsak Encsen könyvtároskodik, de bibliobusszal még további 30 települést is ellát olvasnivalóval. Az Abaújiak mellett Bordroghisfaludtól Tornanádaskáig terjed a repertoár. Ki ne felejtsem a felsorolásból az idén márciustól hozzám tartozó sportcsarnokos kollektívát. A felsorolást Némethné Ágival kezdem, már csak udvariasságból is, de egyébként is ő ott a kulcsembert. A további négy hölgy munkatárs: Jutka, Orsi, Erzsike, Etelka. Végül a fiúk: Sanyi”a gyepmester”, Pista bácsi az úszók

egykori védőszentje, másik Pista bácsi, Lacika és Józsi az ezermesterek. Ők is mind rendes emberek, sajnálom, hogy ilyen rövid ideig élvezhettem a társaságukat.

Propagandistánk Vasas Zsolt, amellet, hogy a környék minden trafódobozát betéve ismerte feledhetetlen karakter volt sok „bölcsséggel”. Egyik ilyen mondása az „Annyi a munka, hogy mind sürgős”. Mellettük persze sok közmunkásnak, GINOP-os foglalkoztatottnak is volt itt munkája, hosszabb rövidebb ideig. Egyik emlékezetes alakjuk Ragó Zoltán volt, de nagyon szeretett köztünk dolgozni Varkoly Jani és Zaveczi Tibi is. Az utóbbi (Tibi) mondása sokáig meg fog maradni emlékezetemben, zűrös helyzetekben követendő tanácsként: „Őrizzük meg a pánikot”. Egy rövid ideig segítette a munkánkat a lelkes és szorgalmas Kiss Bertalan is. Sok kedves, rendes emberrel találkoztam az évek során a nyugdíjas klubok, a kertbarát kör, a színház barátok, az abaúji pedagógus vegyeskar és a fűgödi dalárda, vagy az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület jóvoltából, melynek motorja Ewa Margitka volt, akinek hívó szavára az ország elsőszámú történészei is ide zárandokoltak, akár egy jó szóért, egy tál ételért is. Ő is nagyon tudott velünk együtt dolgozni, ráadásul nagyon sokat utaztunk együtt a Kazinczy Társaság üléseire melyek szintén szép emlékeket idéznek fel bennem.

Sajnos az alapító tagok, az egykori közösségek tagjai közül már sokan nincsenek köztünk. Kuhár Jánosné Ica néni az „Évgyűrűk” egykori legendás klub vezetője, már régen itt hagyott minket, több egykori klubtag kíséretében, de szerencsére még itt vannak köztünk Gécziné Marika néni, Szabó Bertalané Katika, Molnár Katalin és a nagyon aktív első férfi klub vezető Krusóczki Ferenc, Szabó Sándorné Erzsike néni, Simonné Marika és Molnár Juhász Éva „klub vezető”, hála Istennek még sokan mások is.

Az évtizedek alatt kiszolgáltam hat polgármestert, elsőként Krózsér János urat, majd Gulyás Zoltánt, dr. Menyhért Bélát, Bratu László urat három ciklusban, Szeles Andrást (és végül Mikola Gergelyt mindössze egy esztendőig) és hét képviselőtestületet. Mindenki megtartott, mindenki tovább vitt, ennek ellenére nem érzem magamat köpönyegforgatónak. Mint ahogyan már írtam is nagyon fiatalon, mindössze 26 évesen cseppentem az intézményvezetők nagy családjába és nagy megtiszteltetés volt olyan nagyságokkal, profikkal együtt dolgozni, mint dr. Mészáros Miklós és dr. Halász Ferenc jegyzők, Nagy József, és Ferencsák Sándorné főkönyvelők, és méltó utódjuk Molnárné Erzsike is. A vezető kollégák: Kárpáti Gyula Tímár László, Takács László, Sohajda István, Borsos István, Malinkó András, Kormány Pál, Karsai Attila, Ducsainé Polefko Éva, Rác László, Szatmári Antal Tamás igazgatók, dr. Sulyok János, dr. Antal István rendőrkapitányok, Kovács Sándor tűzoltóparancsnok, Molnár János, Ignác Ágoston, Rivnyák Istvánné, Vajkóné Zsüros Emese, dr. Vidákovich Béla, dr. Basiszta Erika, Isóczki Lajos, Bartek József, intézményvezetők, Bratu Lászlóné Gizike bankigazgató és Urbánné Kléri Szilvia ágazati referens. Feledhetetlenek maradnak számomra Gulyás János és Beke Gusztáv egykori igazgatók, Pataki Dezső bácsi és Buzás Laci bácsi, valamint Kolár Péter színház igazgató legendás alakja. Az intézményvezetők mellett úgy érzem sikerült jól együttműködni a történelmi egyházak mindenkori papjaival, de ezentúl a Jehova Tanúi gyülekezettel is akik kezdetben (amíg nem épült fel a király-ságturmuk) nálunk tartották összejöveteleiket. Római katolikus vagyok (viccesen csak romlott katolikus) de fontosnak tartottam a többi egyház segítségét is, ha hozzánk fordultak. Szép programokat rendeztünk templomainkban az évek során. Jaskó Gábor atya volt az első encsi pap akivel jó együttműködést alakítottunk ki.

Folytatnám a sort Garancsi László atyával, Szarka Józseffel, a templomépítőkkal. Petrasevits Dénes atya mindig szeretettel, barátsággal fordult felénk, gyakran megfordult az intézményünkben. Neki is segítettünk amiben tudtunk (leginkább Attila kollégánk). Ugyancsak eredményes volt az együttműködésünk Baksi Mária esperes asszonnyal és az evangélikus lelkészekkel, a legelejen Péter Jenő bácsival, majd Gerlai Pállal (ő is templom építő) Domokos Tiborral és Kiss Máté lelképásztorral.

Az évek során azért pár szponzorunk is akadt. A fontosabbak: Abaújtej, a helyi húsüzem, a kenyérgyár, Lutherm Kft., Paul és Társa Kft., Városgazda Kft., az ÁFÉSZ (Abaúj Coop), a hajdani „BUBÍV” (Abaúj Bútoripari Zrt.) Forró és Vidéke Takarékszövetkezet-Sóosné Margó néni vezetésével, de vállalkozóként sokat segített nekünk Keller Ferenc is, nekik is köszönöm utólag is a segítséget.

A 35 év alatt szinte már csak harangot nem öntöttünk. Nemzetközi, országos, regionális rendezvényeket, fesztiválokat, táborokat, népfőiskolai sorozatokat, kirándulásokat

szerveztünk. Nem keveset és nem akár-milyeneket. Mindig magas színvonalon kerültek megvalósításra ezek a programok. Nemzetközi gitárfesztivál (8 alkalom) Encsi Országos Képzőművészeti Alkotótábor (mintegy 15 alkalom.) Abaúj Kupa Országos Keresztgyógyfejlesztő Bajnokságok, Abaúji Összművészeti Fesztiválok, térségi szavalóversenyek (mintegy 30 év az én időmben) nyugdíjasok megyei szavalóversenye (8 alkalom), országos híru tudományos konferenciák, kórus hangversenyek, színvonalas kiállítások a városi galériában, „Abaúji Virágok” díszítőművészeti kiállítások, gyermeknapok, családi napok, nyári színházak, encsi napok, könnyűzenei és komolyzenei koncertek, veterán motorok és autók bemutatója, felvonulása, házisör fesztiválok, országos hőlégballon fesztivál, kutyaszépségszerző verseny, mozi-feszt, autós mozi, stb. A hely hiányában, részletesen nem akarom felsorolni mindazon együtteseket, művészeket, színházi előadások címeit, akik, amelyek megfordultak itt az én időmben, az biztos, hogy a könnyűzenei élet szinte valamennyi kiemelkedő előadója járt itt (aki nem hiszi, nézzon utána vagy kérdezze meg „Aba Sámuelt” aki sokat látott.) Ebben az időszakban jutott el a fenntartásunkban működő, Abaúji Pedagógus Vegyeskar, a Partiumba Szatmárnémetibe, az olasz testvérvárosunkba Massa Maritima-ba, Kassára, Szepsibe, Finnországba. Pár név az előadók közül ízeletül: Lehotka Gábor, Gryllus fivérek, Balázs Fecó, Janicsák Vica, Csík zenekar, Rózsa Magdi, Magna Cum Laude, Ismerős arcok, Edda, P. mobil, Péter Szabó Szilvia, Zsédá, Szekeres Adrienn, Rigo, Zámbo Jimmy, Pa-dö-dö, Neoton, Beatrice, Bikini, Republic, Hooligans, Szandi, Irigy Hónaljmirigy, Zoltán Erika, Majka és Curtis, Children of the Distance, Tolvaj Renáta, Balázs Pali, Opitz Barbi, Leblanc Győző, Madarász Kati, Oszvald Marika, Korda György és Balázs Klári, Aradszki László, Poór Péter, Solymos Tóni, Koós János és Bajor Imre, Kovács Kati, Koltai Róbert, Tahi Tóth László, Détár Enikő, Frajt Edit, Koncz Gábor, R. Kárpáti Péter Tihanyi Tóth László és még sokan - sokan mások. Kiemelkedő volt az Experidance – Ezeregy év című produkciója. Több műsorával járt itt a Magyar Állami Népi Együttes. Megfordult nálunk a Duna Művészegyüttes, a Hargita Székely Állami Népi Együttes, a Nagydíj Ilosvai, de jártak itt az évek során lengyel, olasz, német, szlovák, grúz, izraeli, udmurt táncegyüttesek, zászlódobálók, mazzorettek is. Ugyancsak sok országból látogattak ide gitárművészek (lengyelek, olaszok, román, szlovák, francia, venezuelai, cseh, osztrák, holland, dán, szerb nemzetiségűek.)

A városban megrendezett legemlékezetesebb színházi előadások: Kassai Thália Színház: Légy jó mindhalálig, Kassai polgárok, A gyertyák csonkig égnek, Káin és Ábel, Segítsd a királyt, Néma Levente, Portugál, Padlás stb., Komáromi Jókai Színház: Indul a bakterház, Három a testőr, Fővárosi színházak: Meseautó, Meztőláb a parkban, Paprikás csirke avagy stex és New York,

Marica grófnő, Csárdáskirálynő, Luxemburg grófja, Mária evangéliuma, Karácsonyi ének, Botrány az Operában, Oszkár, Katyi, Én és a kisöcsém, A doktorúr, stb. A helyi színházak mellett több éven keresztül is volt bérlete sok-sok encsinek a Kassai Thalia Színházba. Volt olyan év amikor szervezésünkben több busszal, személyautókkal, mintegy 300-an is jártunk „útlevéllel” színházba. Két pénteki bérletes előadást is megtöltöttünk a Rákóczi és a Zrínyi bérlet keretében.

Az itt felsoroltak mindez csak töredéke annak a munkának, amely itt zajlott, természetesen a mindenkor város vezetés támogatásával és a hozzám hasonlóan ugyanolyan aktív, tette kész, szorgalmas, jó szándékú, magát nem kímélő, önzetlen munkatársaim segítségével. Ha már ebben az újságban „a város polgárainak lapjában” köszönök el mindenképpen nevesíteni szeretném az Encsi Hírek tiszteletdíjmentes, önkéntes szerkesztőbizottságát is, akikkel igyekeztünk dokumentálni a város történetét, alkalmanként egy-két aktualitást is belecsempészve a lapba.

A legemlékezetesebb főszerkesztők voltak: egykor az „első” Havasi János úr, majd Nagy Józsefné Ági néni, dr. Jámbor Magnetta, Királyházi Mariann, Balla Ákos, Radeczki Éva. A lap tördelője, nyomdai előkészítője, immár 15 éve Vezse Attila, aki sok-sok különleges címlap, borító ötletgazdája, megvalósítója is. A szerkesztőbizottság kiemelkedő tagjai voltak: Széplaki Lászlóné, dr. Sulyok János, Luhály István, Ewa Margit, Horváth Csabáné, Varga József tanár úr, Kormány Pál, Bartek Nikolett, Pocsainé dr. Urbán Andrea, dr. Szántó Marianna, és a történelmi egyházak papjai. Végül a felelős kiadók, a mindenkor polgármesterek.

És akkor most jöjjön a búcsú: Sok-sok jó embertől, baráttól, ismerőstől búcsúztam már az évek, évtizedek során az encsi hírek hasábjain. Legutóbb egy számba került bele megemlékező írásom, a gimnázium két egykori igazgatójáról, Borsos Istvánról és Kormány Pálról. Sajnos már korábban is több barátról kellett megemlékezni. A 90-es évek végén első között írtam Takács Sándor asztalos mesterről, kedves szomszédomról „Kihunyt a fény címmel”. A hejcei „mi újság” egyszemélyes szerkesztőjéről Czirfák Andrásról is méltón megemlékeztem encsi ismerősei nevében is a „A naspolyafa árnyékában” című írásban. Többek között megemlékeztem dr. Menyhért Béláról, Sotkó József karnagyúrról, Mikes Istvánról a pedagóguskörös alapító tagjáról és írtam dr. Petrasevits Dénes atyáról is. Fővárosi öreg barátunk, a fügedi származású Petro András, Bandi bácsi a közelmúltban hagyott itt minket, már elhagyva a 90. évet. Róla is megemlékeztem, mert nagy drukker volt az encsi híreknek és egész életében a legutolsó pillanatig nyomon követte a szülőföldje eseményeit. Több kedves kollégámat is elveszítettem az idők során. Elsőként Tarcsi Gyulát egykori igazgatómat, Nagy Józsefné Ági nénit, Kiss Józst, Barati Gyulánét Ica nénit, Péderi Istvánnét (Icusi) és Juhász Zsoltot, aki szakmai előjáróm volt, de mindezt úgy tette, hogy közben megmaradt

barátnak is. Róluk is muszáj volt írnom, mert sokáig együtt „harcoltunk”

Hála Istennek az én búcsúm most még „csak” a munkahelyemtől történik. Attól a helytől, ahol 35 éve dolgozom. Mintegy három évtizede igazgattam is az intézményt és szerveztem a város, a térség kulturális életét a lehetőségekhez képest színvonalasan, tartalmasan. A sors úgy akarta, hogy idén október végén megszakad ez a szép sorozat. Bízom benne, hogy mindez azért történik, mert a jóisten új feladatot talált számomra.

Ő látja mire vagyok képes, milyen tapasztalattal vagyok felvértezve (általa) és hogy minderre lehet, hogy most valahol máshol van szükség. Itt is használható lett volna még mindez, de úgy tűnik az Úr azt mondta elég. Eddig és ne tovább. Bízom benne, hogy valóban Ő, a nagy rendező igazgatja az eseményeket és most az én jövőmet is. Ennyi év után, jó kapitány módjára, az utolsó pillanatig a fedélzetem voltam. Még megcsináltattam a legégetőbb állammegóvó munkákat.

Ne ázzon be a tető jövőre, ne málljon tovább a megindult vakolat, légkondicionált legyen a konferencia terem. Elmondhatom, hogy az épületet, kifestve, tisztán, rendezetten hagyom hátra.

Gazdaságilag, sem áll a csőd szélén, bár az idei évben korlátozottabb volt a bevételi lehetőség (nem indultak tanfolyamok, nem lehetett koncerteket rendezni, nem voltak vásárok, stb.) de arányosan a kiadások is kisebbek voltak, így elfogadható a mérleg, a végeredmény.

Írásom alcímében írok a csalódásról. Kifejtésem pár mondatban mire is gondolok.

Annyi csalódás nem ért 35 éves encsi pályafutásom alatt, mint most az utolsó évben. Elég sok emberben csalódtam. (Hála Istennek azért nem mindenben.)

Olyanokban is akiktől úgy gondoltam barátaim, régi harcostársak, ismernek, és talán tisztelnek, becsülnék, ne adj isten szeretnek is.

Mindig tudtam, hogy sok a „napraforgó”. Úgy tűnik kiestem a pikszisből.

Ezzel párhuzamosan kezdtek elfordulni, közömbössé válni azok, akikre eddig felnéztem. Na de mindegy, erre valahogy számíthattam volna, hiszen Sohajda Pista barátom bölcs mondása, mely szerint: „minden jócselekedet elnyeri méltó büntetését” most is bejött. Ennyit a bennem lévő keserűségről és most nézzük az érem pozitív oldalát. Van még tíz kemény esztendőm a nyugdíjig, ha elérem, és ha nem tolják ki még addig a nyugdíj korhatárt, vagy ha egyáltalán lesz még nyugdíjunk, (ez utóbbi csak vicc volt, természetesen erkölcsileg és anyagilag nagyon megbecsült tagjai leszünk a társadalomnak) Nem mindegy, hogy ezt a tíz évet hogyan töltöm el. Új célok, feladatok, konkrét elvárás mentén, vagy éppen fordítva, ezek hiányában.

Bízom benne, hogy továbbra is tehetem majd a dolgom, a közösségért, az emberekért, hiszen ez az életem. Írásom végéhez közeledve az ismert ballagási ének szövege csendül fel fülemben: „Most búcsúunk és elmegyünk, a mi időnk lejárt.”

A ballagásokból egyben erőt is merítek, hiszen tudatosul bennem, hogy minden búcsú csak egy állomásnak a vége és egyben egy újnak a kezdete. Egy szép és nagy igazságot tartalmazó Hérakleitosz idézet jut eszembe a változással kapcsolatban: *„Minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de mindig születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni.”*

A tőlem szokott módon ezt a kissé szomorú, talán meghatóra sikerült írást szeretném humorosan, vidáman befejezni. Pár éve, amikor egymás után többször is felemelték a nyugdíj korhatárt (60-ról 62-re, majd 65-re) mondtam a környezetemnek, (ekkor még élt a szomszédban Varga János úr, a temetkezési vállalkozó) hogy ha ez így folytatódik, engem innen fog Varga Jani bácsi tepsiben kitolni. Nos, úgy tűnik, hogy ez a helyzet már több ok

miatt sem állhat elő. Egyrészt, mert Jani bácsi már nincs köztünk, másrészt már valószínűleg én sem innen megyek nyugdíjba, vagy az örök vadász-mezőkre. Sajnos mára már Varga János mellett magamra hagytak a régi jó intézményi szomszédok is. Molnár Pista bácsi, az egykori nagy zenész, aki pár éve még gyakran beélesítette alkalmanként szintetizátorát, melynek áthallatszó hangja a szomszéd aktív, jelenlétét hirdette. A másik, hátsó szomszéd Kecskésné Erzsébet néni jelenléte is megnyugtató volt, mert ő is nézett ránk és szólt, ha valami rendkívülit látott. Sajnos idén tavasztól már ő sincs. Kihalt, üres a porta, nem füstöl az életet jelentő kémény sem. Most már csak Bárdos doktorék és a szemben lévő vasbolt tölti be a jó szomszéd szerepét.

Még egy fontos információ a végére: Azért a városból nem szeretnék elköltözni, mert szeretek itt élni. Ebben az általam csak ékszerdoboznak, a béke szigetének nevezett településen. Örülök, hogy részese lehettem a város fejlődésének, kulturális életének, ünnepeinek a sok-sok csodálatos rendezvény, program ünnepi esemény megszervezésével. A 300-at is meghaladja (30 éven keresztül biztos) azoknak a cikkeknek, híreknek, szösszeneteknek a megírása, amely az encsi hírekben került közlésre. Köszönöm a lelkes közönségnek a részvételt, az Encsi Hírek olvasóinak a biztatást, elismerő szavakat és ezen újságon keresztül mindazoknak (kollégáknak, intézményvezetőknek, a korábbi polgármestereknek, képviselőknek) akik segítettek munkámat. Kérem, gondoljanak rám olyan szeretettel, ahogy én fogok gondolni továbbra is Encsre, önökre, „Soha el nem múló szeretettel”, ahogyan azt városunk legendás zenésze mondta egykor.

Jó egészséget, jó szórakozást, jó munkát és szép jövőt kívánok mindannyiuknak és, hogy egy kicsit önző legyek magamnak is.

Kércsi Tibor

Átfogó fejlesztések az Encsi Ábá Sámuel Szakképző Iskolában

Új épületszárnyat adtak át szeptember 1-jén a Szerencsi Szakképzési Centrum Encsi Ábá Sámuel Szakképző Iskolájának tanévnyitó ünnepségén. A 2019. július 1. óta megvalósult fejlesztés eredményeképpen informatikai szaktantermeket, az új épületszárnyban tanári szobát, iskolai tanműhelyt, oktatótermet és mellékhelyiségeket, illetve udvari sportpályákat adtak át, amelyekhez konditerem és klubhelyiség is kapcsolódik.

A pedagógusok új laptopokat és számítástechnikai eszközöket, a diákok a tantermekbe vadonatúj székeket, padokat és bútort kaptak. A mintegy 50 millió forintos fejlesztés részben a GINOP-6.2.3-17-2017-00034 azonosítószámú projektből, részben a fenntartó Szerencsi Szakképzési Centrum költségvetéséből, valamint az iskolai alapítvány és a gyakorlati képzőhelyek adományaiból gyűlt össze.

Dsupin Éva

Mesterhármas

Mint köztudott tavaly ünnepelte fennállásának 30. évfordulóját az Encsi Hírek, városunk polgárainak lapja. Szerény személyem is több mint 25 éve közreműködött valamilyen formában az újság szerkesztésében, megjelentetésében.

Úgy érzem van egy tartozásunk városunkért sokat tevő három, ma nyugdíjas éveit töltő személlyel kapcsolatban. Megpróbálok most ennek az adósságnak eleget tenni és szeretném, ha az újságon keresztül egy kicsit bepillantathatnánk városunk nagy öregjeinek életébe.

Igaz mai életük, mindennapjaik hasonlóak a nyugdíjasok általános mindennapjaihoz, de annál érdekesebb az ő munkásságuk, hiszen tevékenységükkel több évtizeden keresztül szolgálták a várost, mint a helyi pénzintézet igazgatója, a sportcsarnok, majd a hozzá épült uszoda igazgatója és a térség életében is fontos szerepet játszó Termelő Szövetkezet, egykor Zója TSZ, végül Agárcenter elnöke. Következzenek, tehát az életképek Szabó László úrról, Kárpáti Gyula úrról és végül Pataki László elnök úrról.

A riportokat készítette: Kércsi Tibor

Az Elnök

Beszélgetés Pataki László úrral, városunk nyugalmazott TSZ elnökével
-Kérlek mesélj a kezdetekről. Iskoláidról, kezdő éveidről?

Pányok, a mesebeli falu ma azért küzd, hogy a település ne néptelenedjen el, de bő 70 éve, amikor itt megszülettem, ez egy virágzó település volt, közel 600 embernek az otthona. Gazdálkodó családok alkották a falu közösségét, nagy értékeke volt a földnek, ami a megélhetést biztosította.

Szüleim, és nagyszüleim is itt éltek, és dolgoztak. A paraszti közösségnek meg volt az értékrendje, ebben nevelkedtem. Már kisebb gyerekként kivettem a részem a munkából, pedig szívesebben mentem volna én is focizni, játszani, mint a kortársaim. Az

apró jószágok etetése itatása, őrzése volt a dolgom, illetve gyűjtősnak való gallyak összevágása, kötegelése, mert az mindig kellett. Csak a dolgom végeztével mehettem játszani, ezért igyekeztem gyorsan a kiszabott feladatokat teljesíteni, hogy maradjon még időm azért játékra is.

A pányoki iskola a templommal szemben volt, és az egyetlen osztályterme elsősként hatalmasnak tűnt. Ebben a teremben tanult minden iskolás, délelőtt a felsősök, délután az alsósok. Egy tanár házaspár tanította a 45-50 diákot, és ezek a tanítók a legmegbecsültebb emberek voltak Pányokban. Az írás, olvasás, számolás mellett hit-, és erkölcstanra is oktattak, és szigorú fegyelmet tartottak. Szerettem tanulni, így szívesen mentem iskolába, és örömmel vittem haza mindig a bizonyítványomat.

Szívesen gondolok vissza ezekre az időkre, a gyerekkoromra, mert olyan rend volt akkor a faluban, amit a szokások, a faluközösség maga alakított ki, és mindenki betartott. Senki nem engedte meg magának, hogy a falu a szájára vegye, és kibeszélje. Pl.:vasárnap reggel mindenki szépen felsepregette az udvart, a kapu elejét, és csak úgy ment el az Istentiszteletre. A család, az iskola, az egyház, a faluközösség olyan erős erkölcsi tartást adott, ami egész életemre meghatározó volt. Amivé lettem, azt otthonról, Pányokból hoztam.

-Hol folytattad tovább a tanulmányaidat?

1961-ben fejeztem be az általános iskolát, és ekkor már az országban megalakultak a termelőszövetkezetek. Pányokban Édesapámat választották meg tsz elnöknek, és én úgy gondoltam, hogy a mezőgazdaság mindig is megélhetést fog biztosítani, bármilyen formában folyik a termelés. Az embereknek élelmiszerre van szüksége, amit elő kell állítani, meg kell termelni. Nagyszüleimet, szüleimet is a föld tartotta el, így evidens volt, hogy én is ezt a pályát választom.

Így kerültem a mezőgazdasági technikumba Abaújszántóra, ami akkor járási székhely volt. Kollégiumba költöztem, és mint sok 14 évesnek, nekem is eleinte keserves volt megszokni az új életet, és szülői ház hiányát. A honvágy olyan erős volt bennem, hogy esténként a takaró alatt el-el sírtam magam. Egy hónapban csak egyszer utazhattunk haza, de aki valamilyen tárgyból egyes kapott, az nem mehetett. Ezt ugye a mai világban már el sem lehet képzelni, mert rögtön szaladnának az oktatási ombudsmanhoz.

A kollégiumban katonai fegyelem volt, az ágyunkat sarkosra kellett vetni, és reggel –bármilyen idő is volt – a szabadban ébresztő gyanánt reggeli torna volt. És emlékszem, amikor ritkán kimenőre mehettünk, előtte sorakozó volt, és levezítáltak bennünket. A cipőnek fényesen kellett ragyogni, a zakó hajtókájának a háta mögött tűnek cérnának kellett lennie, és olyan rendezett öltözkében hagyhattuk el a kollégiumot, hogy az tükrözze, és minősítse az egész technikumot. Később, amikor katonának hívtak be, a

középiskolás kollégiumi 4 évre úgy emlékeztem vissza, hogy az sokkal keményebb volt.

A technikumban magas szinten folyt az oktatás, erős iskola volt, a felvett gyerekek kb. fele tudta csak elvégezni. Mi 47-en kezdtünk, de csak 24-en érettségiztünk le. Aki tehetséges volt és akart, az mehetett tovább tanulni, aki nem, a technikus végzettséggel is jól el tudott helyezkedni. A volt osztálytársaim közül többen még most is aktívan gazdálkodnak, és a mai napig tartjuk a kapcsolatot egymással. Az 55 éves érettségi találkozáson az idén lett volna, de a járvány miatt nem tudtuk megtartani.

A középiskola a szakmai ismerteken túl emberségre, tiszteletre, egymás segítésére is nevelt bennünket, tanáraink példát mutattak nekünk.

Én a középiskolában is végig jó tanuló voltam, ezért a tanárim arra biztattak, hogy tanuljak tovább. A mi családban ez példa nélküli volt, én voltam az első, aki diplomát adó intézménybe jelentkezett. Szakmai érdeklődésem Szarvasra vitt, a Mezőgazdasági Főiskolát választottam, ezen belül a melioráció szakot. (A melioráció talán nem mindenki számára ismert fogalom, ez egy olyan tevékenység összefoglaló neve, ami a mezőgazdasági területek, talajok javítását (a hozamok növelése céljából) jelenti. Pl. a talajvédelem, a fizikai és kémiai talajjavítások, az öntözés stb.)

Itt kinyílt előttem a világ, az intézmény jóvoltából életemben először láttam a fővárost, és eljutottam sok vidéki városba is, pl. Szegedre, Debrecenbe. Nagy vágyam volt, hogy meglássam a magyar tengert, és életre szóló élmény volt a Balatonnál eltölteni egy hetet.

A főiskola révén meg tudtam nézni olyan feldolgozókat, állami gazdaságokat, amit soha nem gondoltam, hogy megláthatok. Az iskola kemény volt, de sokoldalú tudást adott. Szerettem ezt az intézményt is, az utóbbi években rendszeresen találkozunk Szarvason a volt csoporttársakkal, és három éve vehettük át az arany diplománkat ünnepélyes keretek között.

-Mire volt elég a diplomád, hol tudtál elhelyezkedni?

A főiskola akkor is sok pénzbe került, de lehetőség volt ösztöndíjra pályázni. Én a Járási Tanács Mezőgazdasági Osztálya támogatásával végeztem a főiskolát, ezért amikor végeztem, az általuk felkínált munkalehetőségek közül a mérai Új Élet Tsz-t választottam munkahelyül. Fiatal szakemberként itt kezdődött az életem, gyakornok lettem, és hogy közlekedni tudjak a határban kaptam egy rossz biciklit. Amikor ez végképp tönkre ment, bricskával jártam, de sokszor lóháton is. Életem első fizetéséből picces nadrágot és hozzá való csizmát vásároltam, de a 800 Ft.-os kereset nem volt elég rá, ezért Édesanyámtól kellett kölcsönkérnem. Mérán is albérlésben laktam, és az akkor nagyon közismert mérai csárdába jártam ebédelni.

Emlékszem, hogy több mint fél éven keresztül minden nap babgulyást ettem, mert mást nem is főztek ott.

A termelés, a munka nem volt könnyű, rengeteget dolgoztam, de úgy éreztem végtelen az erőm is. Hamarosan a tsz. agronómusa lettem, aztán a növénytermesztés irányítását bízták rám.

Itt Mérán ismertem meg a feleségem is, akivel 1969-ben házasodtunk össze.

Pár év múlva, látva, a hozzáállásomat, szakmai tevékenységemet, az encsi járási vezetők személyesen megkerestek és „felkérték”, hogy jöjjelek át Encsre a Zója Tsz-be. Akkor fogalmam sem volt kik a delegáció tagjai, csak később ismertem meg őket, a Járási Pártbizottság vezetői voltak. Sokat nem lehetett gondolkodnom az ajánlatukon, nem ilyen világ volt.

Drótár Károly, az akkori Zója Tsz elnöke úriember volt, örült az érkezésemnek, mert munka volt bőven, de szakember kevés. Rendbe tetette a szolgálati lakást és abba költöztünk be. Sajnos vele nem túl sokáig dolgoztam együtt, mert nyugdíjba vonult.

Az utódja Táborfi Tibor lett, aki termelési igazgatónak nevezett ki engem, de vele sem volt hosszú a munkakapcsolatom, mert leváltották. Az elnöki székbe Sontra Pál érkezett, aki sajnos a kinevezését követően 6 hónap után fiatalon elhunyt.

A Zója Tsz. kb. öt és fél ezer hektáron gazdálkodott, aminek nagy része szántó volt, a többi rét, legelő és erdő. Ehhez tartozott egy nagy állattenyésztési ágazat is, kb. háromezer szarvasmarhával, és kb. 4 ezer darab anyajuhval és szaporulatával. Akkoriban a tsz-ek „több lábon” álltak, így különféle ipari melléküzemágaink is voltak. A Zója Tsz-nek helyben építőbrigádja volt, de az ország távolabbi pontjain is dolgoztunk, festettük a Bajai Duna hidat, és Százhalombattán silókat, tárolókat szigeteltünk. Varrodáink voltak Encsen, Forró, Mérán és Gibárton, ahol kb. 180-200 varrónőnek tudtunk munkát biztosítani. Főleg szovjet megrendelésekre kesztyűket, sapkákat, bundákat varrtunk, de készült itt a kor divatjának megfelelő otthonka is.

Mindent összeadva nagyjából 1.100 munkavállalót foglalkoztatott akkor tájt a Zója Tsz. Nehéz idők jártak, a sok vezetőcsere instabillá tette a tsz-t, már sehol nem tudtunk un. bélyegzőre vásárolni, hiteltelenné váltunk. Csak azonnali készpénzfizetéssel lehetett vetőmagot, és alkatrészeket beszerezni, mert „feketelistára” kerültünk.

Nagy bátorság kellett ennek tudatában, hogy igent mondjak az elnöki jelölésemre, de úgy gondoltam, ha a tagság bizalmat szavaz nekem, akkor mindent megteszek azért, hogy rendbe szedjem a Zója Tsz-t minden tekintetben.

1984. október 12-én volt az a közgyűlés, ahol a tagság egyhangúlag megválasztott, így lettem 37 évesen tsz elnök.

-Milyen változások történtek a Szövetkezetnél? Tudom, hogy többször is átalakult, formát váltott az egykori Zója TSZ.

Nagyon nehéz kezdet volt, mert bár tudtam, hogy jelentős pénzügyi hiánnyal veszem át a tsz-t, a pontos összegre csak akkor derült fény, amikor már mindenre ráláttam. Az 58 millió forintost mínusz most sem kevés, de akkor tragikusan sok volt.

Azt tudtam, hogy hathatós, és radikális intézkedések kellene ahhoz, hogy ezt ledolgozzuk, és eljussunk legalább a pozitív nulláig. Elnökként ebben az időben nem voltam népszerű, mert a rendcsinálás áldozatokkal is járt. Soha nem féltem, minden konfliktust felvállaltam annak érdekében, hogy a veszteségeket mérsékeljem.

Kökeményen küzdöttünk, így 1986. június 27-ére sikerült a pénzügyi egyensúlyt teremteni, lekerültünk a feketelistáról, és újra tudtunk bélyegzőre vásárolni, kaptunk hiteleket, rendeződtek a banki kapcsolataink. Óriási eredménynek számított, hogy két év leforgása után ismét bíztak a partnerek a Zója Tsz-ben, és elkezdhettük az építkezést.

A munkám sokrétű volt, és szerettem volna szakszerűen ellátni, amihez további ismereteket kellett szereznem. Aki ezt már csinálta, tudja, mekkora erő kell ahhoz, hogy éjszaka, munka után vizsgákra készüljön, és úgy tanuljon, hogy a gyerekeinek ezzel is példát mutasson. Én a Debreceni Agrártudományi Egyetemen szereztem meg a második kitűnő diplomámat, általános agrármérnökként.

A szakmai pályám csúcspontján érzem, hogy a rendszerváltozás előtt Forró, a Kakastanyán felépítettük, és megnyitottuk a tejüzemünket, ami személyes álmom volt. Az Encsen élőknek nem kell bemutatni az Abaújtejet, de az itt előállított termékek megtalálhatók az egész országban.

A tejüzem mellett építettünk egy hűtőházat és hatalmas ültetvények telepítését vezényeltük le. A tuskétlen fekete szeder ültetvény Európa legnagyobb egybefüggő ilyen ültetvénye volt Forró határában és emellett málnást, valamint barackost is telepítettünk. Ezek az ültetvények nagyon jelentős plusz bevételt nyújtottak az itt élő családoknak. Hat sor szeder egy éves hasznából akkoriban meg lehetett venni egy Ladát. Kezdetben kissé bizalmatlanok voltak az emberek, aggódtak, vissza tudják-e fizetni a telepítésre felvett kölcsönt, de én kiálltam eléjük és elmondtam, nyugodjanak meg, a felvett hitelt 1 éven belül törleszteni tudják majd. Sokan kétkedve fogadták, de amikor felvásárláskor fizettük ki őket, alig akarták elhinni, hogy ez mind az ő pénzük, szinte féltek felvenni.

Közben a mezőgazdasági tevékenységünk folyamatosan korszerűsödött, új gépeket vásároltunk, és kezdtük elengedni a melléküzemágakat. Hiába volt ez egy óriási, kiterjedt tevékenység, de valljuk be őszintén ezek testidegenek voltak a vidéki szövetkezetek életében. Ránk voltak erőltetve, mert ezzel próbálták a mezőgazdaságot bevételhez juttatni, támogatni. Amilyen gyorsan létrejöttek, olyan gyorsan el is haltak ezek a tevékenységek.

A Zója Termelőszövetkezet a rendszerváltást követően alakult át, és 1998. január 1-étől Agrárcenter néven részvénytársasági formában működik.

A vezetésem alatt az első évünket kivéve soha nem volt veszteséges sem a szövetkezet, sem a részvénytársaság, amit én óriási eredménynek gondolok.

-Az életed során oly fontos munka mellett kérlek mesélj a szintén fontos, bár gondolom a munka miatt gyakran elhanyagolt, háttérbe szorult kedves családdról.

Gyakran idézzük a mondást, mely szerint minden sikeres férfi mögött egy nagyszerű nő áll. Ez az én esetemben is igaz, a volt feleségem velem volt, és átsegített életem minden göröngyén, támogatott, amikor nehézségek adódtak, biztatott, amikor kétségeim voltak, velem örült a sikereknek, érzelmi és morális támogatása nélkülözhetetlen volt. Elvesztése az egész családnak óriási törést okozott.

A nagyobbik lányom Budapesten él, pszichológusként dolgozik, a kisebbik itt él Encsen a családjával, és kereskedelemmel foglalkoznak.

Két fiú unokám van, akikre nagyon büszke vagyok. Viktor a nagyobbik lányom fia 26 éves, a kereskedelembe dolgozik, Benedek a kisebbik lányom fia Angliában tanul.

A gyerekeim valóban sokat nélkülöztek engem, nyáron nem tudtunk több napra elutazni, mert aratni, betakarítani kellett. Őket már nem tudom kárpótolni, de az unokáimra igyekeztem nagyobb figyelmet fordítani, és minden évben több alkalommal közös programot szerveztünk velük, sokszor mentük wellnessezni, kirándulni.

-Úgy tudom sok társadalmi elfoglaltságod, tisztséged is volt a munka és a család mellett.

Igen ez így van. Sajnos ezeket is mind a család rovására végeztem, de úgy éreztem, ha valahol szükség van rám, a munkámra, az ismereteimre akkor el kell vállálnom a feladatot és meg kell felelnem az elvárásnak. Főleg szövetkezeti formában működő szervezetben vállaltam munkát, és remélem tudtam segíteni javaslataimmal, tanácsaimmal azok vezetőit.

A munkám mellett a Megyei Mezőgazdasági Érdekvédelmi Szövetségnek 25 évig voltam az elnöke, és ezáltal az országos elnökségnek is elnökségi tagja lettem. Ott 10 évig alelnökként tevékenykedtem azért, hogy szakmai támogatást nyújtsunk a tagjainknak. Számomra egész elképesztő volt, amikor a '90-es években Budapesten a Kongresszusi Központban 2500 fős kongresszusokat vezettem le. Én, a pányoki parasztyerek... Szerettem volna, ha a szüleim ezt meglátják! Az Encs és Vidéke Áfésznek közel 50 évig voltam az igazgatósági tagja, külsőként sokat dolgoztam azért, hogy erős, meghatározó szövetkezetté váljon, és az egész megyéből magába olvassza a gyengélkedő tagokat.

Sok éven keresztül aktívan vettem részt a Forró és Vidéke Takarékszövetkezet munkájában, ott is igazgatósági tagként. Soós Károlyné Margó hasonló mentalitású vezető volt, jól megértettük egymást, így 26 évig tudtam segíteni a munkáját.

Később ott is átszervezések következtek, egy darabig még ezekben is részt vettem.

Egy ciklusban önkormányzati képviselőnek is megválasztottak Bratu László polgármestersége alatt. A Pénzügyi Bizottságot vezettem, és amire javaslatot tettem, általában megvalósult. A mi Bizottságunk indítványozta akkor, hogy legyen a városban villanyrendőr. (Korábban több súlyos, sőt halálos baleset is történt ebben a kereszteződésben) Sikerült véghez vinni ezt a fejlesztést, így azóta van forgalomirányító lámpa Encsen.

A falusi embereknek a kohéziót a szövetkezet jelentette. Ahol volt ÁFÉSZ, TSZ, vagy takarékszövetkezet, ott volt élet is. Jelenleg már csak egy nyugdíjas takarékszövetkezeti szervezetnek vagyok a tisztségviselője, a Borsod-, Heves-, Nógrád Megyei régióknak vagyok a nyugdíjas foglalkoztatással kapcsolatos vezetője, tanácsadója, szakértője.

Mozgalmas életem során igyekeztem segíteni a hozzám fordulóknak. Amikor nálam valaki kopogott, az gyakran azért történt, mert segítségre volt szüksége. A szövetkezetben végzett munkám elismeréseként Göncz Árpád személyesen adta át nekem a Köztársasági Érdemrend Arany Kiskeresztjét, amire nagyon büszke vagyok. És még egy nagyon kedves kitüntetésem van, egy bronz szobor, ami kőtenyből magot hintő parasztot ábrázol. Naponta ránézek, és jó szívvel emlékezek honnan indultam. Ezt a szobrocskát 2014-ben Életmű Díjként kaptam a MOSZ kongresszuson.

-Akkoriban még divatos volt a társadalmi munka. Az általad vezetett termelőszövetkezet, és az ott dolgozók is bekapcsolódtak ebbe a mozgalomba?

Igen, gyakran segítettek gépekkel, szállítóeszközökkel, az emberek munkájával a fiatal város fejlődését épülését, szépülését. A mai Milleniumi Parkot akkor Jubileumi Parknak hívták és Ába Sámuel szobra helyén a Kalló Viktor szobrászművész által alkotott Három Tavasz Emlékmű állt. Ennek a parknak a területét a Zója TSZ gépeivel alakítottuk ki, ezt követte a parkosítás. Nagyon sokat dolgoztunk a sportcsarnok és az uszoda építésénél is. Ezeket a munkákat, a város fejlődéséhez nyújtott segítségünket jó érzéssel nyugtázom. Ma is örömmel tölt el, hogy a mi is hozzájárulhattunk a város sok épületének, létesítményének megépítéséhez, melyek ma is állnak a városban. Akkoriban nagy ereje volt az összefogásnak, amely akkor is nagyon fontos volt egy ilyen kis város életében.

-Ennyi munka, elfoglaltság és felelősségteljes pozíció után bizonyára nem volt egyszerű „leereszteni” megpihenni, csak magadra és családjadra gondolni. Mi a hobbid, mivel foglald el magad, hogyan éled meg a nyugdíjasok „gondtalan” életét?

Én 46 évet és 2 hónapot dolgoztam egy helyen, ez nem kevés a mai világban. 2013-ban magam döntöttem úgy, hogy befejezem, mert szeretnék kicsit könnyebben, gondtalanabban élni.

Ma is sokat dolgozok itthon, de ez egészen más. Magam osztom be az időmet, és amit korábban sietve, kényszerből végeztem, most azt kényelmesen és örömmel teszem. Talán nem meglepő, hogy a kert, a fák, a növények, a virágok adják a legtöbb örömet minden évszakban, a gondozásuk, ápolásuk kikapcsol, lelkiileg feltölt. Gyakran töltöm az időmet a kertben, a fák, virágok, örökzöldek között, de azért főzni is szeretek, persze csak úgy férfiasan. Korábban a szedresből, barackosból is kivettem a részem, ma már csak a kertben vannak gyümölcsfáim, de így is tavasztól késő őszig mindig van valami otthon termelt gyümölcs az asztalunkon. Éppen tegnap szedtem le a Bosc kobak körtét, bőséges termés volt, egy-egy példány 25 dekagrammtól és súlyosabb.

Vigyázok az egészségemre, ezért sokat sétálok, gyalogolok. Télen, amikor kevesebb a mozgás naponta tornázok. Rengeteg természetfilmet nézek, imádom ezeket, melyek a lakásba hozzák az egész világot. Szabadidőmben én is ülök néha-néha a számítógép előtt, de azért nem viszem túlzásba. 61 évesen kezdtem el felhasználni szinten használni a számítógépet, és ha profi nem is lettem, minden ügyet el tudok intézni a banki utalástól a levelezésig. Korábban arra használtam, hogy a tőzsdével tisztában legyek, ma már a hírek, információk nagy részét is innen szerzem be. Az időjárás előrejelzés a gyengém, naponta követem, mert ez belém égett.

Évek óta bérletünk van a Miskolci Nemzeti Színházba, ami sajnos most a vírus helyzet miatt szünetel. Néha találkozunk a barátokkal a filagóriában. Sajnos fogyunk, de jó felidézni az emlékeket, nosztalgizni a múltból.

A legszebb a nyugdíjas éveimben, hogy van kivel megosztani az életem, és hűkövel együtt egy új családot is kaptam.

-Szeretted Encset? Nem kívánczol el innen?

Engem a munka hozott ide és a kihívás.

A kapcsolataim, az egész aktív életem, az emberek, a volt munkatársak mind ide költöttek, el sem tudnám máshol elképzelni az életemet. Nem is vágyom máshová! Encs nélkül hontalannak érezném magam. Itt, ha kimegyek az utcára, megismernek az emberek, vannak közös ismerőseink, van beszédtemánk.

Encsi vagyok, de a lakásom nappalijába és ebédlőjébe becsesmpésztem azért a pányoki hangulatot a nyitott gerendás mennyezettel. A kertünk, a környezetünk olyan, mint egy kis arborétum, amire naponta rácsodálkozunk. Tökéletes hely, itt boldogok vagyunk.

-Közben egy nagyon aktuális kérdés jutott eszembe, bár a vízcspából is ez folyik. Hogyan éled meg a mai nehéz időket, itt a vírushelyzetre gondolsz.

Riasztó a vírus terjedése, és sajnálatos, hogy sokan még mindig nem igazán veszik komolyan. Én világ életemben törvénytisztelő, alkalmazkodó voltam, most is betartom az előírásokat, maszkot viselek, kezet fertőtlenítek. Mindent megteszek, hogy elkerüljem a fertőzést, de nagy lemondásokkal jár. Már a családjainkkal is csak

telefonon, és skype-n találkozunk.

Mindenkitől áldozatot, és fegyelmet követel a vírus, és ha képes volna mindenki a szabályok szerint élni, időt nyerhetnénk. Bízom abban, hogy lesz hatékony vakcina, és a világon minden ember számára megfizethető lesz. Addig is imádkozunk, és igyekszünk tartalmasan tölteni a mindennapjainkat.

-Hogyan látod a világ alakulását?

Az éghajlati változások olyan figyelmeztető jelek, ami mindnyájunkat érint. Mint mondtam szeretem a természetrajz filmeket, aggódom is, hogy az abban látott szépségek végképp eltűnnek, megsemmisülnek. Az ember megváltoztatta a világ működési módját, és most az a nagy kérdés, hogy van-e annyi a felelősségtudata, tudása, bölcsessége és érettsége, hogy az élő bolygó okos gondnokává váljék, és ne tekintse azt a nyersanyagok kimeríthetetlen tárházának. Aggódom a gyerekeim, unokáim miatt, akik elszennvedői lesznek a földünk felmelegedésének, a klímaváltozásnak.

A nagyfokú pazarlás, a túlzott fogyasztás óriási veszélyt jelent mindnyájunk számára. Falusi gyerekként emlékszem, hogy régen a paraszt ember szinte semmit nem dobott ki.

A növényi hulladékot megetette az állattal, fűtött vele vagy egyszerűbb használati tárgyat készített belőle. Legrosszabb esetben trágyaként, mai divatos szóval élve komposztként végezte a hulladék. Végeredményében meg volt a körforgás. Ma a környezetszennyezés a legnagyobb ellenségünk a világon. Tiszta ivóvíz már csak egyes országokban van, és mégis nagyon pazarlóan bánunk vele. A levegő, az óceán, a folyó vizek is egyre szennyezettebb. Nagyon sok a világon a műanyag szemét, a csomagoló anyagok, a PET palackok jóvoltából, melyek évszázadokon keresztül bomlanak csak le. Én sem szívesen dobok ki semmit, ami még újrahasznosítható, szelektíven gyűjtöm a szemetet, komposztálom.

-Mit üzensz a fiatalok számára ilyen életpaszatlattal a tarsolyodban?

Amit én kaptam apai örökségként: „Légy becsületes, tisztességes és szorgalmas fiam!” Ugyanezt mondanám! Gyerekek tanuljatok, legyetek szorgalmasok, becsületesek, vigyázzatok az egészségetekre, óvjátok a környezeteteket, és higgyetek magatokban, mert sokkal többre vagytok képesek, mint gondolnátok. Magyarként a világon bárhol tudtok érvényesülni a tudással, szorgalommal.

-Igen én is így látom, hogy a mai fiatalok előtt kitarul a világ, de azért én itthon maradás párti vagyok.

A legszebb az lenne, ha itt maradnának a szülőföldjük közelében és még az ország másik felébe sem vándorolnának el.

Köszönöm a riport lehetőséget, azt hogy másik két régi vezető társammal együtt adhatunk hírt magunkról az Encsi Hírekben. Szép év végét, további sok sikert kívánok számokra és kollégáidnak.

-Köszönjük a bemutatkozást és a jó kívánságokat. Mi is szép évvégét, jó egészséget kívánunk Neked és kedves családnak.

Laci bácsi

Beszélgetés Szabó Lászlóval, az encsi OTP fiók nyugalmazott Igazgatójával.

-Kezdjük talán az iskolánál. Hová jártál középiskolába?

Középiskolai tanulmányaimat Miskolcon a Közgazdasági Technikumban végeztem 1951 és 1955 között. Oda jött a megkeresés az OTP Megyei Igazgatóságától, hogy Encsen van banki tisztviselői munkára felvétel.

A próbaidős munkám Encsen olyan jól sikerült, hogy negyven évig jól megvoltunk egymással. Érdekesként elmondom, hogy akkor a kezdő fizetésem havi 800 ft volt, igaz hogy abban az időben ebből a pénzből már meglehetett venni egy biciklit.

-Hol volt az első OTP fiók Encsen?

A volt Kapezár néni kocsmája helyén, szemben Tóth asztalossal, meg a Statisztikai Hivatallal. Ez a hely a jelenlegi 100 forintos bolttal szemben található.

-Mesélj egy kicsi a kezdeti OTP-s időszakról.

Az OTP hálózata akkoriban szerveződött meg országosan és nem igazán volt még ismert, főleg kisebb helyeken alig ismerték és még bizalmatlanok voltak az új pénzintézettel szemben az emberek. Encsen sem sokan sem tudták volna megmondani, hogy hol található az OTP. Ebből kifolyólag ekkor még elég nyugodt volt a munkánk, nem sokan „zaklattak” minket. A 60-as évektől lett népszerűbb az intézmény. Sokan építkeztek akkoriban, itt Encsen is, a környékről betelepült családok. Akkoriban nagyon kedvezményes 2-3 %-os kamatozású volt a lakáshitel és a mai ember számára érdekes viszonyítási alap, hogy a saját erő mellett mintegy 40.000 forint hitel is elegendő volt egy lakás felépítésére. Az ügyesebbek ebből még bűrt is tudtak venni. A kezdeti bizalmatlanság is egyre inkább eltűnt. A bizalmatlansággal kapcsolatban terjedt el akkoriban egy anekdota, mely szerint a fiatalasszony vásárolt az OTP-nél egy 10.000 forintos betétkönyvet. Haza menván az ura megkérdezte, hogy na jó-jó, de mi lesz akkor, ha tönkre megy az OTP. Menj vissza kérdezd meg. Az asszony visszament és megkérdezte,

mondták neki, hogy akkor majd a Magyar Népköztársaság vállalja a garanciát. Haza menván az ura újra megkérdezte: No, de mi van akkor, ha csödbe megy a Magyar Népköztársaság? Menj vissza kérdezd meg. Az Asszony visszament és azt a választ kapta, hogy akkor majd a KGST és a Szovjetunió szavatolja a pénz kifizetését. Az Asszony most már magától kérdezte meg az ügyintézőt, (ne keljen újra visszamennie) hogy mi van akkor, ha a Szovjetunió is csödtöt mond. Állítólag az ügyintéző erre azt válaszolta, hogy nem ér ez meg a nének 10.000 forintot? A későbbi időszakban már több szakképzett munkaerőt igényelt az egyre népszerűbb pénzintézet. Ekkoriban már a Tüzép épületében működött a fiók. A 80-as évek elején került jelenlegi helyére a gimnáziummal szembe. Akkor ez igazi bankpalotának számított. Jóval korszerűbb lett a kiszolgáló helység és a képzetesebb személyzet idővel 15-16 főre bővült. A munka költöztetése és pontossága miatt elsősorban női munkaerőt alkalmaztunk. Egyik alkalommal egy vidéki néni megkérdezte jó hangosan felém fordulva: „Itt csak egy ember dolgozik?” Akkoriban a közbeszédben, főleg vidéken a férfit nevezték „embernek” Roham tempóban bővült az OTP üzlet köre és számomra nagy kihívás, de egyben élmény is volt ezzel lépést tartani.

A 40 év szolgálati időből 35 évet, mint fiókvezető dolgoztam. Az én vezetői tevékenységem nem volt annyira íróasztalhoz kötött, mint a többi munkatársé. Alkalmanként feloldható volt vidéki kiszállásokkal, üzleti kapcsolatok építésével. Akkoriban nagyon jó, baráti kapcsolatot ápoltunk mi encsi intézményvezetők, egyik legkedvesebb barátom az Állami Biztosító igazgatója, Kléri Pista volt.

-Elismerték akkoriban a jól végzett munkát?

Igen. Mindössze 30 éves voltam amikor átvehettem Váji Péter pénzügyminisztertől a „kiváló pénzügyi dolgozó” kitüntetést. Ő volt az a politikus, közigazdász aki egy alkalommal a tévé műsorban le-fel sétálva papír nélkül tartott előadást. Ámulva hallgattam és néztem, mivel politikusok akkoriban általában csak a leírt szövegeiket olvashatták fel.

A fiókvezetés mellett volt még valami egyéb tisztséged is?

Igen érdemesnek tartom megemlíteni a Hazafias Népfrontnál betöltött járási elnöki tisztségemet. Itt egy kicsit nyitottabban lehetett „politizálni”. Járási üléseink nem egyszer kritikus baráti beszélgetésekbe torkollottak. Sok szószólónk jól képzett, vezetésből kiszorult tekintélyes egyén volt. Értelmes felszólalásai persze aztán elűntek az irattárakban. Ennek a közösségi munkának az elismeréseként megkaptam a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

-Kérlek mesélj a családról is.

Két gyermekünk van. Egy lányunk és egy fiúnk. Érdekes módon mindketten közigazdászok lettek (nem esik messze az alma a fájától) pedig igazából nem beszéltem rá őket.

Két-két unokát nevelnek, az egyikük már szintén OTP-s lett. Egy kicsit távol kerültek tőlünk, de az unokák kis korukban sokat töltöttek itt a nyarat.

-Szép sikeres család. Tudom a fiad, mint sikeres üzletember és, mint egykori „Vácis” egy alapítványt is létrehozott a Váci Mihály Gimnázium diákjainak támogatására. Nagyon szép gesztus a kötődésnek ez a formája a szülőföldhöz. Ha jól tudom Te sem vagy tősgyökeres encsi. Mikor és honnan kerültél a városba?

Encsre 1961-ben költöztem Hernádszentandrásról, házasságom révén. Feleségem is hivatali, pénzügyi területen dolgozott. Ő kicsit korábban ment nyugdíjba és ezzel jelentős háttérrel biztosított az utolsó munkás éveim végzéséhez. Most 83-84 évesen együtt kertészkedünk, sütünk főzünk. A televíziót csak ritkán, „hírszerzés céljából” nézzük. Alkalmanként részt veszünk kulturális programokon és sokat fejtünk keresztretjvényt. Szeretnék eldicsekedni vele, hogy ha a Jósten is úgy akarja idén október 21.-én már az 59. házassági évfordulónkat ünnepelhetjük. Megjegyzem már a fiamék is túl vannak a 30. évfordulón, lányoméék pedig közelítenek a 20.-hoz.

Már sok mindenről beszélgettünk, de egy fontos területről még nem esett szó, a református egyháznál betöltött funkciódról.

Bizony az egy fontos szelc az életmemnek, ki nem maradjon a riportból. Nyugdíjas éveimre készülve elhatároztam, hogy én a jövőben nem akarok több kööttséget, nem leszek sehol senkinek a könyvelője vagy adminisztrátora. Így utólag belátom ez akkor naiv elképzelés volt. Akkortájt baráti látogatást tett nálam az Abaúji Református Egyházmegye Fialat Esperese, Csomós József úr és hosszasan érdeklődött távlati terveimről is. Mint utólag kiderült a találkozás után megállapította, hogy megvan a következő választásra a Egyházmegye megyei gondnokára a jelöltje. A rendszerváltás után megerősödött az egyházak szerepe, nőtt a társadalmi támogatottságuk és a templomba járó híveik száma. Mind ez azzal járt, hogy az egyházközségek és felettes szerveik egyre nagyobb anyagi bázissal rendelkezhettek. Ezen a területen fokozatosan kaptam a megtsztlő megbízást. Így lettem Encsi és Abaúji gondnok, majd az országos Zsinat és annak Számvizsgáló Bizottsági tagja. Összesen 21 évet töltöttem a vezető testületekben. Ezen belül közel 15 éven keresztül láttuk el az Abaúji Egyházmegye Elnökségi teendőit Baki Mária esperes asszonnyal. Három éve már csak az encsi gondnok, hogy ezzel az egyházi szolgálattal sokat gazdagodott életem mintegy negyedszázados időszaka.

-Ne szerénykedj. Voltak Neked még egyéb társadalmi, civil funkcióid is. Felügyelő bizottsági elnök voltál több civil szervezetnél is.

Igen, valóban. Ilyen feladatot láttam el egykor a Menyhért Béla által vezetett Abaúji Szövetségnél, a Városvédő és Szépítő Egyesületnél, és Encs és Vidéke ÁFESZ-nél a jelenlegi Abaúji Coopnál.

-Egy fontos dolog még mindig kimaradt az életutadból. Mi jut eszedbe a rendszer-váltásról encsi viszonylatban?

Igazad van, jól emlékszel. Tagja voltam az első szabadon választott önkormányzatnak, képviselő testületnek még Krózsér János polgármestersége alatt. Véletlenül éppen a pénzügyi bizottságot bízták rám. Ez is emlékeztető időszak volt.

-Köszönöm szépen, hogy megosztottad lapunk olvasóival életutad rövid összefoglalóját. Jó egészséget kívánok, kedves családot körében. Szép ünneplést az 59. házassági évforduló alkalmából, melyhez gratulálók és bízom benne, hogy egy év múlva beléphettek a 60-asok klubjába, ami már tényleg egyedülálló a városban.

Én is köszönöm a bemutatkozási lehetőséget, és ugyancsak jó egészséget kívánok a lap olvasóinak, szerkesztőinek.

Gyula bácsi

Beszélgetés Kárpáti Gyulával, városunk nyugalmazott Sportcsarnok Igazgatójával
-Kérlek meséld a pályádról, aktív éveidről, életed fontosabb állomásairól, sikereidről?
Mint, ahogyan oly sokan városunkban, én is Szalaszendről kerültem Encsre. Jelenlegi lakásukba 1969-ben, 27 évesen költöztem feleségemmel. Első munkahelyem a Bélusvölgyi Vizgazdálkodási Társuláznál, építésvezetőként dolgoztam sok éven keresztül. A Bélus patak mellett hozzánk tartozott még a Losonca, és a Vadász patak is. A Bélus patak Szemerén ered és Fulókércs, Szalaszend, Méra, Encs érintése után Hernádszentandrás alatt folyik a Hernádba. Akkoriban még nagy gondot fordítottak a vízfolyások, patak medrek folyamatos karbantartására, a vízgazdálkodással kapcsolatos fejlesztésekre. Ebből kifolyólag nem is okoztak akkora galibát ezek a kis patakok, mint napjainkban, pl.: szikszón a Vadász

patak áradása. Legnagyobb munkáim között említeném a telkibányai vízzáró gátnak az építését, melynek én voltam a műszaki vezetője. A vízügyi kezdetek után lettem az encsi Sportcsarnok első igazgatója. Egy jól végzett munka által kerültem oda, mi végeztük az akkor épülő csarnok speciális aljzat kiegyenlítését 1983 februárjában, és már nem sokkal később március végén átadásra is került a létesítmény. A csarnok megnyitását követően fél évig mindössze másodmagammal, Zsiga Istvánnal működtem az intézményt. Idővel a létszám is felfejlődött öt főre. Későbbi utódom Pásztor Bandi 1986-tól volt mellettem helyettesként. 2005-ben mentem nyugdíjba, azaz 22 évig voltam a csarnok igazgatója. Éppen, hogy befejeztük, átadtuk a sportcsarnokot 1986-ban elindult az uszoda tervezése, és azt követő évben a kivitelezés is. 1988 decemberében került átadásra.

-Légy szíves meséld arról az azóta is sokat emlegetett legendás téglajegyéről.

A jelmondat akkor az volt, hogy: „Építsünk Encsen Sportcsarnokot és tanuszodát!” Elég szépen megmozdult rá a város és a környék lakossága. Erre ösztönözte az akkor itt élőket és a környék lakóit, a környék üzemait a pártbizottság is. A Sportcsarnoknál jóval jelentősebb volt a társadalmi munka és a téglajegyek bevételének nagy része is arra került felhasználásra. Az uszodánál már sok szakipari munka volt, ezért ott kevesebb társadalmi munkát lehetett beiktatni, de támogatásukkal, fuvarozási kapacitással jelentősen hozzá járultak ehhez is a környék működő termelőszövetkezetei (Krasznokvajda, Gönc, Hidasnémeti és természetesen Encs stb.)

Az uszoda már jóval több létszámot igényelt a folyamatos üzem miatt. Még 16 évig voltam a két objektum igazgatója. Az uszoda átadását követően hamarosan hozzá láttunk a sportpályák kialakításához. A szabadterei sporttelep 1994 augusztus 20.-án került átadásra. Encs csapata akkor került fel az NB3-ba, az első meccset Kunhegyessel játszottuk. Az NB3-ba történő feljutásban döntő szerepe volt a közelmúltban elhunyt Kuskó Sándornak, akinek fejes góljával vertük meg Mádot. Az általam vezetett létesítményben a Kazinczy iskola megépüléséig egy időben tanítás is volt. Oda jártak a városból a negyedik osztályosok váltásban, délelőtt és délután. Mivel a sportcsarnok annak idején többcéltű épületnek készült, a sport és a tanítás mellett nagyon sok kulturális programnak is helyt adtunk. Báloknak, koncerteknek egyéb előadásoknak, vásároknak. Egy emlékeztető Neoton koncerten kb. 1500 fő várt bebocsátásra és, hogy hamarabb bejussanak egy újabb pénztárat is megnyitottunk, ahol ideiglenesen Búzás Laci bácsi látta el a pénztárosi feladatokat. Az akkori művelődési központ rendezésében megfordultak nálunk a leghíresebb zenekarok. A Neoton mellett járt itt az Omega, Dolly Roll, R-go, Zi zi Labor, Első emelet, Demjén Rózsi stb. Nálunk akkor kerültek megrendezésre a koncertek, ha rossz

idő volt. Jó idő esetén az Abaújdevecseri „nagykert” volt a koncert helyszín, ahol a művelődési központ szervezte a programokat.

-Sportoltál-e fiatal korodban, ha igen mit?

Fiatal koromban Szalaszenden fociztam. Akkoriban nagyon népszerű volt a Falusi Dolgozók Szpartakiádja melyet városunk legendás alakja Csarni Endre bácsi rendezett.

-Kérlek mondd egy pár szót a családról.

Sajnos ma már csak egyedül élek, mivel feleségem 10 éve, 2010-ben elhunyt. Lányom tanítónő, ők Bicskén élnek. Általuk 2 fiú és egy lány unokám van. Fiam Miskolcon él, vállalkozó, ők is három unokával ajándékoztak meg minket. Érdekes, hogy ott is két fiú és egy kislány van. Már két dédunokám is van, egy fiú és egy lány.

-Szórakozás?

A szokásos itthoni módok: tévé, internet, keresztrejtvény. Egy héten egyszer összegyűnk sport barátok a helyi diáksport irodán és akkor beszélgetünk is.

-Igen emlékszem, számodra mindig fontos volt a barátság, a baráti beszélgetések.

-Egykor a Bársonyos étteremben, találkoztok a legendás négyes Te, Zabó Tamás, Bratu László és Dojcsák Misi. Hozzátok persze gyakran csapódtak még más jó emberek, város vezetők, gondolkod itt dr. Mészáros Miklósról, Cziáky Lászlóról, vagy Tímár Lászlóról.

Sajnos, a nagy csapatból Zabó Tamás, és Cziáky László már nincs köztünk, de a Bársonyos éttermet akkor üzemeltető Tóth Laci barátunk is itt hagyott minket.

-Az elmondottakból úgy tűnik, hogy szereted ezt a kis várost, mely egykori munkád és barátaid révén ezer szállal kötődik.

-Igen, szinte sajátomnak érzem a sport intézményeket, lehet, hogy azért mert én voltam az első vezetőjük és bennük van a két kezem munkája is.

-Végezetül mondd egy pár szót arról, hogyan értékeled a helyi körülményeket természetesen sport területén.

Encsen mindig jók voltak a lehetőségek. Sportlétesítményeket illetően jóval megelőztük a környező városokat, Szikszót, Göncöt, de még megyei viszonylatban is jók voltunk. Most, hogy újra lesz uszodánk ismét visszakérülhetünk az élvonalba.

-Mi a véleményed a futball támogatásról?

Országos szinten, de világ viszonylatban is nagy üzlet van benne. Óriási pénzek vannak a fociban. Hazánkban többet keres egy NB1-s futballista egy kieső félben lévő csapatban, mint egy 30 éves presztízzsel rendelkező szívsebész. Fiatal koromban még nem pénzért fociztunk, hanem lelkesedésből, szenvedélyből.

-Egészség?

-Elmegy szódával.

Gazdag életút

90 éves földink, Béres János furulyaművész

Budapesti otthonában szeretettel és tisztelettel köszöntöttük Béres János furulyaművészt, zenetanárt 90. születésnapja alkalmából. Városunkat Mikola Gergely polgármester úr képviselte. Az évfordulóra megjelent "Elindultam hosszú útra" c. életrajzi regénye alapján beszélgettünk a Tanár úrral. A kötet gondosan megtervezett borítója elárulja, hogy egy olyan művészről fogunk olvasni, aki a népdal szerelmese.

Emlékeiben hogyan él Abaúj-Torna vármegye, benne Gagybátor?

"Az ember szíve mélyén örökre oda való, ahol született" - írja Tamási Áron. Én is úgy vagyok ezzel, nincs olyan nap, hogy ne gondolnék szülőfalumra, szűkebb hazámra, a Cserehátra. Már csak azért is így van ez, mert amikor felkelek, leülök a TV elé, az előttem lévő falon láthatom a gyönyörű festményeket, melyeket barátaim festettek számomra. Az elsőt a szülőházam, festette Pakusz Gyula, a másik képen végig látjuk az egész falut, ezt Bod László festette a 40-es években, majd a csereháti táj jelenik meg a maga dimbesdombos területével. Szemem előtt látom azokat a gyalogutakat, amik erdőn-mezőn keresztül mentek Encstől Gagybátorig, hogy abból a 22 km-ből le tudjak vágni egy keveset.

Egész korán találkozott a népzenevel, mondhatjuk az anyatejjel szívta magába?

Ez valóban így volt, édesanyám igazi nótafa volt. Ismerte a Cserehát és az egész megye területén elhangzott népdalokat, talán egyiket-másikat ő találta ki. Édesapámnak gyönyörű hangja volt, felhívták az Operaházba próbaéneklésre, fel is vették, de a feleségét és szép hat gyermekét nem hagyta magára. Minden Béres gyerek gyönyörűen énekelt, Ferenc bátyám ismerős az egész országban, lehet mondani a fél világon. Én magam hamarabb tudtam énekelni, mint beszélni, gagyogásomból kihallatszott a gyermekdallam.

Az első 6 osztályt Gagybátorban végezte, mi motivált egy vidéki gyereket a továbbtanulásra?

Minden Béres gyerek törekvő volt, és tanulni akart. Édesanyám, amikor elbocsájtott első elemibe /1936/, magához ölelt és azt mondta: "Jancsika, nagyon hosszú útra indulsz, nem mindegy hogy fogod ezt az utat bejárni. Ha jó tanuló leszel, akkor bármi lehetsz, esetleg nem gépész, mint édesapád, hanem gépészmérnök, de ha nem, a földesúr kocsisa maradsz. Az elemi iskolában kitűnő tanuló voltam. Amikor a 6. osztályt elvégeztem, a Református Egyetemes Konvent meghirdette tehetségmentő felvételi vizsgáját. 22 megye küldte el a legjobb tanulóit, én harmadik lettem. 6 gyereket vettek fel, nyolc gimnáziumi évre szóló 100%-os ösztöndíjban részesülhettem.

Középiskolai tanulmányaiba beleszólt a 2. világháború.

Nem csak a gimnáziumi tanulmányaim szakadtak meg, de a háború után az ösztöndíj is elveszett. Egy darabig kóborló gyerek voltam, tékozló fiúként kerültem Sárospatakra, akkor református gimnázium volt. Amikor végeztem a gimnáziumi tanulmányokkal, próbáltam elhelyezkedni, de az ilyen klerikális beállítottságú fiatalokat nem szívesen vették fel egyetemre, így kerültem a Miskolci Magasépítő Vállalathoz.

Rövid ideig fizikai munkát végzett, innen került a művészi pályára.

A miskolci Magasépítő Vállalatnál kubusként kezdtem, tanulmányaimat folytatva beiratkoztam egy építőipari iskolába. Mire az épület elkészült, én már ellenőr voltam. A vállalatnál létrehoztam egy népi együttest, egyik nap megjelent Budapestről a Színművészeti Főiskola tehetségmentő brigádja. A vállalat engem küldött elsőként, amikor levizsgáztam, engem bizony rögtön felvettek. Abban az időben, mint szegény parasztyereknek kerültek be Soós Imre, Horváth Teri, Szirtes Ádám a Színművészeti Főiskolára. Kint voltak a Magyar Rádiótól is, riportot készítettek velem és csaltak fel Budapestre. 1951-ben Budapestre 5 felvételi vizsgát tettem, három helyre is felvettek. Először az Operettszínházba, de ott nem éreztem jól magam, átküldtek az akkor megalakuló Állami Népi Együttes tánckarába felvételizni, Rábai Miklós egyből felvett. Csaltak a rádiósok is, ott nincs ilyen furulyás, oda is felvettek, 2 hét múlva már élő adásban ment az első gagybátori népdalcsozor furulyával.

Nehéz lehetett a választás, úgy tudom a Kodály Zoltánnal való találkozás indította el a zenei pályán.

1951-ben, az 5. felvételi vizsgámon találkoztam Kodály Zoltánnal, amikor furulyáztam neki, azt mondta a vezetőségnek: „Ezt a gyereket zenére kell tanítani, nehogy úgy nőjön fel, mint analfabéta”. Másnap már a konzervatóriumban felvételiztem, énekeltem és furulyáztam, már a felvételi szobában

közölték velem, hogy fel vagyok véve, kifelé már az iskola oboáját hoztam magammal.

Munkás életének három szerelme van: a színpad, a rádió és az oktatás. Kezdhetjük a színpaddal?

Érdekes módon, ezt a három szerelmet mindig a tanítás kötötte össze. Amikor színpadon voltam, ha együttesben táncoltam, a tanítás mindig ott volt mellettem, de a színpadról soha nem tudtam lemondani.

Folytassuk pályáját a rádióval, később a tévével!

A rádió magától értetődő volt, itt kezdtem, amikor Budapestre feljöttem, egyre többet használtak műsorok készítéséhez, népdalgyűjtéshez, természetesen nem maradt el a furulyázás sem. Nem tudom megszámolni hányszor léptem fel, de elkészített műsoraim percideje 12.000. Közben gyűjtöttem a rádió számára kb. 6.000 népdalt. Műsorokat készítettem: Muzsikáló képeslapok, Élő népdal, Népdalkörök országszerte, a végén Népzenei emlékeim. Amikor a tévében megkezdődtek az adások, a rádiósokat használták elsősorban. 1961-ben megalakítottam a Béres Kamaragyüttest, sokszor szerepeltünk a televízióban. A híres Röptűl Páva versenyeken a kibővített kamarazenekarom kísérte az énekeseket.

Utoljára hagytuk, de nem utolsó sorban említendő az oktatás. Megalapító tagja, majd igazgatója az első népi hangszeres zeneiskolának./Óbudai Népzenei Iskola/

Konzervatóriumban tanárom volt Czövek Erna tanárnő, amikor megbízták az első zeneiskola igazgatásával, meghívott tanárnak, kiharcolva, hogy furulyát is lehessen tanítani. Amikor ezt a feladatot megkaptam, semmi nem volt ilyen vonatkozásban, nekem kellett mindent megteremtetni. Én szedtem össze a gyerekeket, módszert összeállítottam, szép sorban megpróbáltam megformálni a pásztorok által tanított hangszert, míg '55-ben hangszerré nem nyilvánították, az általam készített furulyát elnevezték Béres furulyának.

Mondhatjuk a fél világot bejárta Ausztrália, Új-Zéland, Amerikai Egyesült Államok. Melyik útra emlékszik legszívesebben?

Kiegészítve a sort, én talán legjobban Japánra emlékszem. Legnagyobb volt az érdeklődés a Kodály módszer és a magyar zeneoktatás iránt. A koncertezés mellett megismerhettük az egész országot, ahol tanítottam is.

Híres emberekkel hozta össze a sors. Említene Kodályon kívül egy párat?

Nagyon szerettem az öregeket, komoly barátságot kötöttem egyikkel-másikkal, Bárdos Lajos, Ádám Jenő, Farkas Ferenc. Nagyon jó barátom lett Járdányi Pál, Kossuth-díjas főiskolai tanár, bejárta az óráimra, kíváncsi volt a gagybátori zeneoktatási módszeremre. Korombeli barátoknak se szeri, se száma, együtt laktam Vásáry Tamás világhírű zongoraművésszel, jó barátaim voltak Vujicsics Tihamér, Szokolay Sándor, Gulyás László. Simándy József kétszeres Kossuth-díjas operaénekes a Zeneakadémia öltözőjében találkoztam, a bátyám jubileumi koncertje volt. Nyakamba borult, és megköszönte tanításomat. El nem tudtam képzelni, ilyen híres embert hogyan taníthattam, kisegített: „Jancsikám, tőled tanultam a népzene, népdalok szeretetét, minden rádióműsorodat meghallgattam, te voltál nekem a népdalok megismerésében, szeretetében a főiskolám.”

Beszélgessünk kicsit a családról! Felesége Szöllös Beatrix cimbalomművész, zenetanár a Magyar Erdemrend tisztikeresztje kitüntette, a Magyar Kultúra Lovagja cím tulajdonosa, Németh László és Béres Ferenc díjas. Hogyan fér meg 2 elismert művész egy családban?

Nagyon jól! Feleségem közel 50 éve biztosítja a nyugodt családi háttérrel számunkra. Így együtt tudtuk végezni ezt a nehéz, idegölő művészi munkát.

Édesanyjától a „népdal szerelmese” jelzőt kapta. Sikertől ezt a szerelmet átpalántálni gyermekeibe?

Gyermekkorukban mindegyik tanult zenét. János fiam a konzervatóriumot is elvégezte, de nem lettek hivatásos zenészek.

Művészi és pedagógiai munkásságát kb. 30 kitüntetéssel jutalmazták. Korán jött a siker, már 18 évesen megnyerte az Országos Centenárium Népzenesi Verseny első díját, megkapta a pedagógusok életműdíját, az Eötvös József díjat, művészi tevékenysége megkoronázása a Kossuth-díj. Lehet ilyet kérdezni, melyiknek örült a legjobban?

Mindegyik kitüntetésnek örül az ember. Én is így voltam ezzel, mert, ha egy kitüntetést kaptam, azt jelentette számomra, munkámat elismerték, csak így csináljam tovább.

Sajnos, be kell zárunk a könyvet. A borító hátoldalán Pál apostoltól olvashatunk idézetet. Tekinthetjük művészi hitvallásnak?

Igen. Pál apostol Korinthusiakhoz írott levelének ez a három szava volt életutamnak motorja: hit, remény, szeretet. Ezen kívül államvizsga-dolgozatom befejező mondatát idézem: „Az élet szebbé tétele a mi munkánk, a harmónia eszközei vagyunk. Gyönyörű feladat ez, ha ki-kí a maga részét ebből teljesítette, akkor mondhatja: Egy sípja voltam a világmindenség nagy orgonájának, boldog vagyok, mert szól már a Nagy Harmónia.”

Köszönjük, hogy Tanár úr válaszolt a kérdéseinkre. Személyében egy olyan embert ismerhettünk meg, aki a magyar népi kultúra, népzene kutatására, megőrzésére, továbbvitelére tette fel életét.

„Hisszük, hogy az emberiség boldogabb lesz, ha megtanul a zenével méltóképpen élni. S aki csak valamit tett ez irányban, már nem élt hiába.”

/Kodály Zoltán/

Horváth Csabáné

Gondolatok egy jeges árvíz kapcsán.

A helytörténeti kutatások alkalmával sok olyan esemény kerül a kutató számára elérhetővé, ami nem pontosan a célzott témát segíti, de fontos ismereteket közöl. Ilyen eseményre hívta fel a figyelmem a malmunk történetének megismerése folyamán, az 1940-es jeges árvíz, ami az egész Hernád völgyet érintette. Ezzel kapcsolatban az alábbiakban osztom meg gondolataimat a tisztelt olvasóval:

Már a bronzkor idején az akkor itt élő emberek kedvező életfeltételeket találtak a Hernád-völgy peremén úgynevezett „élet-kamrákat” hozva létre. Megtapasztalták a folyók szeszélyeit, így a folyamatos medrét kereső Hernádot is. Bizony mennyi árvíz tombolt a századok alatt hatalmas károkat okozva az itt élő dolgozó embereknek. Az 1940-es jeges árvíz történetét olvasva, gondoltam leírom a fontosabb történeteket. Nem azért, hogy egy már elfelejtett természeti csapást fellelevenítsek, hanem elsősorban azért, hogy tanuljunk belőle.

Ezt a jégzajlást több természeti jelenség egybeesése okozta. Az egyik a kemény tél, ami néhol 60-cm vastag jeget hízalt, a másik az átlagosnál több hó, amivel az északi szél minden medret, mélyedést betöltött. Március végén a Hernád magyarországi szakaszán 8-9 helyen, de elsősorban a duzzasztóműveknél és gázlóknál képződött jégtorlasz. Március 27-én este Hidasnémetinél kb. 800 méter hosszú jégtorlasz keletkezett, mely 5 perc alatt 30 cm vízszintemelkedést okozott.

A Hernád jobboldali mellékvizeit (Garadna, Vasonca, Bélus, Devecseri, Vadász) a hófűvés teljesen betemette. Az olvadás során ez a hőtömeg egymásra csúszva teljesen elzárta a medreket, így a víztömeg elárasztotta az útjába került településeket. Szikszón 98 ház került víz alá, amelyből 38 összedőlt. A vasúti forgalom 4 napig szünetelt, a pálya használhatatlansága miatt. Összesen a magyar szakaszon 26 ezer hold került víz alá 143 ház rongálódott meg és mintegy 100 összedőlt. Az árvíz a felső szakaszon 60-70cm-el, az alsón (Gesztely, Hernádnémeti) 1 méterrel haladta meg az addig mért maximumot. A Bélus Alsó és Felső- Mérát, Encset, a Vasonca Halmajt, a Vadász patak pedig Szikszót öntötte el. Szikszón a kórházi betegeket csónakkal menekítették ki és így járt a Járásbíróság épülete is.

Egy régebbi kimutatás szerint a mellékvizek vízgyűjtő területei:

Bélus	45 km2
Garadna	37 km2
Novaji	4,8 km2
Devecseri	6,8 km2
Vasonca	88 km2

A keletkezett jeges ár az egész Hernád-völgyet sújtotta. A Bélus vasbeton hídját egyszerűen elmozdította a helyéről. Ennél az elsodort hídnál még súlyos baleset is történt egy oldalkocsis motorkerékpárral, ami a vízbe zuhant és utasai súlyosan megsérültek. Most pedig térjünk vissza a mai helyzetre, mert ezért írtam le a történetet! Bizony nem vagyok nyugodt, ha belegondolok egy hasonló helyzetre, ami 1940 tavaszán történt. A Bársonyos iszappal feltöltődve, medre beszűkülve, szeméttel tele. A Bélus partja ugyan kaszával van, de a mederben még ott van a tavalyi nád is mintegy természetes gát. A többi vízfolyásunk sincs jobb helyzetben. Az encsi malom vízfolyása szeméttel tele. Ahogy most látom, hasonló esetben, mint az 1940-es, nem marad más, mint az imádság! Azt hiszem a vízügyi illetékesek is megtekinthetnék a vízfolyásokat, hogy ne csak ők, mi is nyugodtan alhassunk.

Krusóczi Ferenc

A tettek embere

Bemutatjuk Pecsénye Barnát, a városunkban élő, de Göncön tevékenykedő TSZ elnököt

A tettek emberei sorozatunkban már nagyon sok Encsen élő tehetséges, sikeres embert bemutatunk. A sort a Dudás fivérekkel kezdtük annak idején, és folytattuk helyi vállalkozókkal, mesterekkel. Az agrár szektor egy kicsit kimaradt ebből a sorozatból, ezért szeretnénk pótolni ezt a hiányosságot egy olyan személy bemutatásával, aki ugyan nem Encsen tevékenykedik, de itt él családjával és meghatározó szereplője az Abaúji mezőgazdasági termelésnek, a gyümölcsstermesztésnek és a helyi termék előállításának.

Pecsénye Barna elnök Úr, ugyan sohasem volt az encsi termelőszövetkezet vezetője, de ezer szállal kötődik városunkhoz, pontosabban 1982-től. Ekkor kezdett építkezni a Kossuth úton, de a katonaság és tanulmányaim miatt csak 1986-ban költöztek be. Családi gyökerei Méráról indulnak. Ott gyerekeskedett, még a középiskolát is onnan végezte. Bizonyára a régi encsieknak sokat mond az egykor legendás Pecsénye tanító bácsi neve, akinek keze alól sok generáció került ki, akivel kapcsolatban szép emlékek élnek a köztudatban. Sok sok éven át Encsen, felesége pedig Fügödön tanított és Barna nagybátyja, keresztapja volt.

- Ezután a rövid bevezető után kérlek mesélj magadról. A bemutatkozást talán kezdjük a munkáddal.

Kis megszakításokkal (iskola, katonaság) 1976-tól tevékenykedem folyamatosan a mezőgazdaságban, Göncön. Kezdetben több éven keresztül agronómusként állattenyésztéssel foglalkoztam, majd telepvezető, ágazatvezető lettem. Elnökként 2007-től irányítom a Gönci Mezőgazdasági Szolgáltató Szövetkezetet.

- Napjainkban szinte csoda számban megy, ha még életben van, működőképes egy szövetkezet. Mi a siker titka?

- Mi nem vertük szét, megpróbáltunk együtt maradni. Természetes fogyás nálunk is volt az alkalmazottak terén, de a drasztikus leépítést sikerült elkerülni. A területünk is mintegy 1/3-ára zsugorodott, leginkább a privatizációnak, a magángazdálkodás megjelenésének köszönhetően, de igyekszünk a meglévő területet optimálisan kihasználni és fokozni a termelékenységét.

- Mik a gazdálkodás főbb területei? Foglalkoztok még állattenyésztéssel?

Igen, mi még foglalkozunk. Állattenyésztés terén, mintegy 40 km-es körzetben belül már csak mi vagyunk talpon szövetkezetként. Az idősebbek tudják, hogy valamikor szinte minden faluban, minden TSZ-ben volt állattenyésztés a szövetkezetekben. Sajnos ma már ott tartunk, mint a gyermek mondókából ismert, Mehemed. Alig látunk tehenet. Tehenészeti telepünk Göncruszkán található. Kezdetben mintegy 400 tehénből állt az gazdaságunk, de a községben is további

600 tehén volt, így összesen mintegy ezret tett ki az állomány a faluban, ami a környező településekhez képest is jelentős szám volt. Jelenleg már csak, mintegy 80 tehenünk van, de a mai körülmények között már ez is kimagasló mennyiségnek számít. A tejet az Abaújtej részére értékesítjük. Természetesen az állattenyésztés mellett nálunk is jóval nagyobb volument képvisel a növénytermesztés. Két országosan is ismert és kedvelt termékünk, terményünk van. A gönci magyar kajszi és a desire burgonya. Sajnos az idei év csöppet sem kedvezett a barack termésünknek, mivel a fagyok nagyon nagy kárt okoztak a barackosban. A korábbi évekhez képest, csak mintegy 20% termést tudunk realizálni. Az idei termés elérte a 800 ft/kg-os árat is a föld szélén. Természetesen tőlünk távolodva piacokon, bevásárlóközpontokban ennek többszörösére is rúgott az ára. Ebből a sajnálatos tényből adódóan elmondhatjuk, hogy idén barack pálinka is jóval kevesebb készült, amely az árban is tükröződni fog. Most talán még inkább igaz lesz az a klasszikus mondás, mely a gönci barack címkéjén olvasható: Értéket mértékkel! Büszkéek lehetünk rá, nem csak mi gönciek, de az Abaújban élők is, hogy a gönci barack pálinkát a mi vidékünk adja, mint hungarikumot. Az egész országban, sőt a határainkon túl is nagyon kedvelt ez a különleges pálinka, melynek alapja természetesen az itt termő fajta, a gönci magyar kajszi. Lekvárnak is kiváló ez a gyümölcs, de sok ismerősöm szerint arra kár elpazarolni. A gönci barackra alapozva 1968-tól szeszfőzdet is üzemeltet a szövetkezetünk, mely a környék legnagyobb kapacitású és egyik legelismertebb főzdeje. A gönci barack pálinkát nem túl régen, mindössze 2014-től lehet kereskedelmi forgalomban kapni. Amennyiben jó az évszám kb. 280.000 liter különböző pálinka is lefő egy idényben. Főszезzonban nonstop, átlagosan 2000 litert főzünk naponta, bérfőzdeként és a keres-

kedelmi forgalom számára. A barack és a burgonya mellett pár éve új sláger növényünk az olajtök is, melyet magjáért termesztünk. Az itt felsorolt területek, ágazatok mellett van egy elég jól működő melléküzemágunk, egy három állásos autószerelvünk is, mely a közületeket és a lakosságot egyaránt kiszolgálja. Az ott dolgozó jó szakemberek révén elég jó híre van, sorban állnak a javításra váró autók.

- Gratulálok az itt felsorolt sokszínű tevékenységhez. Úgy gondolom a maga nemében mindegyik terület sikerként könyvelhető el és bármelyik hazai szövetkezet szívesen büszkélkedhetne ezekkel. Megjegyzem az én szívemhez leginkább a gönci barack folyékony halmazállapotú változata áll a legközelebb, de azért a gönci krumplit is fontos szerepet tölt be minden napjainkban. A munka mellett szeretném, ha a magánéletéről, a családról is ejtenénk pár szót. A kedves feleségedet is sokan ismerik Encsen, mint pedagógust és gyermekeid is Encsen élnek, Encshez kötődnek. Kérlek mutasd be őket.

Feleségemmel Dórával 1979-ben házasodtunk össze. Foglalkozása biológia, földrajz szakos tanár. Előbb Göncruszkán, majd később Encsen a Kazinczy Ferenc általános iskolában tanított, közel három évtizeden keresztül, nyugdíjazásáig. Az idők során három gyermekünk született, Milán, Kristóf, és Réka. Mint hárman vállalkozók és valamilyen szállal kapcsolódnak a mezőgazdasághoz. Milán fiunk tűzifával foglalkozik. Kristófnak Husqvarna kereskedése, horgász-vadász felszerelés boltja van a városban. Réka lányunk falugazdászként kezdte tevékenységét, jelenleg GYES-en van második unokánkkal. Eddig négy unokánk született és természetesen ők a legszebbek és legokosabbak számunkra. Végezetül a munka és a család után ejtsünk szót a szórakozásról is.

Munkából adódóan a kezdetektől figyelemmel kísértem a gönci napok rendezvénysorozatát.

Te is alapítója, egyik főszervezője vagy a közel egy évtizede, minden évben megrendezésre kerülő programnak. Természetesen elmaradhatatlan része a programnak a pálinkamustra melyen Gönc és térsége kisüsti pálinkáit versenyeztetik meg a termelők. Újabban a határ túloldaláról, a felvidékről is vannak résztvevők, ezáltal immár nemzetközinek mondható a mustra. Megjegyzem idén az encsi pálinka mustra is nemzetközi szintre lépett, mivel nálunk is voltak határon túli indulók.

Kérlek meséld ezekről a szép pillanatokról.

Az egykori Jógazda Takarékszövetkezet lovas napokat szervezett a város hírnevének öregbítésére. Ez több alkalommal került megrendezésre a TSZ-portán. Ezt a hagyományt folytatva rendeztük meg a pálinka fesztiválokat, Gönci Napokat. Idén éppen a 10. jubileumi alkalom lett volna, ami

sajnos a vírus miatt elmaradt. Az évek során sok híres fellépő megfordult Göncön. Néhányat említenék közülük: Magna Cum Laude, Charlie, Republic, Bikini, Demjén Rózsi, Rúza Magdi, Karthago stb. A helyi gasztronómia is mindig jelen volt a fesztiválokon mivel pálinkamustra mellett főzőversenyeket, látványdisznóölést, lekvár és sütemény versenyt is rendeztünk. A pálinkák bírálatát szakmailag hozzáértő helyiek és kívülről személyek végezték, a Bükki Pálinka Lovagrend és a Pálinka Nemzeti Tanács tagjainak vezetésével.

Ezúton is gratulálok ehhez a színes, színvonalas, immár hagyományos eseménysorozathoz. Örülök, hogy megláttad annak fontosságát, hogy „nem csak kenyérrel él az ember” és a legelejétől beálltál a szervezők sorába. Jó pár alkalommal magam is részt vettem ezen a rendezvényen és nagyon jók voltak a tapasztalataim. Köszönöm ezt a tartalmas beszélgetést. Örülök, hogy bemutathattuk személyedet és rajtad

keresztül azt az értékes tevékenységet, melyet Göncön végeztek és amely az egész térségünknek hírnevet hoz. További eredményes éveket és persze ami ma egyre fontosabb jó egészséget kívánok Neked és kedves családnak.

Én is köszönöm a bemutatkozási lehetőséget, jó egészséget, szép év végét kívánok az újság olvasóinak. Szeretném ha a mindennapokban is a szemünk előtt lebegne kedvenc mottóm: Értéket, mértékkel!

Kércsi

Encsen járt a protokoll nagyasszonya, Görög Ibolya

Mintegy 60 vendég érkezett 2020. október 1-én az encsi Művelődési Központ nagyszobájába, hogy meghallgassa Görög Ibolyát köszönetéről, kézfogásról, öltözködéssről, stílusról, viselkedésről, beszédéről, és a szavak nélküli világ fontosságáról egyaránt...

Előadásait napjainkban az ország különböző pontjain élvezheti a közönség, szinte egy évre előre betáblázott a naptára, akkora az érdeklődés. Kevesen vannak, akik önmaguk is egyet jelentenek a szakmával, akit akkora ismertség és elismertség övez, mint Görög Ibolyát.

1987 és 1999 között a Miniszterelnöki Hivatal protokollfőnöke volt, 12 éven keresztül kurzusai voltak a Budapesti Corvinus Egyetemen, környező országok, hazai cégek és intézmények számítanak szakértelmére. Számos könyvet írt, rendszeres vendége rádiós és televíziós műsoroknak, szívesen fogadja és válaszolja meg a mindennapi élethelyzetből adódó kérdéseket is.

Az Összefogás Hernádszentandrásért Alapítvány által szervezett, immár 15 évre visszatekintő "Szentandrás Esték" keretében - a biztonsági előírások betarthatósága érdekében Hernádszentandrás helyett ezúttal Encsen - elhangzott előadására nincsenek is szavak.

Maga volt a minőség, a tapasztalat, a szakma, a bölcsesség, telis-tele energiával, derűvel, életigenléssel... Hazafelé indulva, talán minden túlzás nélkül az járhatott mindannyiunk fejében, hogy mekkora kincse az országunknak Görög Ibolya...

Számtalan hétköznapi témát érintve megkerülhetetlen volt a mobiltelefon kérdése...

„Teljesen függőkké váltunk, mindenki lefelé néz, nyomogat, mint a "vakegér"... és megy az autó alá, a vonat alá... Pedig - ezt mindenki tudja, hogy - amikor valakivel beszélek, aki ott van, és vele van a szemkontaktusom, nála nincs fontosabb, mert ő van jelen!

Mindenki megsértődik, ha arrébb megyek, miközben beszélek és ő maga elé bambulva elkezd nyomogatni... Hiszen eredetileg én voltam a fontos, nem a te telefonod..." - mondta Görög Ibolya, aki előadását egy Márai Sándor idézettel zárta, mely igazi útravalóként szolgál mindazoknak, akik hallhattuk, és mindazoknak, akik nem...

„A formákat pedig utolsó pillanatig be kell tartani.

Étkezés közben, társalgás közben.

Ágyban és asztalnál. S mikor mindegyre formátlanabbá válik az emberi együttélés: te maradj hűséges a köszönés, meghajlás, kézfogás, érzésvilágítás, véleményalkotás kialakult, végső és kristályos formáihoz. Egy korban, mikor mindenki azt követeli, hogy öltözd formaruhát, te járj csak következetesen zakóban és este, amikor társaságba hívnak, öltözz fekete ruhát.

Nem a ruha, hanem a forma kedvéért.

Aműveltséget nemcsak a könyvek mentik meg. A műveltséget a hétköznapi apró reflexei mentik meg.

Amikor egy korszak fölemelt ököllel jön ellened, te köszönj vissza, nyugodtan és udvariasan, úgy, hogy megemeled kalapod. Nem tehetsz mást."

Az előadásorozat az elmúlt esztendőben – a teljesség igénye nélkül – olyan vendégeket hozott Hernádszentandrásra, mint Dr. Csernus Imre, Dr. Zacher Gábor, Müller Péter, Balczó András, Dr. Papp Lajos, Dr. Lengyel László, vagy a „bükki füvesember” Szabó Gyuri bácsi...

A kezdeményezést folytatjuk, mert hisszük, hogy a közösség építése nem múlik el nyomtalanul...

Üveges Gábor
Hernádszentandrás polgármestere

Napközi Erzsébet – Tábor 2020 a Szent László Katolikus Általános Iskolában

Iskolánkban idén az 5. Napközi Erzsébet - tábort szerveztük. A márciusban „megjelent” és hirtelen a mindennapjainkat és életmódunkat is megváltoztató világjárvány miatt most három turnusban, összesen 100 tanulónk táborozott 10 pedagógus felügyelete mellett. Különös figyelmet szenteltünk a közösségépítésre, hiszen az elmúlt időszakban a gyermekeknek nem volt lehetőségük a barátokkal, osztálytársakkal személyesen találkozni. Emellett a sportolás, kézműveskedés, környezettudatosság töltötte be a táboros napjainkat. Iskolánk névadójáról és a tábor névadójáról sem felejtkeztünk el, hiszen Szent László és Szent Erzsébet életéről évek óta megemlékezünk a tanév megfelelő időszakában, s így a tábor programjában is évek óta közkedvelt a pénzkereső és rózsakereső verseny.

A 2. turnusról Rácz Lászlóné tanárnő gondolatait osztom meg:

A hétfői megnyitó után megnéztük a kijelölt higiénés videót, amely alapján ötletes rajzok készültek, és szép alkotások születtek a tábor logójáról is. Ezután a gyerekek lelkesen keresték az udvaron elrejtett Szent László-pénzeket, amelyeket cukorkákra lehetett váltani. Senki nem távozott üres kézzel, hiszen vigaszdíjat kaptak, akik egyet sem találtak.

Kedden sportoltunk, a játékos sorversenyen a csapatok tagjai ügyesen oldották meg az érdekes, vidám feladatokat, sportszerűen segítettek egymást. Délután vendégünk érkezett, Lengyel Judit védőnő interaktív előadást tartott a koronavírusról és az egészséges életmódról. A tábor ajándékaként egy egészségügyi csomagot vittek haza a gyerekek.

Szerdán nagy sikere volt a kreatív foglalkozásnak. Amíg tíz gyermek gyönyörű ajtódíszeket készített, a csoport másik fele önismereti, csapatépítő és bizalomjátékokat játszott. Az utolsó feladatban mindenki megtudta, miért szeretik a társai, így valamennyien kellemes élménnyel távoztak erről a foglalkozásról is, délután pedig cserélt

a két csapat. A nap ajándéka notesz és színesceruza-készlet volt.

Csütörtökön Tokajba kirándultunk. Először megtízóraiztunk a kilátónál, majd hajókázás következett a Bodrogon és a Tiszán. Az ajándékvásárlás után - a hangulatos kisvárosnak búcsút intve - Tarcslára utaztunk, hogy az Áldó Krisztus szobra előtt adjunk hálát imával és énekekkel a sok jóért. A fagyizást követően még egy kis játék is befért a programba a település gazdagon felszerelt játszótérén.

Pénteken licitáltunk az előző napi kiránduláson szerzett ismeretek alapján. Nemcsak jó memóriára volt szükség, hanem logikus gondolkodásra, megfontoltságra, meggyőző érvelésre, igazi csapatmunkára. Ahogyan az egész hét, gyorsan eltelt ez a nap is, elérkezett a táborzárás ideje. Süteménnyel, énekszóval megünnepeltük azokat, akiknek születésnapjuk volt, és a gyerekek megkapták a búcsúajándékot: egy szép könyvet.

A táborozás során egy nap sem telt el ajándék, ének, sport és játék nélkül. A fiúk többsége gyakran focizott, de mindig repültek a célba dobáshoz szükséges színes karikák és a tollaslabdák is, az ugróiskola pedig nemcsak a lábizmainkat erősítette, közben rengeteget neveltünk.

Köszönjük az Erzsébet-táborok megálmodóinak a lehetőséget, hogy a mi iskolánk tanulói is részt vehettek a programban és felejthetetlen élményeket szerezhettek mindhárom turnusban!

(K. Teodóra)

TITOK verseny

A TITOK Herman Ottó Természet-tudományi Verseny Országos Döntőjét - a koronavírus járvány miatt - 2020. szeptember 20-án tartották Budapesten, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. A verseny nagyon jól szervezett volt.

A Szent László Katolikus Általános Iskolát Sohajda Zsolt Balázs képviselte, aki az 5.osztályosok kategóriájában Országos ELSŐ helyezést ért el.

Gratulálunk Neki, további sikereket kívánunk!

Felkészítő tanára: Kisné Kiss Katalin.

A Magyar Népmese Napja

Mese, mese, meskete....

„A lelki működés fejlődése elképzelhetetlen egy olyan közvetett tapasztalati csatorna nélkül, mint a mesék, a fantázia világa. Ezek az elképzelt, kitalált, vagy tovább álmodott történetek kitágítják a világot a gyermekek számára.”/Majsai László/

A MAGYAR NÉPMESE NAPJÁT első ízben 2005. szeptember 30-án rendezték meg. A nap célja, hogy a könyvtárosok, az óvónők, a pedagógusok és a mesével foglalkozó szakemberek, valamint a meseszerető gyerekek és felnőttek ezen a napon megkülönböztetett tisztelettel és figyelemmel forduljanak a népmesék felé. A Magyar Olvasástársaság felhívással fordult mindazokhoz, akiknek fontos a mesék fennmaradása és a mesékben élő bölcsességek továbbhagyományozása, hogy csatlakozzon ahhoz a kezdeményezéshez, amely szerint Benedek Elek, a nagy meseírónk születésnapján legyen a népmese napja.

Sokkal kevesebben és ritkábban olvasnak mesét gyermekeiknek, mint szükséges volna. A meseolvasást lecserélik a tévére, DVD-re, számítógépre azzal a magyarázattal, hogy azt

jobban szeretik a gyerekek, jobban tetszik nekik. Ezek csak ürügynek számítanak, hogy ne keljen szóval, vagy fejből mesélni. Álomba szenderülés helyett este a képernyő aktiválja az agyat, mesterséges figyelmi izgalmi állapotba hozzák a kicsiket. A mesemondással szemben, a képernyő által a belső képalkotás megszűnik, nem használja fantáziáját. Ha mesefilmet néznének, mindenképpen napközben történjen, este az élő szóval mondott mesével ringassuk álomba gyermekünket.

„Őseinktől kincsekkel teli tarisznyát kaptunk örökségre, de mintha egyre gyakrabban tétlenül néznénk ennek háttérbe szorulását, elfelejtését. Vegyük birtokba, ismerjük meg, fényesítsük újra és adjuk tovább eleinktől kapott, élethosszig érvényes, értékes, unokáink számára is feltétlenül megőrzendő, mesebeli kincseket!” /Magyar Olvasástársaság/

Intézményünkben nagy örömmel és szeretettel készültünk erre a varázslatos napra, mely apró titkokkal, meglepetésekkel vezet el minket a csodálatos mesevilágba, ahová ha elutazunk, könnyűnek, szabadnak és gondtalannak érezhetjük mi felnőttek is magunkat. Ezt a mesebeli tarisznyát igyekeztünk gazdagon megtölteni.

Már egy héttel előtte vidám plakátokból és mesekönyvekből kiállítást készítettünk a ráhangolódás jegyében, ahol szívesen nézelődtek tanulóink, kalandoztak a mesék világában.

Osztálykeretben szebbnél szebb, csalafinta és tanulságos meséket hallgattak, olvastak, adtak elő, néztek, dramatizáltak korosztálytól függően. Herczeg Mária pedagógus, népi játszótér vezető, bábanimátor, a kisebbeknek

előadást tartott Misi Mókus tréfái címmel, melyben haszontalan, lusta és hazudozó mókusgyerekek találkozhattunk.

Csínytevésein keresztül sok-sok tanulságot szűrhetünk le, amit a mindennapjaink során tudunk alkalmazni, különböző élet-helyzetekben megoldókulcsot jelenthetnek.

Herczeg Mária egyedül álmodja színpadra az általa előadott meséket, melyben a mesén kívül is szól a gyerekekhez:

„A bábszínház is színház. A bábszínház, a gyerekek színháza. A bábok töletek kérnek tanácsot. Segítetek nekik!”

Kis történetek által mutatta be az értékes gyermeki létet, rámutatott a legfontosabb emberi tulajdonságokra hol egy dalon, hol egy ceruza napi eseményein keresztül.

Nagy figyelemmel és élvezettel nézték a tanulók az előadást.

A pandémiára való tekintettel körültekintőek voltunk, és minden szabály betartásával történt a rendezvény.

Vargáné Czap Rita

Encsi és abaújdevecseri ministránsok táborozása a Sarudi Genezáret Katolikus Ifjúsági Üdülőben

Az encsi és abaújdevecseri ministránsok közül 17 fő részesülhetett abban a jutalomkirándulásban, melyet dr. Garancsi László prépost, főesperes atya jóvoltából szeptember első hetében sikeresen megszerveztünk. A Szent László Katolikus Általános Iskola diákjai közül a résztvevők nagy örömmel indultak Sarudra, ahol a Genezáret Üdülő kényelmes szobáit birtokba vették, s minden lehetőséget kihasználva önfeledt játékokra és kikapcsolódásra volt lehetőségük a két nap alatt. A település római katolikus templomában hálát adtunk azért, hogy eljuthattunk oda és kértük a jó Isten segítségét, hogy ebben a szokatlan helyzetben továbbra is helytálljunk és ministránsként szolgálatot teljesíthessünk. A poroszlói Tisza-tavi Ökocentrumban eltöltött délután a hajózással és a meglepetés uzsonnával mindenki kedvére volt. Vacsora után a csocsózást, tollasozást, focizást a szünyogok miatt hamar befejeztük, de nagyon vidáman telt az este a szobákban is, hiszen a fiúk meccset néztek, a lányok játékosága és

kreativitása pedig kimeríthetetlen volt. Másnap délelőtt a sarudi Élményfalu-Kalandparkba látogattunk el, ahol a Tisza-tó tengerpartján a látvány elvarázsolta mindannyiunkat. Útban hazafelé a mezőkövesdi Jézus Szíve – templomot néztük meg, majd a Mangó Teraszon örömmel fagyiztunk. Köszönjük az Egri Főegyházmegyenek, a Fenntartónak a lehetőséget, hogy a lelkes

ministránsok ilyen szép, igényes helyen tölthettek két napot, s az ellátás is kedvükre való volt. „Mert ilyenek az Isten országai” (Mk10,14) – a ministránsaink lelkes szolgálata példaértékű!

Kovac Teodóra

Tiszavasvári tábor

Ebben az évben is nagyon vártuk a tiszavasvári tábor, de a COVID-19 járvány bizonytalanná tette a megrendezését. Hála Istennek május végére javult a helyzet, így a tábor zöld utat kapott.

Szüleink e-mailben kapták meg a táborral kapcsolatos információkat. Végre elérkezett a várva várt nap, július 6-a. 36 gyerek, 4 pedagógus kíséretével indult útnak az iskola melletti buszmegállóból Schellenberger Csaba bácsi piros buszával. Röpké másfél óra alatt meg is érkeztünk úti célunk helyszínére, Tiszavas-váriba, a Gólyahír nevezetű táborhelyre. Megérkezésünk után azonnal birtokba vettük a faházakat, kipakoltuk bőröndjeinket, aztán szobaszemle után azonnal a strandra indultunk. Ragyogó, napsütéses idő várt ránk, ezért változtatva kipróbáltuk egyik-másik medencét. Első csobbanásunk után a strand büféit látogattuk meg. Volt aki lángost, mini fánkot majszolt, de sokan fagyival, jégkásával hűsítették magukat a nyári melegben.

Uzsonnázás után ismét lubickoltunk egyet a medencékben. Hat óra magasságában visszaindultunk a táborhelyre, amely a strandtól csak 300 méterre volt. A tábor ebédlőjében finom vacsorát kaptunk, aztán estig szabad-foglalkozás következett. A fiúk a homokos foci pályán rúgták a bőrt, a lányok pedig társasjátékkal, beszélgetéssel töltötték szabadidejüket.

Kedden sajnos nem kedvezett az időjárás a strandolásnak, ami persze nem rontotta el a kedvünket, hiszen a tábor különböző helyszínein kézműves foglalkozást tartottak kísérő pedagógusaink. Az ebédlő egyik részében gyöngyből készítettünk karkötőt, másik helyen pedig decoupage technikával köveket díszítettünk. Szébbnél szébb alkotások születtek, mind a lányok, mind a fiúk társaságában.

Az udvaron lévő filagóriában barátságkarkötőt fontunk, melyet azonnal kezünkre is tettünk. Még a fiúk is élvezték ezt a kreatívkodást. A sok szép munka eredményéért csillámtetoválást kaptunk ajándékba tanító néniéktől.

Vacsoráig zenét hallgattunk, táncoltunk az udvaron. Szerdán ismét verőfényes időben volt részünk, egész nap strandoltunk, csak ebédelni tértünk vissza a táborba. Ezen a napon vacsora után ellátogattunk a közelben lévő tóhoz, ahol a kondiparkot is kipróbálhattuk. Jólesett a tó körüli futás, a sportolás, a kondizás. A sportos este után még egy divatbemutatót is tartottunk, ami nagyon izgalmas volt főleg a lányok számára. A nap végén még egy diszkó is belefért.

A csütörtöki napunk sportversennyel kezdődött, ügyességi feladatokat kellett elvégeznünk. Aranyérem lett a végrehajtott feladatok jutalma. Ebéd után újra a medencék hullámaiban hűsítettük magunkat. Ezen a napon ünnepeltük Lili születésnapját is, akinek meglepetésvendégei is voltak, mégpedig a szülei és testvére látogattak meg minket e jeles napon. Finomabbnál finomabb süttikkel kínálták a jelenlévőket. Izgalommal, örömmel teli estét zártunk ezen a napon is. Éjszaka a rókavadászat sem maradt el. Zseblámpákkal a kezünkben kerestük az udvaron elhelyezett róka szavakat. Az első három helyezett édességsomagban részesült. Sajnos nagyon hamar elérkezett a z utolsó nap. Pénteken még kihasználtuk a jó időt, így ebédig ismét a medencék „rabjai” voltunk, majd ebéd után hazaindultunk. Szépen lebarbulva, élményekkel gazdagodva szálltunk le Encsen a buszról szüleink nagy örömeire. Csodás öt napot tölthettem el osztálytársaimmal, barátnőimmal. Önfeledt szórakozás, jókedv és kacagás jellemezte az ott töltött napjainkat. Sajnálom, hogy következő nyáron már nem vehetünk részt ebben a nyári táborban, hiszen mi már felsősök vagyunk, de minden alsós diáknak szívből ajánlom ezt a lehetőséget.

Kiss Lilla Emma
5. a osztály

Isten áldása kísérjen utunkon

Az idei, 2020/2021-es tanévet iskolánk tantestülete hagyományos módon egy közösen végigjárt keresztúttal kezdte. Tavaly Herceghátra látogattunk el, a mostani utunk Tarcára vezetett, az Áldó Krisztus szoborhoz. Öt évvel ezelőtt állították fel a településen ezt a hatalmas, nyolc és fél méter magas, gránittömbökből álló műalkotást, amely így Európa legnagyobb Jézust ábrázoló gránit szobra lett. Sokan látogatják e helyet: ki egyedül, ki családotól, ki – mint a mi esetünkben is – közösségben. A meredek, kanyargós sétány nem rendelkezik stációkkal, ám ez nem akadályozott meg bennünket abban, hogy elvégezzük a keresztutat. Hitoktatóink gondolatébresztő szavai kísérték az egyes állomásokat; megemlékeztünk az elmúlt, új helyzetek elé állító hónapokról, a ránk váró feladatokról, számba vettük, miért lehetünk hálások a Jóistennek, miben kérhetjük Urunk, Jézus segítségét. Az áldó szobor előtt fejeztük be a keresztutat, s egyéni imáinkat is elé vihettük aznap.

Kérjük az Istent, az ő áldása kísérje a mostani tanévünket is!

Beköszöntött az ősz a Csoda-Vár óvodába

Megfelelő óvintézkedések mellett, sok szeretettel és annál több játékkal, élménnyel várjuk szeptember 1-től az új és a régi ovisokat intézményünkbe. Az azóta eltelt rövid időről olvashatnak néhány gondolatot intézményvezetőnkől: Vajkóné Zsíros Emesétől, az új bölcsődei csoporttól: a Csibéktől, valamint a Csutkababa és a Napocska óvodai csoportoktól.

Csoda-Vár ismét várja az ovisokat - bölcsiseket

Újra elkezdődött egy nevelési év, kicsit rendhagyóan, mint ahogyan az előző évet is zártuk. 316 óvodásgyermek és 21 bölcsődés töltötte meg az óvoda 12 csoportját, a bölcsőde 2 csoportját. Nem csak az új gyermekek beszoktatása, de a régiek visszaszoktatása is nagy feladat volt. Hiszen több olyan gyermekünk van, aki március óta, szeptemberben kezdte meg a rendszeres óvodába járást. Nagyon vágytak már egymás társaságára, és szép lassan az új csemeték is megismerkedtek az új környezettel, nevelőkkel. Folyamatosan változott, változik az az intézkedési terv, mely a Minisztérium ad ki a köznevelési intézmények számára, a kialakult helyzetben. Első lépésben a szülők még beléphetnek az intézménybe, kézfertőtlenítést követően, ajánlott maszkviseléssel. Aztán a következő lépésben már a szülők nem léphetnek az intézménybe, és úgynevezett zsilip rendszerrel vettük át a gyermekeket, ami rövidebbre szabta a befogadási időszakot. Nem sokkal később jött a következő intézkedés október 1-től testhőmérsékletet mérünk a gyermekeknek, a szülők csak addig léphetnek be, amíg megtörténik a lázmérés, maszkban, és kézfertőtlenítést követően. A délutáni zsilipelés még inkább megnehezíti a mindennapokat, hiszen a szülők nyilatkozata alapján negyedóránként visszük 8 csoportból a gyermekeket a bejáráshoz. Az intézmény dolgozói számára többletmunkát, a szülők számára több várakozási időt jelent, s bár milyen meglepő a gyerekek alkalmazkodtak leggyorsabban a kialakult helyzethez. Úgyesén, bátran lépnek be, és sorakoznak a hőmérőzéshez, elfogadják, hogy nem óvónéniké fogadják és kísérik csoportjukba, hanem az irodai dolgozók, kisegítő személyzet, pedagógiai asszisztensek és vezető óvónéni. Az időjárás többnyire kegyes volt hozzánk, hiszen délután az udvarról tudtunk hazabocsátani, három nap kivételével, de sajnos az időjárásra nem túl soká számíthatunk.

A gyermekek óvoda kezdésének megkönnyítése érdekében új jó gyakorlatot dolgoztunk ki, mely segítette a kicsiket: Befogadlak, együtt lenni jó! címmel. A témahéten elkészült a csoportvonal, álom manók segítettek a nehezen alvóknak, csoport szabályok születtek, napirend tábla készült, felfedezték az épület helyiségeit, új mondókákat, dalocskákat tanultak, ami a játékelrakást jelzi, vagy mesére hív, vagy

éppen a megnövekedett csoportzajt hivatott csendesíteni. Élményekkel gazdag hetet zártak a csoportok, csak egy elem nem valósulhatott meg a szülőkkel közös munkadélután.

Az első szülői értekezleteket forma bontó módon, az udvaron tartották a csoportok. Sajnos ebben az évben, hagyományos rendezvényeink zárt körben zajlódnak, legalább is az első félévben biztosan. Számunkra a legnehezebb feladat a szülőkkel való kapcsolattartás. Az élő kapcsolat nagyon szűkre szabott, így marad az online információ csere, mely nem pótolja az élő kommunikációt. Alkalmas az információ közlésére, de nem alkalmas az egyéni igények megismerésére, méltánylására.

Ebben az évben a népmese napján felvételtől nézték meg csoportonként a gyermekek Hapci Király! történetét, melyet az óvónénik nagy lelkesedéssel tanultak és adtak elő. A tavasszal elmaradt Fenntarthatósági témahét október első hetére esik, melynek végrehajtása során, a környezettudatos magatartás kialakításán belül az energiatakarékosságra, a megújuló energiára, a szelektív személgyűjtésre játékos feladatokon keresztül hívjuk fel a figyelmet, újabb ismereteket szereznek, kísérleteket végezhetnek, saját tapasztalatokat gyűjthetnek óvodásaink.

Az állatok világnapjának megünneplése is csoporton belül történik ebben a nevelési évben.

Az óvintézkedések mellett, igyekszünk óvodásaink számára élménydús óvodai életet biztosítani ebben a nem mindennapi időszakban. Nevelőtestületünk valamennyi tagja, óvodánk valamennyi dolgozója azon fáradozik, hogy a mindennapokat érdekessé, izgalmassá tegye, hogy a gyerekek fejlődése, fejlesztése kiegyensúlyozott legyen ebben a helyzetben is.

A különleges helyzet, különleges megoldásokat és óriási türelmet igényel gyermektől, szülőtől, nevelőtől egyaránt. Bízunk benne, hogy ez sikerülni fog, egymást segítve, egymásra vigyázva, a gyermekek érdekében közösen dolgozva úgy gondolom sikerülni fog.

Csibe csoport

A gyermekek létszámának folyamatos növekedésével, 2020. szeptember 21.-én megnyílt a második bölcsődés csoport Csibe csoport néven. Kaptunk új fektetőket, nyitott játéktároló polcokat, babzsák foteleket, öltöző szekrényeket, kiságyat és a bölcsődés korú gyermekek számára megfelelő játékokat.

Kisgyermeknevelők: Nagy-Vadas Csilla

Oláh Enikő

Bölcsődei dajkánk: Krakkainé Fedák Mária Jelenleg 8 gyermekünk van a csoportban, ebből ketten tavaly is hozzánk jártak a Biga-csiga csoportba, 6 apróságunk pedig idén nyert felvételt. Csoportunkban év közben is jönnek új gyerekek, így folyamatos a beszoktatás. Igyekszünk minél több időt a szabadban tölteni velük és reméljük, hogy az időjárás még sok-sok örömet és jókedvet csempész a mindennapjainkba.

Újra az oviban

A hosszú kényszerű szünet után újra együtt lehetünk, a gyerekek nagy öröme az oviba. A vidám hangulat megkönnyítette az új gyerekek beszokását a csoportba, segítettük őket, hogy megtalálják helyüket a csoport életében. A változatos tevékenységekbe érdeklődve kapcsolódik be mindenki, szerez társat, akivel, örömmel játszik együtt. Hagyományunkhoz híven a csoport ez éven is elindult szüretelő útjára.

Idén gyalogosan énekszóval mentünk Doboveczki Danika szüleihez, ahol a sok édes szőlő várt arra, hogy a szorgos kezek leszedjék, körbe táncolják a teli vödörket. A munka nem ért véget ezzel, mert a teli kosarakat visszahoztuk az óvodába és másnap mindenki ledarálta a saját kezével szedett szőlőjét, majd a présbe téve figyelték, hogy az édes lé, a must kicsorog. Saját maguk tapasztalhatták meg a szőlő átalakulását, jóízűen kóstolták meg a mustot. Még sok érdekes élményt terveztünk, amelyet remélhetőleg nem hiúsít meg a vírus helyzet. Mindenkinek szép vírusmentes őszi napokat kíván a Csutkababa csoport!

Újra oviban a Napocskások!

Szeptemberben megint elkezdődött az élet a Napocska csoportban. 12 gyermekünk kezdte meg az iskolát, az itt maradt 18 óvodásokhoz 11 új kisgyerek érkezett. A beszoktatás rendhagyó módon, rövid ideig tartott, a fennálló vírushelyzet miatt, de az új kicsik aránylag hamar megszokták a csoportunkat, szokásainkat, a gyerekeket és az itt dolgozó felnőtteket. Felfedeztek sok új játékot, amik nem voltak otthon, vagy a bölcsiben, és azokkal szívesen játszanak. Hamar találtak

barátokat, szívesen fogadják a nagyobb gyermekek társaságát, segítségét. Birtokba

vették az udvari játékokat is, örömmel játszanak a homokozóban, a mászóán, libikókán. A nagyobbak önként vállalkoznak egy-egy megbízásra, segítik a kicsiket, ha látják, hogy nem boldogulnak a mosdóban, vagy az öltözőben, de segítenek akár a játékok elpakolásában is. Gyermekünk sokat játszanak, mosolyognak, beszélgetnek, jól érzik magukat a Napocska csoportban.

A csoport dolgozói: Gyöngyike óvónéni, Timike óvónéni és Jutka néni

A következő írásunkig kívánunk minden kedves olvasónak betegségektől mentes, vidám, szép őszi napokat!

A 9.NY osztály látogatása a könyvtárban

2020. szeptember 28-án a gimnázium 9.NY osztálya a magyar óra keretében elszállt a Városi Könyvtárba. Nagy izgalommal készültünk erre a rendhagyó látogatásra. Amikor beléptünk, rengeteg könyv volt a polcokon magas sorokban. A legmagasabban fekvő könyveket csak létrával lehet elérni. A könyvtár vezetője, Németh Zoltán köszöntött minket, majd bevezetett a gyermekkönyvtár részlegébe, ahol helyet foglaltunk és meghallgattuk előadását. Elmesélte, hogy hogyan kategorizálták a könyveket 1-től 9-ig, a világ összes tudományai számot kaptak:

- 0 - Általános kérdések
- 1 - Filozófia. Pszichológia
- 2 - Vallás. Teológia
- 3 - Társadalomtudományok
- 4 - (Jelenleg betöltetlen, itt volt a nyelvészet)
- 5 - Matematika és természettudományok
- 6 - Alkalmazott tudományok (mérnöki tudományok, orvostudomány, mezőgazdasági tudományok, informatika)
- 7 - Művészetek. Játékok. Sport
- 8 - Nyelvészet és irodalom
- 9 - Régészet. Földrajz. Életrajz. Történelem.

A könyveket folyamatosan bővítik, idén is több új könyvet vásároltak. Sajnos a járvány miatt ők is bezártak tavasszal, de amint lehetett, újra kinyitották kapuikat. A könyvtár

nem csak könyveket tárol, hanem sajtóanyagokat is, mint például napilapokat, magazinokat, folyóiratokat is, amelyekre elő vannak fizetve, és az emberek sokszor jönnek be ezeket olvasni. Régebben rendszeresen gyűjtötték a médiaanyagokat is, mint a DVD-ket és CD-ket, mára azonban visszaszorult ezek vásárlása, mert nem szokták már annyian keresni őket. A könyvtár feladata a városról szóló írások, helyi szerzők műveinek gyűjtése is, ezt a helytörténeti gyűjtemény látja el.

Az előadás végén mindenki kapott egy könyvjelzőt, amin rajta van az idei naptár is, és nézelődhattunk a polcokon sorakozó könyvek között. A legtöbben már jártunk itt és régebben sokan kölcsönöztük a könyveket.

Jó volt felfrissíteni a tudásunkat, ezután megpróbálunk minél többet jönni a könyvtárba! Mindenki mást is erre buzdítunk!

Demeter Gál István
9.NY

Köszönet

Családunk nevében szeretném megköszönni azt a sok-sok együtt érző üzenetet, ami férjem halálát követően részünkre érkezett. Köszönjük a munkatársak, barátok, fiatal és „öreg diákok” megható visszaemlékezéseit, a rengeteg virágot. A mérhetetlen fájdalomunkra gyógyír volt mindegyik. Jó lett volna, ha mindazok, akik ilyen szépen emlékeztek rá, szívükben őrizték és szerették, már a temetésén elköszönhetek volna tőle. A járványügyi korlátozások miatt erre nem volt módjuk. Lassan fél éve, hogy itt hagyott minket, de ha a sírjához megyek, még ma is gyakran virít rajta egy-egy szál új virág. Köszönöm. Erőt ad mindennapjainkhoz a sok részvét, virág, és emlékének felidézése.

Hálával és szeretettel:

Borsos Istvánné és családja

Rendhagyó szülinap

Sajnos a járványhelyzet, divatos néven mondva pandémia miatt a családi ünnepek is visszafogottabbak, egyszerűbbek napjainkban. A tavaszi időszakban tudjuk, hogy még lakodalmakat sem lehetett rendezni. Nyáron és ősszel kicsit lazábbak lettek a szabályok, de az idős otthonokban szeptembertől ismét szigorú feltételek léptek életbe.

A hozzátartozók még jeles alkalmakkor (névnap születésnap) sem igazán tudták közvetlenül felköszönteni szeretteiket. A korlátozások időszakában azt lehet mondani, hogy az idős otthonokban élők is kvázi karanténba kerültek. Se ki se be. Mindezt természetesen az ő érdekükbe történt és meg kell érteni, hogy jobb félni mint megijedni. Az itt leírtakkal kapcsolatban szeretnék egy példát hozni. Régi kedves ismerősünk Szabó Sándorné, Erzsike néni akivel oly sok szép „Abaúji Virágok” díszítőművészeti kiállítást rendeztünk (nem csak idehaza, de a határ túloldalán Kassán, Szepsiben, Buzitán is) éppen ekkoriban ünnepelte 82. születésnapját. Gyermekei, családja igazából csak ablakon keresztül tudták köszönteni. A szerető családot megpróbálják pótolni az otthon dolgozói, vezetője és gondozónői. Ilyen esetekben ők pótolják, kiegészítik a családot és igyekeznek szeretetükkel enyhíteni a magányon, bezártságon. Az ő munkájuk nem csak fizikai, de lelki segítségnyújtás, mentorálás is az ott élő idős megfáradt emberek számára, melyért külön köszönetet és megbecsülést érdemelnek.

Nem lehetnek könnyűek az ott töltött mindennapok a családtól elszakítva, hiszen az idős emberek, ellentétbe a mai fiatalokkal nem tudják kihasználni az internet, a mobiltelefon adta kapcsolattartás lehetőségét, ők nem tudnak skypeolni, így marad a gondozónők szeretete, közvetlensége.

Ezúton is gratulálunk Erzsike néninek születésnapja alkalmából és ami a legfontosabb jó egészséget kívánunk számára és valamennyi ott lakó, dolgozó számára.

K.

Az Évgyűrűk Nyugdíjas Klub hírei

A tavaszi vírushelyzet idejére esett a klub vezetőváltása. A választást megelőzően egy szalonnasütést szerveztünk, hogy a tagság ismét összerázdjon a karantén után.

A két hét múlva megtartott választáson Molnár Katalint Krusóczki Ferenc követte, mint klubvezető, két helyettese pedig Szabó Bertalanné és Hajdú Istvánné lettek.

A tagok előzetes véleményét kikérve minden héten igyekszünk közérdeklődésre számot tartó programokat szervezni. Szinte minden alkalomra valaki felolvas, vagy elmond egy általa kedvelt verset, vagy prózát. Minden összejevetelünk végén helyi népdalokat, nótákat tanulunk és gyakorlunk.

Gyakoriak a helytörténeti ismereteket bővítő előadások, ami Encs múltjának jobb megismerésében játszik szerepet. Egyöntetű a vélemény, hogy mindenkit érdekel településünk múltja. Nagy érdeklődés kísérte az encsi Római Katolikus Plébániáról, Szepessy Zoltán egykori encsi főszolgabíró munkás-

ságáról, úgymint a vízimalmunk történetéről szóló előadást.

Egynapos kirándulást szerveztünk a végardói Gyógy és strandfürdőbe, beiktatva a tokaji Jézus szíve római katolikus templom látogatását. Szeretettel fogadott minket Kertész Ferenc esperes úr.

Újra felelevenítettük kapcsolatunkat Pere Önkormányzatával és látogattuk meg a Bio Szentandrás Kertészetet, valamint Perén sütöttünk igazi hagyományos kovászos kenyert és kenyérlángost. Köszönet érte Sasvári János pékünknek, aki ezen kívül meghívta a klub tagjait szalonnasütésre és krumpli lángosra.

Ha kisebb létszámmal is, de meglátogattuk Miskolcon a Tündérkertet, ami kellemes időtöltésnek bizonyult és lehetőséget adott arra, hogy jobban megismerjük egymást.

Az idősök hónapja alkalmából októberben több programot tervezünk. Az egyik ilyen a függődi dalárda fellépése, majd együtt fogyasztjuk el a helyben főzött régi ételünket, a kukoricadarát (puliszkát).

Háromnapos rendezvényen részt Balatonszárszón két klubtársunk: Miklósné Széplaki Gizella (szavalat) és Hajdú Istvánné (népdal), akik a pontszámuk alapján bejutottak az országos döntőbe. Gratulálunk nekik.

Azt hiszem, a leírtak alapján kiderül, milyen változatos élet folyik klubunkban. Ha valaki kedvet érez erre a közösségi életformára, szívesen látjuk, akár érdeklődőként is minden hétfő délután a Művelődési Központ kistermében.

Minden alkalommal vigyázunk egymás egészségére maszk, fertőtlenítés és ülésrend betartásával.

Krusóczki Ferenc
klubvezető

Tiszteld és szeresd az öregeket.

Amíg fiatal vagy, nincsen semmi gondod,
nem érdekel semmi, csak a saját dolgod.
Pedig gondolnod kell nagyon sok emberre,
akik annyit tettek, s jártak a kedvedbe.
Legalább e napon jussanak eszedbe.
Legyél hálás nekik, ne legyenek feledve,
szüleid, akik az életet adták „a kezvedbe”.
Törődj és szeress! Mert azt mindenki tudja:
Hogy amennyit most adsz, annyit kapsz majd vissza.

Idősek világnapja alkalmából:

Nagy Bálintné, Jolika

Élet a PAX Gondozási Központban!

Csend! Csend honol a PAX Gondozási Központ egész területén. Az idős emberek nem sokat beszélnek. Mindenki tudja, hogy a másinak mi a baja, hol fáj, hol kell kezegetni, masszírozni.

Ez a csend mégis más, mint a március közepétől június közepéig tartó csend. Ott az aggodalom, a féltés is növelte a csendet. Mennyi az új fertőző? Volt-e halott? Az ország melyik részén arat a „vírus”? A család valamelyik távoli tagja nincs-e a közelben?

Nem lehetett kimenni. Be voltunk zárva. Féltő gondolkodás, szeretet volt a vigasztalásunk. Figyeltük a TV adásait. Milyen új hírek jönnek? Gyerekeinkkel, ismerőseinkkel csak a telefonon keresztül tarthattunk szegényes kapcsolatot. „Békeidőben” se volt túl mozgalmas az életünk, de voltak nagyon szép rendezvényeink. Ebben a három hónapban nagyon hiányoztak a vallásos órák, az igehirdetések, misék, Istentiszteletek, éneklések, közös imádkozások.

Hiányoztak a gyerekek. Az iskolák, az óvodások szép kis műsoraikkal, a mosolygó gyerekarcok, a pici kis papírvirágok, amikkel kedveskedtek nekünk.

A bejáró társaink, a „klubbosok” is hiányoztak. Nem tartottunk születésnapokat, névnapokat. Még a L. Zsuzsika 90. születés-napi ünnepélése is elmaradt.

Ha valakinek a családjából eljött egy-egy gyerek vagy unoka csak ablakon át beszél-gethettünk pár percig.

Végre felszabadulhattunk a „vírus fogságából”!!

Igyekeztünk a szeretteinkkel találkozni! Nagyon jó volt haza látogatni a régi kedves otthonunkba! (Akinék még ez megadatott.)

Igyekeztünk bepótolni néhány köszöntést. Elbúcsúzott Noémi tiszteletes. Nagyon sok szép és hittel teljes prédikációt hallottunk tőle. Áldja meg az Isten! Kívánjuk, hogy az új helyén is sok embert vigasztaljon és építsen, erősítsen hitben és szeretetben.

Július végén a Görög Esperes Úr tartott egy épületes és szép misét. Köszönjük!

Megtartottuk az Annák, a Magdolnák, Béni bácsi névnapját és néhány születésnapot. Puskásné Manyikáét, és Bodnárné 89 éves lett. Isten éltesse őket!

Augusztus 20-án Szt. István királyunk ünnepére emlékeztünk június 4. helyett a Trianoni békekötés 100. évfordulójára. Egy nemzet életében a sok-sok század nyomán vannak dicsőséges időszakok és gyászos napok, évek. Ilyen gyászos a Trianoni békekötés is, mely sok-sok magyar embert tett hontalanná. Szép magyar nyelvünket nem használhatják. Kultúránkat és szokásainkat, helyi és népi életmódjukat meg kellett változtatni. Történelmünk és igazságunk is más kel legyen ezeken a területeken.

Az Uralom túli „Őshaza”, őseink vándorlása, a Vereckei-hágó, a „Kárpátok” övezte Magyarország, Juliánus barát (1230-as évek), Tatár, Török háborúk, Szabadságharcok, 1848 dicsősége és gyásza, fájdalom nem lehet közös minden magyar érzelmű embernek! A Jó Isten legyen minden magyarral!

„Ne azt keressük, ami elválaszt,
hanem azt, ami összeköt. (XXIII. János pápa).

Megindult az új élet. Szeptember 3-án meglepetés és nagy örömben volt részünk. A főnövér jött és közölte velünk, hogy a református új tiszteletes 9:30-kor bemutatkozó látogatást tart nálunk és Istentisztelet is lesz. Énekszóval fogadtuk. A közös ének a Mózes könyvéből vett igemagyarázata, az imádkozás felüdítő volt a lelkünknek. Hálát adtunk a szép délelőttért.

Másnap a Görög esperes Úr jött el hozzánk. Énekeltünk, imádkoztunk. Meghatóan ismer-tette a Szikszói görög katolikus tiszteletes tragikus halálát, árván maradt családjának sorsát. Példákat sorolt fel a „Jézus Krisztus Nevében” tett tiszta szívből adott adományokról. A Főnövér mindjárt jó példával elől járva ígérte, hogy ki-ki erejétől függően támogathatja e szép cselekedetet.

Sajnos a sok-sok egészségügyi probléma, maga után vonta a gazdasági helyzet rosszabbodását. Tudjuk és tapasztaljuk mi is az általános drágulást. A mi étkezésünk, ellátásunk most is jónak mondható. Köszönet a konyha vezetőinek és dolgozóinak. Sajnos elégedetlen emberek eddig is voltak és vannak is.

Tessék egy kicsit elgondolkodni a következő Keleti közmondáson:

„Bosszankodtam, mert ócska a cipő,
az utcán találok egy emberrel,
akinek nem volt lába.”

Sajnos szeptember 8-án újra bezárásra került az Idősek Otthona. Ez egy újabb fejezet lesz az életünkben.

Szabó Sándorné

Encsi barangoló

Az Encs TV főszerkesztőjének új arca, ha valaki még nem ismerné ezt az oldalát

Büszkék lehetünk az egyszemélyes helyi televíziósunkra, Németh Bertalanra (nekünk csak Berti) Az alábbiakban közreadunk egy írást, amelyet Burmeister Erzsébet, miskolci nyugalmazott könyvtár vezető, újabban túrázó írt. Ő és túratársai figyeltek fel a covid karanténos, tavaszi időszakában azokra a természetfilmekre, melyeket Németh Bertalan tett fel folyamatosan a youtube-ra. A cikk magáért beszél, ezért nem is fűzünk hozzá bővebb kommentárt, talán csak annyit, hogy gratulálunk Bertinek az elismeréshez, mely minősíti mind operatőri munkáját, mind természet- és túra szeretetét.

Túrázni jó, Encsről indulva is

Miskolci nyugdíjasként sokat túrázok a férjemmel, egy nyugdíjas túracsoportnak lassan két éve túrákat is vezetek, főleg a Bükkben, hisz az van a legközelebb. Leginkább tömegközlekedéssel közelítjük meg a helyszíneket, hogy ne legyünk csak körtúrákra kárhoztatva. Ennyit dióhéjban magamról.

Tavasszal a „Maradj otthon” időszaka alatt sajnos a csapatos túrázást szüneteltetni kellett és akkor az egyik túratársam, Mohos Zsolt túrávideókat ajánlott a youtube-on, külön kiemelve egy encsi fiatalember által készítettet. Nosza rajta, időnk volt temérdek, elkezdtem nézni a „Szemplédi András” név alatt jegyzett Kéktúrákat. Nagyon tetszettek. Zemplénben, a Csereháton, a Bükkben készültek, sok volt köztük az ismerős táj. Amit még nem ismertem, rögtön ötleteket adott újabb túrák megszervezéséhez, ha majd ismét útra lehet kelni. A videók mesterségbeli tudásról tanúskodtak, technikailag remekül meg vannak csinálva, a bejárt útvonalak jól meg vannak tervezve, szépek, látványosak, ismereteket közölnek. A fiatalember járás és beszéd közben jól látszik, a róla gyaloglás közben készült felvételek váltakoznak az erdőkkel, mezőkkel, épített környezettel, ahol éppen halad. Aránylag sokat beszél, hogy ne váljon egyhangúvá csak a tájak, kilátások bemutatása. Amit mond, az

egyáltalán nem unalmas, sőt humoros, kellemes hallgatni, én élvezem.

A szófordulatait már jól ismerem, néhányat fel is sorolok: lényeg a lényeg, de zsír, de korszerű, azt a betyárját, evezünk tovább (itt a tovább haladásra gondol). Szereti anyanyelvünket, mert gyakran játszadozik a szavakkal. Az Országos Kéktúra útvonalain a hivatalos igazoló füzetbe mindig belenyomja a bélyegzőket az adott szakasz bejárásának igazolására. Foglalkozik túra közben az ún. geoládák felkutatásával is. Részletes ismeretű erről a geocaching.hu oldalon található, ha véletlen valaki nem tudná, mi is az a geoláda. A túrái meglehetősen hosszúak, 15-30 km távolságokat jár be minden alkalommal, általában saját autójával megy el arra a helyre, ahova majd megérkezik és onnan busszal, vonattal megy el a túra kezdőpontjára. A videók is aránylag hosszúak, gyakran több mint egy óráig tartanak. Jelenleg, 957 feliratkozó követi a youtube csatornán, azt lehet mondani, komoly népszerűsége tett szert, és 166 videója van fenn, lehet válogatni. Az általam látott túráin csak egyszer volt társa, „László barátja”, vagyis főleg egyedül vág neki általában már kora reggel a túráinak. A cikk írása előtti napon, tegnap néztem meg egy videóját szeptemberből, amikor is Mátraházáról ment el Sirokra 26 km-t maga mögött hagyva.

Reggel fél háromkor indult otthonról, az autóját Sirokon hagyta, busszal eljutott Mátraházára, onnan indult, Kékestetőt, sok mátrai csúcsot is bejárat. A túrája elején nagy köd volt, de aztán fokozatosan kisütött a nap, gyönyörű erdőkben járt, de benőtt, gazos ösvényekkel is találkozott. A túrák végén, már az autójában összefoglalja röviden az aznapi eseményeket és elköszön.

Hamar kiderült számomra, hogy a Szemplédi András név csak álnév lehet, mert az interneten van egy lottómilliomos Szemplédi is, és a videók jobb sarkában van egy árulkodó NB monogram. Sikertől kiderítenem, hogy Németh Bertalanról van szó, mert telefonon felhívtam az encsi barátnőmet, Széplaki Lászlóné Katit, lelkesen dicsértem a Kéktúra sorozat videóit és ő rögtön tudta is, kiről lehet szó. De végül is nem ez a fontos, hanem az ő szavaival élve, lényeg a lényeg, ajánlom mindenkinek NB videóinak nézését és a túrázást is! Mert túrázni a legjobb dolog a világon!

Végezetül még annyit, hogy fentebb említett túratársam véleményét is kikértem a cikkhez, mert ő már jóval több videóját megnézte. Ő ezekkel a mondatokkal egészítette ki az általam leírtakat. „Részemről azt emelem ki - amit NB is hangsúlyoz -, hogy nem kíván okos lenni, nem a pontos helytörténettel, történelemmel, okoskodással traktál, hanem pillanatnyi benyomásait közli, s amit a már valamilyen szintű túrázási tapasztalattal rendelkező nézőinek mutat, hol kell letérni, mennyire meredek, növényzettel benőtt, köves terep stb. Tehát gyakorlati ismereteket ad sajátos stílusban. A szép, profi szintű képei gyakorlott operatőrre vallanak. Ami számomra melengető: látszik, hogy szűkebb pátriáját, Encset, Zemplént, a Cserehátot, s idevethető a Bükk is, mindenekelőtt a természetet igazán csodálni való otthonának tekinti. Gyakorlott túrázóként elismeréssel nézem a gyalogló teljesítményét is.

Burmeister Erzsébet, Miskolc

<https://www.youtube.com/user/andrsszemldi/videos>

SPORT rovat

BEVEZETŐ

Köszöntöm, és üdvözlöm az **Encsi Hírek 2020. évi 3. számának SPORT rovat** olvasóit! A pandémia (világjárvány, COVID-19) sajnos még nem ért véget, azonban az előző számunk megjelenése óta **nyagon sok sporttal kapcsolatos esemény történt** városunk életében. Ezekről a sportélethez kapcsolódó hírekről rovatunkban számolunk be. Remélem sokakat érdeklő sporthíreket, véleményeket olvashatnak.

A jelenlegi számunkban:

VÉLEMÉNYEKET olvashatnak az **EVSC FELNÖTT** csapatának az eddig eltelt időszak eredményeiről, az **EVSC tevékenységéről**. Kifejti véleményét a szakosztályvezető, a vezetőedző, a szakosztály vezetőség tagjai. Az EVSC jelenlegi működésében az öröklött problémák miatt, még nem minden „gömbölgő”! Erre vonatkozólag, 1-2 nyilatkozó tesz is utalást. **A Foci pillanatokban** felidézzük az EVSC labdarúgó együttesének eddigi mérkőzéseit. NB-I-es **profli szerződést kapott** a DVTK-nál egy Encsről indult tehetséges fiatal

labdarúgó: **ZSIGAMÁTÉ**.

Az **Encsi induló** megzenésítés alatt áll. Interjút olvashatnak a Városi Sportközpont új vezetőjével: **SZABÓ PÉTEREL**.

Visszaemlékezések olvashatók a tragikusan elhunyt **KUSZKÓ SÁNDORRÓL**. Nyilatkozik a **Szupermaratonista BOGÁR JÁNOS** aktuális felkészüléséről, jövőbeni terveiről

Miről írt **20 évvel ezelőtt (ANNO 2000. harmadik negyedévében)** az **Encsi Hírek sportrovata**, ezt a **RETRO** rovatunkban találják meg. **Két** érdeklődésre számot tartó **RETRO fénykép** is megtalálható. Az **autóversenyző Nagy Viktor** beszámol versenyeiről, terveiről.

Közzöljük a **csapatok Sorsolásait**. Az írásokat **fényképek** is „színesítik”.

Köszönöm, a készségesen nyilatkozó, a gondolataikat, válaszaikat, az Encsi Hírek olvasóival megosztó, vállaló „sportemberek” együttműködését!

„Nincs semmi elrejtve, ami nyilvánosságra ne kerülne, s titok, ami ki ne tudódna.” (Lukács; 12;2)

„Nyújsd mindig a legtöbbit! Ne elégedj meg

Mottó:

„A SPORT arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A SPORT tehát mindenre megtanít.”

(Ernest Hemingway)

azzal, ami vagy! Próbáld meg az lenni, ami lehetnél!”

„Senki sem nyert még versenyt, aki nem nevezett be.”

„A sportban és az életben is arra kell összpontosítanod, amit akarsz!”

„Az edzőnek egy kicsit pszichológusnak is kell lennie. Egyiket a keményebb szóval lehet belátásra bírni, míg a másiknak simogatás kell, hogy kihozza magából azt, amit tud.”

Ezúttal is, csak azt tudom kívánni, amit már a korábbiakban is többször megtettem. („Egy új szülöttnek, minden vicc új!” - mottó szellemében.)

Kellemes és hasznos időtöltést, jó szórakozást, új ismeretekkel való gyarapodást, az olvasott információk megvitatását, hasznosítását. Véleményüknek az Encsi Hírek, és az illetékesek felé történő kifejtését, jó sportolást, erőt, egészséget, minél előbbi az új típusú koronavírus (COVID-19) fertőzés mentes életet minden kedves olvasónak! **Vigyázzunk Magunkra! Vigyázzunk Egymásra! Legyünk jogkövetők!**

2020. október eleje.

LUHÁLYISTVÁN

MOTTÓ: „Meccset nyerni nagy dolog, játszani még nagyobb, de legnagyobb, szeretni a játékot.”

VÉLEMÉNYEK

Az alábbiakban sportvezetők, edző, játékosok értékelik az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának a 2020/2021-es bajnokság eddig eltelt időszakában nyújtott teljesítményét, lezajlott eseményeket.

- Hogyan értékeled az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának nyári felkészülését, összetételének változását, illetve a bajnokság őszi idényének eddig eltelt időszakában nyújtott teljesítményét?

PAULJÓZSEF: (Szakosztályvezető)

Üdvözlöm az Encsi Hírek Olvasóit, Sportbarátokat!

A nyáron, több játékosunk eligazolt, megyei I. és megyei II. osztályú csapatokba. A megyei labdarúgó életben elterjedt az a hír, hogy EVSC-vel gondok vannak (TAO-s elszámolások), és vélhetően ezért nem nagyon tudtunk igazolni, főleg nem olyan játékosokat, akik tudták volna erősíteni a csapatunkat. Orlóczi Tibor maradt az edző, ott változás nem történt. Végeredményképpen a nyári átigazolási időszakban nem igazán sikerült erősíteni a csapat

LABDARÚGÁS

összetételén. Nyári felkészülési táborban vett részt a csapat Telkibányán, ahol már edzőmérkőzést is játszottunk a Szlovák Hernád-gece csapata ellen. (Megyei I. o. szintű csapatnak felel meg). Felkészülési mérkőzéseket játszottunk hazai pályán, illetve idegenben. Több sérültünk is volt ezen időszak alatt. A felkészülésünk a véleményem szerint nem sikerült olyan jól, mint ahogyan én azt szerettem volna.

Az őszi szezon kezdete óta van egy jó és egy rossz hír. Mind a 4 idegenbeli mérkőzésünket megnyertünk, 3 hazait pedig elvesztettünk. Jelenleg a 9. helyen állunk, még egy mérkőzésünk a Magyar Kupa mérkőzés miatt

később lesz lejátszva a Gesztely ellen. Számomra az érthetetlen, hogy hazai pályán nem tudunk jól játszani, eredményt elérni. Bízom benne, hogy a következő fordulóban meg fog változni a helyzet, és fogjuk tudni érvényesíteni a hazai pálya előnyét. Én személy szerint: a játékosoktól, edzőtől többet várok, hiányolom a lelkes játékot, a küzdőszellemet, a sok futást. Az előzőekben felsoroltak miatt, nem is volt különösebb célkitűzésünk, csak a biztos bentmaradás. Sajnos az ifjúsági csapatunk sem szerepel úgy, ahogy kellene, ennek nem tudom mi az oka?

A szakosztályvezetésnek ezen is el kell gondolkoznia!

Köszönöm a labdarúgó szakosztályvezetés tagjainak az önzetlen munkáját. Bízok benne, hogy a következő időszakban minden rendeződik és jóra fordul. További sok sikert kívánok az elnökségnek, a szakosztály-vezetésnek és a csapatnak!

Hajrá EVSC!

RAKACZKI ZOLTÁN: (Szakosztály vezetőségi tag)

A nyári felkészülési mérkőzések eredményei felemásra sikeredtek, de ez annak is köszönhető, hogy sok új játékos jelent meg, ezért az edzőnek mindig más felállásban kellett felküldeni a pályára a csapatot. A "felemás" szót arra vonatkozóan említtem, hogy a rúgott gólok számával elégedett vagyok, viszont a kapott gólok számát nagyon soknak tartom. (Lásd: Szlovákiai Hernádegce (Geca), illetve Aszaló, Garadna és Alsószolca csapatával szemben.)

Az átigazolási időszak nagyon mozgalmas volt, mivel július 22-ig szabadon igazolhatóak voltak a labdarúgók. Ezért is tudták elhagyni többen az Egyesületet, helyükre próbáltunk új játékosokat igazolni. El kell mondanom, hogy mi egyetlen játékost sem küldtünk el. Mindenki próbáltunk megállapodásra, közös megegyezésre jutni, de ahogy említettem, a játékosok ebben az időszakban bármely csapathoz szabadon igazolhattak. Remélem ezek a labdarúgók az új Egyesületükben megtalálják számításait, talán majd új impulzust kapnak és remélem, hogy a fejlődés útját választják. Mi nyitottak vagyunk arra, hogy ezek a focisták bármikor visszatérhetnek hozzánk.

A Magyar Kupa szereplés mindig is egy új kihívás. Egy jó eredmény elérésével akár Országos Fő táblára juthat egy Megyei szintű csapat is. Az első forduló hibátlanul vettük Alsószolcán, meggyőző játékkal nyertünk 2:0-ra. A második fordulóban a megerősödött Gesztely csapatát fogadtuk. 1:1-es döntetlen értünk el a rendes játékidőben, utána 11-es párbajban kiestünk. Itt jegyzem meg, hogy a 11-es rúgásokban van még javítani való, mert, sajnos egy db 11-est sem tudtunk értékesíteni. Így nem értük el a Magyar Kupa 3. fordulóját, pedig már a fő táblára kerülésért játszhattunk volna. Ezzel a 2020/2021-es Magyar Kupa szereplésünk véget ért.

A 2020/2021-es bajnoki szezont egy meglepetés bravúr győzelemmel kezdtük. Felsőszolcán 2:1-es sikert értünk el. Utána következett a nekünk "mumusnak" számító Hidasnémeti együttese, és már a megszokott forgatókönyv szerint vereséget szenvedtünk. Ezt követte az Abaúji rangadó. Sikertült Abaújszántón 4:2 arányban diadalmaskodnunk. Újra hazai mérkőzés Bőcs ellen és egy újabb hazai vereség. A következő fordulóban szintén a szomszédos Aszaló szerepeltünk és győzelemmel sikerült hazatérnünk. Következett volna egy hazai mérkőzés Gesztely ellen, de mivel az ellenfél a Magyar Kupa Fő tábláján volt érdekelt, így ezt a mérkőzést az ellenfél kérésére október 14-re, szerda 15:00 órára

halasztottuk el.

A 7.-ik fordulóban Sárospatakon szerepeltünk, és időközönként jó játékkal, de nehezen sikerült győznünk 2:1 - re. Itt szeretném megköszönni a Sárospatak TC Szakosztály vezetésének a mérkőzés utáni vendéglátást és a szívélyes fogadtatást. Külön köszönjük Kovács Gábor encsi kötődésű vezetőségi tag meghívását.

Újabb hazai mérkőzés és talán nem meglepő, újabb hazai vereség a Miskolci VSC ellen. Talán a vereségek közül ez volt a legfájóbb, hiszen minden csapatrészben tudásuk alatt szerepeltek a játékosok.

Remélem a jövőben tudunk a hazai mérlegen javítani, és így feljebb kerülünk a tabellán is. Sport Baráti Üdvözléssel kívánok minden edzőnek, játékosnak, vezetőségi tagnak, kisegítőknak, szurkolóknak és valamennyi sportbarátnak jó egészséget, és sportszerű szurkolást!

JUHÁSZ PÉTER: (Szakosztály vezetőségi tag)

Mivel múltbéli élményeim nem voltak a nyári felkészüléssel kapcsolatban, ezért a mostani tapasztalataim nálam is egy, „ősbemutató” szintjén kezelendők.

Először visszanyúlunk a pandémiás időszak alatti napokra. Mivel én is igyekszem magam megfelelő edzettségi állapotban tartani, ezért a futást választottam a kondícióm megőrzése érdekében. Heti több alkalommal járok ki a futópályára „szaladgálni”. Ezen alkalmakkor jó volt látni, hogy labdarúgók sem hanyagolták el magukat, rendszeresen találkoztam egyesekkel. Ők is nagy hangsúlyt fektettek mind a kardió edzésekre, mind a labdás játékra, ill. a nyújtó, regeneráló gyakorlatokat sem mulasztották el!

A 2020-2021-es szezonra való szervezett felkészülés legnagyobb hangsúlyt kapó része, egyértelműen a telkibányai edzőtábor volt. A volt úttörőtábor területén berendezett bázis a célnak tökéletesen megfelelt. Igaz, nem egy 5 csillagos wellness szálló luxusát nyújtotta, de nem is spártai körülmények között voltak elszállásolva a fiúk! Az étkezésre és az egyéb ellátmányokra szerintem panasz nem lehetett, igyekeztünk mindent maximálisan teljesíteni.

A környék sajátosságaiból adódóan az edzőtáborban szereplő fizikai felkészülés mindenben adva volt, mellyel edzőnk igen szigorú munkát követelve élt is! A napi több edzés megtette a hatását, az esti vacsorához a srácok már-már csak vonszolták magukat. Ezen időszakban a labda nem játszott főszerepet, de eljött a hétvége és szombatra edzőmeccs szerepelt a programban egy szlovák csapattal. A hab a tortán elv alapján a mérkőzésre a déli órákban került sor, 32°C - ban nem egy leányálom kergetni a labdát. Gondolhatnák az egyszerű emberek, de a Mi „fiaink” örömmel futottak ki a pályára és egy parázs hangulatú mérkőzést játszottak a helyenként durva, szlovák sportbarátainkkal. A mérkőzés végi ebédnél a kisebb séremlék mind kisimultak, reméljük Mi is viszont látogatást tehetünk egy téli tornán a szomszédos országban.

A tábor után helyi edzőmérkőzések

következtek, ahol már a taktikai elemek begyakorlásán volt a fő hangsúly, ill. az új labdarúgóink csapatba történő integrálása volt a feladat. Még menet közben is érkeztek új játékosok, kiknek edzettségi állapota eltért a már akkor csapattag társaikétól, de hamar „hátrahagyták” lemaradásukat.

A csapat személyi összetétele a felkészülés kezdetére vegyes érzésekkel töltött el.

Legnagyobb probléma a kapuskérdés volt. Lényegében hálóról nélkül maradtunk, mert eddigi kapusunk jelezte, hogy más lehetőséget szeretne kipróbálni. Természetesen megértettük ebbéli szándékát, további sok sikert kívántunk egymásnak mind a sportszakmai, mind a magánéletben egyaránt.

Eme helyzet eléggé kényszerhelyzetet eredményezett, mert szűkös volt az idő új kapus/kapusok felkutatására és valljuk be, egy jó hálóról nehezen lehet a bajnokság kezdete előtt két héttel találni. Viszont, remélem a sors majd bennünket igazol, mert Luhály István információi, ismeretei alapján megszereztük mostani kapusunkat, és még tartalékot is tudtunk szerződtetni!

Ezen felül a balhátvéd poszt volt kiadó a csapatban, mely szintén hiányposztnak számít a magyar labdarúgásban.

Tűzoltómunkával ide is találtunk embert, remélhetőleg ő is stabil tagja lesz csapatunknak!

A bajnokságot véleményem szerint a megfelelő felkészültséggel és kellő önbizalommal vártuk, melyet a Felsőszolcai bravúr győzelemünk is bizonyított. Emberhátrányban szereztük meg a három pontot, mely nekem a csapat taktikai és mentális erejét is bizonyította.

Ezután már beindultak sorozatban a mérkőzések, melyekből mostanra egy kis értékelést is lehet készíteni.

Nekem, mint laikusnak az látszik, hogy a csapatot valamiféle kétarcúság jellemzi. Négy idegenbeli meccsünket megnyertük, de három hazai találkozónkat elveszítettük. Igaz, mostanra kirajzolódik, hogy akiktől kikapunk, azok nagy valószínűséggel a végső elszámolásnál is az első sorban fognak tülekedni, de hazai pályán azért ettől a teljesítménytől talán több is elvárható lett volna.

Folyamatosan dolgozunk azon, hogy ez a megfelelési kényszer ne akadályozza az itthoni sikereket, és töretlenül bízom a fiúkban, mert tudom, hogy sok örömet fognak még szerezni az encsi szurkolóknak!

KEREKES LÁSZLÓ: (Szakosztály vezetőségi tag)

Kedves Olvasók!

A vírushelyzetre való tekintettel, kétségek között készültünk az őszi szezonra. Nagyon sajnálom az eligazoló fiatal focistáinkat – nem is értem teljesen őket - hiszen egy stabil megyei I. osztályú csapatba most igazán „befocizhatták” volna magukat a keretbe, mégis az eligazolás mellett döntöttek.

Természetesen nagyon örülünk az újonnan érkezőknek, amit nagyon sok munka, egyeztetés, alku, előzőtt meg a végső keret kialakulásáig.

Még az utolsó pillanatokban is voltak változások, de végül összeállt a tizennyolcas keret.

Az új keret kialakításában oroszlánrészt vállalt a labdarúgó szakosztály vezetője Paul József, akinek majdnem sikerült profi labdarúgókat is leigazolnia, sajnos ez az utolsó pillanatban meghiúsult.

Edzőtáborral indítottuk a nyári felkészülést, ami napi kettő-három foglalkozást foglalt magába.

Ezek az edzések, az otthon töltött hosszú idő után, nagyon megterhelőek voltak játékosaink számára, többen sérüléssel bajlódtak a felkészülési időszakban, az idény elején is. Egészséges csapatszellem uralkodik játékosaink körében, úgy az öltözőben, mint a pályán és pályán kívül is.

A szezonnyitó mérkőzés fantasztikusra sikeredett. A végén a már tíz főre fogyatkozott csapatunkkal, szemet gyönyörködtető játékkal nyertünk Felsőzsoltán, ahol a szurkolóink hol többen, hol kevesebben, hangos dobszóval és dudaszóval biztatták a játékosokat.

Ezt követően minden idegenbeli mérkőzésünket megnyertük, a hazai mérkőzéseinket viszont, sajnos, elvesztettük. A mérkőzéseken a teljesítményünk olykor hullámzó, esetenként előfordul, hogy az ellenfél egy fél óráig nem tud kijönni saját térfeléről, azután egyszer eljut a kapunkig és gölt lő.

Ennek okát, a folyamatos koncentráció hiányában látom, ezen még javítanunk kell.

Jelenleg a kilencedik helyen állunk, véleményem szerint, csapatuk a 7.-8. helyre esélyes.

Több megoldandó probléma közül az egyik legégetőbb, a kettős pálya világításának a megoldása, ugyanis ennek hiányában az edzési lehetőségek nagyon beszűkülnek. További sok sikert!

Hajrá Encs!

ORLÓCZKI TIBOR: (Edző)

Az EVSC felnőtt csapata nyáron több felkészülési mérkőzésen, valamint a Vezetés által biztosított lehetőségként, Telkibányán edzőtáborban vett részt. Az edzőtáborozás jól sikerült. A fiúk jó erőben voltak, és a csapat is összekovácsolódott. Az utána következő hetekben, úgymond kicsit „szétmentek a fiúk”. Volt, aki dolgozott, volt, aki iskolába járt, és különböző egyéb ok miatt „kimaradtak” az edzésről. A bajnoki rajtra összeszedte magát a társaság. Jól is sikerült az első bajnoki mérkőzésünk. Győztünk Felsőzsoltán!

Az együttes nagyon átalakult. Számomra érthetetlen, hogy miért, de eligazolt Encsről: Éliás Attila, Mika Feri, Rakaczki Bálint, Hankó Attila, Szakálos Zsombor. Érkezett: Horváth Benjámin, Madarasi Bence, Pálincás Szabolcs, Dobos Gergő, Komlósi Gergő, Bátkai József, Péter István. Hosszabb sérülés után tért vissza Kerekcs Norbi. Ennyi változás miatt, nagyon nehéz volt a csapatot kialakítani!

Nem tetszik és problémát jelent számomra, hogy most az utánpótlásból nem áramlanak

úgy felfelé a tehetséges gyerekek, mint régebben! Petrényi Simon és Szűcs Peti ifisták, velünk edzetek eleinte, de aztán „lemorzsolódtak”.

Mindezeket összevetve nem lehetek elégedetlen, mert eddig a mérlegünk: 4 győzelem idegenben, és 3 vereség, sajnos hazai pályán.

Remélem a fiúk ráéreznek a közönség szeretetére, és mindent megtesznek a jövőben a győzelmek elérése érdekében! Hajrá Encs!

KEREKES NORBERT: (Játékos, védő, csapatkapitány)

Először is szeretném köszönten az olvasókat, és minden sportbarátot.

A nyári felkészülésünket tekintve nincs hiányérzetem, rendszeresen jártak edzésre a csapattagok, edzőmérkőzéseken vettünk részt, valamint még egy Telkibányai edzőtábor is sikerült összehoznia a vezetőségnek. Rendkívül sokat jelent a csapatnak, hogy olyan emberek állnak az egyesület mögött, akik szabadidejüket nem sajnálva igyekeznek egy közösséget építeni, ezúton is a csapat nevében köszönjük nekik.

A csapatunk összetétele észrevehetően megváltozott, több az elmúlt években alapembernek számító játékos döntött úgy, más irányban folytatja tovább az életét, ami mellett a labdarúgás már nem fér bele, vagy csak másik csapatban kívántak folytatni a pályafutásukat. (Horváth Szilárd, Molnár Levente, Rakaczki Bálint, Éliás Attila, Hankó Attila, Mika Ferenc) Több környékbeli csapat jutott fel a Megyei I. osztályba (Abaújszántó, Aszaló), ezáltal az egyébként sem túl bő környékbeli játékosfelhozatalra még több csapat tartott igényt, az erősítés reményében. A körülmények ellenére több játékost sikerült igazolnunk, akik kezdő, meghatározó játékosként, vagy csereként beállva tesznek meg mindent a közös sikerért. (Horváth Benjámin, Madarasi Bence, Pálincás Szabolcs, Péter István, Bátkai József Máté, Dobos Gergő, Komlóssy Gergő).

Jól kezdtük a szezont, a kupában a Megyei 2. osztály legerősebb csapatát Alsózsoltát sikerült magabiztos játékkal legyőzni. A következő fordulóban a jó erőkből álló Gesztely csapatával mérkőztünk meg, ahol bár a pályán mutatott játék alapján nem volt különbség a csapataink között, (talán meg is merem kockáztatni, hogy nekünk voltak nagyobb helyezeteink, és a végjátékban mi uraltuk a mérkőzést) döntetlennel ért véget a találkozó, ami után sajnos a büntetőpárbajban ők bizonyultak higgadtabbnak. A kezdeti lendület a bajnokság első mérkőzésén is kitartott. A nálunk magasabban jegyzett Felsőzsoltát idegenben tudtuk cmberhátrányban legyőzni, ami a játékosok lelki erejét, és akaratát tükrözi. Mindez jelezhetette más csapatoknak, hogy az Encsiekkal számolni kell. Ezek után a szereplésünk eléggé változatos érzéseket szülhetett a nézőkben, hazai pályán kikaptunk, az idegenbeli mérkőzéseinken magabiztosan nyertünk. Nem állunk rosszul a bajnokságban, ám mégsem lehetek, lehetünk elégedettek, mert több odafigyeléssel, koncentrációval, és kevesebb hibával, sokkal

előrebb állhatnánk a tabellán.

A teljesítményemet ítélik meg azok az emberek, akik kilátogatnak a mérkőzéseinkre, én mindent meg fogok tenni azért, hogy bebizonyítsam nekik, ezért a csapatért mindent megteszek.

HORVÁTH BENJÁMIN: (Játékos, középpályás)

A nyári felkészülésünk, egyrésztől ami az edzéseket és a telkibányai edzőtábort illeti, véleményem szerint jól sikerült, megfelelő mennyiségű és minőségű edzésünk volt. Ezzel szemben az edző mérkőzéseink nem sikerültek jól, de igazából, ebben az időszakban nem is az eredmény a legfontosabb!

A csapat összetétele szerintem megfelelő erősségű ahhoz, hogy ott lehessünk az élmezőnyhöz közel! Ami viszont nehézséget okoz, hogy a munkahelyi és iskolai elfoglaltságok miatt, már nehezebben tudunk összejönni edzésekre.

A Magyar Kupában egy viszonylag könnyű továbbjutás után, egy abszolút ki-ki meccsen büntetőkkal maradtunk alul egy jó csapat ellen. Úgy gondolom megfelelően helytálltunk. A bajnokságban eléggé hektikusan szerepelünk. Idegenben 4/4 meccset nyertünk, ami önmagáért beszél, viszont hazai pályán még a pontszerzés sem sikerült, ami viszont kritikán aluli teljesítmény. A saját teljesítményemről annyit, hogy góllövésben többen várok magamtól!

KONTRAANTAL: (Játékos, védő)

A felkészülés jól sikerült, jó kondícióba kerültünk. A vezetőség próbált olyan játékosokat igazolni, akik beleillenek a keretbe. Végre, tudunk magasabb osztályból is játékost idehozni, aki által kreatívabb lett a támadójátékunk. Az eddigi mérkőzéseken változó teljesítményt nyújtottunk. Sajnos csak vendégként jönnek a pontok, de akkor sem magabiztosan, mert szinte mindig hátrányból nyertük meg a meccseket.

MADARASI ATTILA BENCE: (Játékos, kapus)

Az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának a nyári felkészülését én személy szerint megfelelőnek tartom a saját tapasztalatom alapján. Mind az edzések minőségével és létszámával meg voltam elégedve.

A telkibányai edzőtábor nagyszerűen élt meg és a beilleszkedésnek is jót tett. A csapat összetételének változását nem igazán tudom értékelni, mert most nyáron érkeztem, és a régebbi csapat ellen hiába játszottam, annyira nem ismertem senkit. Az eddig eltelt mérkőzéseken a csapat teljesítményét és az enyémet is nagyon hullámnak tartom, amin változtatni kellene.

FÜLÖPMILÁN: (Játékos, középpályás)

A nyári felkészülés az erőgyűjtésről szólt. Heti 3 edzésünk volt, és edzőtáborban is részt vettünk. Véleményem szerint, jól sikerült az alapozás. A Magyar Kupa első fordulóját sikerrel vettük, Alsózsoltán 2-0-ra nyertünk. A második fordulóban, sajnos büntetőkkal

kiestünk Gesztely ellen, így nem sikerült a célunkat elérni, hogy felkerüljünk az Országos Főtáblára. A bajnokság első fordulójában, a jó erőkből álló Felsőzsolcához utaztunk, itt bravúros győzelmet aratott a csapat. A második fordulóban Hidasnémetitől vereséget szenvedtünk hazai pályán. A harmadik fordulóban Abaújszántóra látogattunk, ahol a 4-2-re nyertünk, hoztuk a kötelezőt. A negyedik fordulóban Bócsót láttuk vendégül, és a második hazai mérkőzésünket is elveszítettük. Az ötödik fordulóban Aszalón sikerült 5-3-ra nyernünk, majd Sárospatakon is egy küzdelmes mérkőzésen is 2-1-re győztünk. Bízunk benne, hogy az idegenbeli jó szereplésünk mellé, hazai pályán is jobb eredményeink lesznek a jövőben, akkor sikerülhet elérni a célunkat.

-Mi a véleményed az Encs Városi Sport Clubnál nyár óta zajló eseményekről?

PAUL JÓZSEF: (Szakosztályvezető):

Nem szeretnék senkit megsérteni, ezért erről nem kívánok nyilatkozni.

RAKACZKI ZOLTÁN: (Szakosztály vezetőségi tag)

Az Egyesület a közeljövőben Tisztújító Közgyűlést hív össze, ahol is a megüresedett helyekre új elnökségi tagokat választunk. Remélem, hogy azok, akik szeretnének tenni és tudnak is a Sport Club-ért, vállalják is ezt a nemes feladatot.

JUHÁSZ PÉTER: (Szakosztály vezetőségi tag)

A nyár óta zajló események taglalását ismételtelen a múltba történő visszanyúlással kezdeném.

Az év elején (04. 30.) Kuszkó Sándor lemondott az EVSC ügyvezetői tisztségéről. Az első reakcióm a meg nem értés volt. Sándor munkáját úgy ismertem meg, hogy az a legmesszebbmenőkig klubunkat szolgálja, alázatos, precíz, pontos.

Ezért is volt váratlan a döntése, aztán személyes találkozásunkkor elfogadtam érveit, de titkon bíztam benne, hogy még meggondolja magát. Sajnos nem így történt. Vártam egy tisztújítóküldött gyűlést, ahol megválasztjuk az új ügyvezetőt, de ez a mai napig elmaradt.

Közben elkezdődött a felkészülési időszak és saját munkámra koncentrálni, új játékosok felkutatását, idecsábítását, az encsi viszonyok és jövőkép megismertetését, valamint az igazolásokat intéztem. Számomra nagyon élvezetes, ugyanakkor tanulságos időszak volt ez.

A bajnokság indulásával elkezdődött a mindennapi futballélet Encsen is. Ezzel együtt járnak a kisebb-nagyobb problémák megoldásai is. Folyamatosan visszatérő adminisztratív akadályokba ütköztünk, melyeket még az előző vezetéstől „örököltünk” meg. Mivel egyikünk sem volt járatos a Társasági Adó rendszer és egyéb MLSZ rendszerek ismeretében, így időre volt szükségünk, mire napi szinten tudtunk foglalkozni a felbukkanó problémákkal. Sokszor úgy éreztük, hogy egy negatív

spirálba kerülünk, melynek forrása mindig a múltba húzott minket. Többszöri egyeztetések, olykor heves viták vezettek oda, Paul József szakosztályvezető lemondott tisztségéről.

Jóska döntését szóban és írásban is tolmácsolta az EVSC elnöksége felé, melyet a mai napig nem vitattak meg, nem hívtak össze elnökségi ülést.

A szakosztály működése mai napig nem állt meg, a vezetőségi tagok (köztük jómagam is) továbbra is dolgoznak, intézik a napi teendőket, köztük a kiemelten fontos Bozsik programot. Csapatunkat folyamatosan versenyeztetjük, közben az adminisztrációról sem feledkezünk meg. Sikerült egy olyan útra lépünk, amely talán közelebb visz a fényhez és egy idő után a mi Egyesületünk is tiszta viszonyok között tud működni. Ehhez további fáradságos munkára, nagyfokú türelemre, és nem kevés hitre van szükség, mind a szakosztályvezetés, mind a klubvezetés részéről! Polgármester Úr támogatására folyamatosan számítunk, ill. napi szintű egyeztetéseket bonyolítunk az elnökség, a Sportcsarnok vezetése, és a labdarúgó szakosztály szakmai stábjával karöltve.

Záróként szeretném megragadni ezen fórumot is, hogy kifejezzem abbéli óhajomat, hogy a szakosztályunk élete csak akkor lenne igazán teljes, ha eddigi vezetőnk Paul József minél hamarabb újra köztünk lenne!!! Ezúton is kérem az EVSC elnökségét és az encsi sportbarátokat, hogy minden követ mozgassanak meg, hogy újra teljes legyen a csapatunk!!!

CSAK AZÉRT IS: HAJRÁ ENCS!!!

FÜLEKI HENRIETTA: (Szurkoló):

Üdvözlöm az Encsi Hírek Olvasóit!

Szurkolói szemmel nézve, a felkészülési időszak nehezen ment. Azt hallottam/láttam, hogy napról-napra mentek el az EVSC csapatától másik megyei I. osztályú csapatokhoz, de volt olyan, hogy megye II. osztályú csapatokhoz a játékosaink. Az ifjúsági csapatból is távoztak játékosaink. Ennek az okát mai napig nem értjük. A Labdarúgó szakosztály azon volt, hogy mindenben segítse a csapat életét, ugyan mindent ők sem tudtak megtenni, mert a támogatások hiánya megnehezítette a gördülékeny munkát. A csapat több edzőmérkőzést is játszott. Az edzőtábor szerintem nagyon jó ötlet volt, mert a régi és újonnan jött játékosok megismerhették egymást, és már összeszokott csapatként

kezdheték a bajnokságot. Véleményem szerint jó játékosokat tudtak leigazolni, de még mindig kevés ahhoz, hogy előrébb juthasson az Encs csapata.

Az őszi edzéseket megnehezíti, hogy nincs a pályán világitás. Az idegenben lejátszott mérkőzésekre való eljutás nehezen indult a játékosok számára, ez érinti a felnőtt és az Ifjúsági csapatot is. A bizonyítás ott van bennük, de még mindig kevés, kicsit erősebb akarattal ezen is változtatni lehet, ha idegenbeli mérkőzésen tudják hozni a maximumot, akkor hazai pályán is sikerülni fog.

A szurkolást, a biztatást minden mérkőzésen megkapják, és továbbra is meg fogják kapni.

Hazai mérkőzéseinken veressorozat éri a csapatot, ennek lehet az is oka, hogy érzik ők is a feszültséget, mert egy hazai mérkőzés megrendezése nem kevés munkával jár. Nagy odafigyelést, szervezést és háttérmunkát igényel, hogy minden rendben menjen. Hiába van meg minden szervezés, erőfeszítés, valami akadály mindig előjön, ami megnehezíti a színvonalas hazai mérkőzés lebonyolítását.

Összegezve a nyári eseményeket, illetve a felkészülési időszakot, én azt látom, ha nem fognak rendeződni a problémák, akkor még több játékosunkat fogjuk elveszíteni. A sok munka és áldozat mindhiába volt. Az új szakosztályvezetés próbálta helyrehozni a hátrahagyott problémákat, ami érintette a játékosok bérezését, illetve a sikeres együttműködést. Sikerült egy szétesett csapatot összeszedni, annyira, hogy a benntmaradás biztosítva legyen, de nem ez volt a cél, a cél még mindig a szervezett együttműködés és a tabellán való előre jutás, és az anyagi helyzet biztosítása a sikeres működéshez. Az előző vezetés tudomásom szerint, nem számolt el a TAO-s támogatásokkal, ami nagyon megnehezíti a jelenlegi vezetés és csapatot sikeres működését. (Ami érinti az utánpótlás csapatokat is, edzők bérezését, illetve a csapatok utaztatását.)

Szerintem minden szurkoló és az Encsi labdarúgást kedvelők nevében mondhatom, hogy a vezetőség és az elnökség részéről egy tájékoztatást, „Szurkolói ankétot” lehetett volna tartani, a távozó, illetve érkező játékosokról, célkitűzésekről, a kialakult helyzetről.

További sok sikert és eredményes játékot kívánok az EVSC csapatainak! Hajrá EVSC!

L. I.

A 2020/2021-es bajnokság őszi idény első felének mérkőzései

Rövidített ismertető, érdekességek az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának 2020/2021-es bajnokság őszi idényének első felében lejátszott mérkőzéseiről.

Felkészülési mérkőzések

-2020. 07. 11. (Szo.): Encs – Hernádgece (Szlovák M. I. o.): 4:4 (1:2) (Telkibánya, edzőtábor)
 -2020. 07. 18. (Szo.): Garadna (Megyei II. o.) – Encs: 4:4 (2:1)
 -2020. 07. 21. (K.): Encs – Alsózsolca (Megyei II. o.): 5–3 (1:0)
 -2020. 07. 25. (Szo.): Encs – Aszaló (Megyei I. o.): 5:6 (3:3)
 -2020. 07. 29. (Sze.): Encs – Tokaj (Megyei II. o.): 4:1 (3:0)

MAGYAR KUPA MÉRKŐZÉSEK:

Megyei I. forduló:

2020. 08. 02. (vasárnap): ALSÓZSOLCAI KSC – EVSC: 2:0 (2:0)

Gólok.: Molnár József (25. perc): 0:1

Rakaczki Marcell (38. perc): 0:2

Új idény, új remények. Jelentősen átalakult az előző idényhez képest az EVSC játékoskerete.

Az edző a régi maradt.

Szép napos meleg idő, jó talajú pálya. Erős ellenfél, akik a mérkőzés elején, kb. 25 percig (az első gólunkig) domináltak is a játékot. Végül is jó iramú mérkőzésen, megérdemelt győzelmet, és továbbjutást ünnepelhetek a fiúk és a szurkolók. (Szikszó - Kisperjesi)

Új összetételű EVSC, több új játékos. A szurkolás példamutató volt!

Megyei II. forduló:

2020. 08. 08. (szombat): EVSC – GESZTELYI FC: 1:1 (0:1) (Büntetőkkal: 0:3) (Azaz: 1:4)

Gólok.: Dávid Ferenc Máté (45. perc): 0:1

Pecsenye Krisztián (91. perc): 1:1

Napos, száraz, kánikulai meleg idő. Zene szórakoztatta a közönséget. A belépődíj 500 Ft-ra emelkedett. Jó iramú, közönség szórakoztató mérkőzés. (Az ellenfél kispadján ott ült, - nem minden hazai szurkoló öröme, - az Encset 2019. őszi elhagyó Hódiné Gazsi Ágota!) Egyenrangú ellenfelek, bár a vendégeknél több volt a képzetesebb játékos. Gyenge helyzet kihasználás, gyatra büntető (11-es) rúgások encsi részről! A sikerhez még nagyobb akarás és lelkesedés kellett volna!

Újólág nem sikerült átlépni az árnyékunkat! Nem kerültünk tovább az MK Megyei III. fordulóra, ahonnan az Országos Főtáblára lehetett volna jutni! (Gesztelynek sikerült!)

Bajnoki mérkőzések:

2020. 08. 15. (Szo.): 1. forduló: BTE FELSŐZSOLCA – EVSC: 1:2 (0:0)

Kissé felhős, de meleg, futballozásra alkalmas idő. A mérkőzés előtt esett az eső, ezért vizes, csúszós, de jó talajú pálya. Korábban sehol sem tapasztalt sportszerű gesztusként a hazai csapat részéről, a vendég

öltöző ajtajain „üdvözlőlapokat” helyeztek el, melyeken köszöntötték a vendégcsapat vezetőit, játékosait, szurkolóit, és sportszerű, sérülésmentes játékot kívántak! Ez is a Felsőzsolcai megújulás része. A kezdéshez mindkét csapat játékosai utánpótláskorú gyerekekkel kézen fogva vonultak be.

Ekkor köszöntötték a Felsőzsolcai U-19-es csapat tagjait, akik az előző szezonban az NB-III-as bajnokságban a bronzérmes (3.) helyen végeztek. (Köztük volt Fülöp Milán is!)

A szurkolótáborok már a kezdéskor is hang-, dob-, és síp párbajt vívtak, amely a mérkőzés alatt nagyon sokszor megismétlődött! A kezdőrúgást egy hazai néző végezhetette el. Az eredményt, itt is eredményjelzőtábla mutatta! A meccs elején a hazaiak rögtön támadólag léptek fel. Enyhe mezőnyfölényt harcoltak ki a játék egyes szakaszában. Egyszer- kétszer tesztelték kapusunkat, Madarasi Bencét is. Azonban az encsi üdvöskék sem hagyták magukat, és időnként a csatáraink is veszélyeztették a hazaiak kapuját, melynek hálójára végig hangosan irányította társait. Az 1. félidő legvégén Fülöp Milán előtt adódott gólszerzési lehetőség, azonban „ziccerben”, mintegy 14 m-ről mellé lőtt! Az öltözőbe vonulás előtt, nagyon jó lélektani pillanatban megszerezhetjük volna a vezetést! A második játékrész nagyon jól kezdődött. Molnár Jóska az ellene elkövetett szabálytalanságért megítélt büntetőt értékesítette. 0:1 ide! Ezután már mindkét csaptnál cserék is pályára léptek. Támadott a Felsőzsolca az egyenlítésért. Lippai Gergő, mintegy 28-30 m-es lövéssel készítette kapusunkat bravúr végrehajtására. Azonban a 61. percben, egy jobb oldali szöglet után már megszerezte az egyenlítő gólt. A 72. percben megfogyatkozott az EVSC létszáma. Léskő Mikit 2. sárgalapja után kiállította Kujbus László játékező! Lészáma hátrányban sem ijedtek meg a fiúk. Játékuk a 77. percben Gergely Attila révén góllá, mint később kiderült, győztes góllá érett. A győzelemre készülő hazaiak, Lippai Gergő révén még a 90+2 percben is veszélyeztettek egy távoli lövéssel, melyet Bence hatástalanított. Maradt az 1:2!

Megérdemelt vendég győzelem, 10 emberrel is! Jó iramú színvonalas mérkőzés, két fiatal átlag életkorú csapat között. Nagyszerű szurkolótáborok. Talán ezt a párbajt is Encs nyerte!

Ezzel a győzelemmel a héten születésnapját (62.) ünneplő edzőjüknek külön örömet szereztek a fiúk.

Gólok:

48. perc: 0:1: Molnár József (11-esből) (Jobbal, laposan a jobb alsó sarokba lőtte a vezető gólt)

61. perc: 1:1: Lippai Gergő

77. perc: 1:2: Gergely Attila: (Horváth Beni indította a jobb oldalon Molnár Józskát. Ő elfutott a szélen. A kapu előtt keresztbe lőtte a labdát. A hosszú oldalon érkezett „Racsu” és jobbal keményen a bal alsó sarokba lőtte a vezető (győztes) gólt. Korszerű támadás volt!)

Ifi: Nem volt. (Felsőzsolca U-19: NB – III-as)

2020. 08. 22. (Szo.): 2. forduló: EVSC – HIDASNÉMETI POLGÁRI KFT: 0:2 (0:0)

Napos, meleg, kánikulai idő.

Hidasnémeti kezdte jobban a mérkőzést, főlényben játszottak. Veszélyes támadásokat vezettek, főleg Menougong George révén. Nagy nyomás nehezedett a hazaiak kapujára. Az ívő szünet után feljebb jött az EVSC is, a szurkolóik hathatós („Hajrá Encs!”) biztatása mellett. A félidő hajrájában a két hálójárna kellett bizonyítania. Előbb Madarasi Bence hátrított ziccerben, majd a vendégek kapusa, Málk Mihály ütötte szögletre Molnár Jóska veszélyes lövését. A szünetben 0:0 volt így az állás.

A második játékrész hidegzuhannyal indult a hazai üdvöskék számára. Már a 46. percben meg is szerezte a vezetést a Hidasnémeti csapata, Menougong George találatával. Bal oldali szögletből beívelt labdát maga elé ütötte a kapusunk, amit a leghamarabb eszmélő, Diósgyőri múlttal is rendelkező, George laposan gólbá juttatott. 0:1! Ezután nem sokkal Rakaczki Marcinak akadt gólszerzési lehetősége, de a labda a kapus és a

kapufa mellett is elment. 1 óra elteltével máris 0:2 lett az eredmény. Rossz hazaadás következében, az ellenfél Szlovák légiójának egyik tagja, Balint Jozef lecsapott a játékosra, és jobbal laposan a kapu baloldalába lőtte a 2. vendég gólt a 60. percben.

Ezután már nem változott az eredmény. Cserék, ivó szünet, folyamatos mezőnyjáték a kapuk különösebb veszélyeztetése nélkül, több elrontott hazai átadással. Vége 0:2!

Harcosan, erőszakosan, keményen játszó vendégek szereztek 2 szerencsés gólt. Az EVSC-nek akadtak helyzetei, de sajnos a támadók ezeket elhibázták. Összességében azonban megérdemelt a Hidasnémeti sikere!

Gólok:

46. perc: 0:1: Menougong George

60. perc: 0:2: Balint Jozef

Ifi: 3:3 (G.: Rontó Rajmund (2), Szűcs Péter (11-esből))

2020. 08. 29. (Szo.): 3. forduló: ABAÚJSZÁNTÓVSE – EVSC: 2:4 (1:2)

Napos, száraz, meleg, kánikulai idő. Jó talajú pálya. A hazaiaknál 4 volt encsi játékos található a kezdőjükben. Közülük ketten be is találtak az EVSC kapujába, egyikük a sajátjukba is!

A 10. minutumban már vezettek is Szántóiak. Az előző heti mérkőzéshez hasonlóan most is bal oldali szögletet követően kaptunk gólt, az egymásra váró védők között juttatta a hálóba a labdát Kádár Marci. Szerencsére ez az előny nem sokáig tartott. A 17. percben, Molnár Józsa révén egalizáltuk az eredményt. 1:1! Az ivószünet után a 34. percben Rakaczki Marci („Raka”) góljának köszönhetően átvettük a vezetést. Az öltöző tetején található eredményjelző tábla ekkor 1:2-öt mutatott. Ez lett az 1. félidő eredménye is. A 2. félidő elején encsi helyzetek adódtak. Azonban a 63. percben a hazaiakat erősítő Rakaczki Bálint („Baka”) úgy döntött, hogy nem akar elmaradni az első félidőben az Encsiek vezető gólját szerző bátyjától. A védők hibáját kihasználva, Monyók mesteri indítását lőtte jobbal laposan a bal alsó sarokba. Ezzel lett 2:2! Ezután ivó szünet, cserék, majd a 82. percben 2. sárgalap utáni kiállítás a hazaiak közül. Ezt követően 2 perc múlva újra az EVSC - nál volt az előny. A 84. percben Kontra Anti kapu elé lőtt labdáját Kádár Marci a Kiss Balázs kapujába csúsztatva. Öngól!

2:3 lett az eredmény. 2 perc múlva a hazaiak vezér, Monyók Péter hibázott e ziccert! Szerencsénkre!

A végére maradt a csattanó! A hosszabbítás 4. percében (94.) Kontra Anti, Bártai Józsa átadása után vágta a bal felsőbe a mérkőzést lezáró gólt. 2:4!

Gólok:

10. perc: 1:0: Kádár Marcell

17. perc: 1:1: Molnár József (Pecsenye Krisztián passzolt jobbra Gergely Attilához („Racsu”), Ő beadta a lasztit a középen érkező Molnár Jósához, aki a korszerű támadás végén, kb. 14 m-ről jobbal a bal alsóba lőtte az egyenlítő gólt.)

34. perc: 1:2: Rakaczki Marcell (Molnár Józsa bal oldalon elvitte a lasztit, belül

érkezett „Racsu”

(G. A.), ő tovább engedte a labdát, és a túloldalon érkező Rakaczki Marci, jobbal laposan, Kiss Balázs bokája mellett, a bal alsóba rúgta a vezető gólt.)

63. perc: 2:2: Rakaczki Bálint

84. perc: 2:3: Kádár Marcell (öngól) (Kontra Anti jobbról kapu elé belőtt labdáját, Kádár Marci védhetetlenül csúsztatva fejjel a jobb alsó sarokba.)

94. perc: 2:4: Kontra Antal (Bártai Józsa harcosan labdát szerzett a védőjétől, és önzetlenül jobbra Kontra Anti elé passzolt, aki egyedül érkezett, és jobbal keményen a bal felsőbe vágta az EVSC 4., mérkőzést lezáró gólját.)

Ifi: 1:3 (G.: Sándor Valentin, Rontó Rajmund (2))

2020. 09. 05. (Szo.): 4. forduló: EVSC – BŐCSKSC: 2:3 (1:1)

Napos, meleg, kánikulai idő. Az új uszoda talajmunkáinak kezdése miatt új bejárat irányból lehetett megközelíteni a játéktereket. A Covid-19 vírus miatt a Labdarúgó Szövetség megszüntette a játékosok mérkőzés előtti kézfogását, és elrendelte a kézfertőtlenítő használatát. (2020. 09. 03.-án Paul József Szakosztályvezető, írásban benyújtotta a lemondását az EVSC elnöksége, és az Önkormányzati képviselők felé!) Jó iramban indult a meccs, aránylag kevés néző előtt. A Bőcsiek dolgoztak ki 2 gólhelyzetet is a mérkőzés elején. A vezetést azonban az EVSC szerezte meg, a Tállyáról (NB-III) érkező Horváth Beni találatával. (1:0). Mezőnyjáték folyt hasonló erejűnek tűnő csapatok között. A játékvezető (Majoros Tamás) többször is a hazai csapat kárára tévedett. Közben egy inzultus borzolta a kedélyeket, amikor is a vendégek támadója (O. T.) összetűzésbe keveredett a hazai nézőkkel. A félidő vége előtt, egy les gyanús helyzetben, kiegyenlített a vendég együttes. (1:1).

A második félidő első részében (56. perc) a Bőcsiek kapus cserére kényszerültek a kezdő hálóőrük kéz és váll sérülése miatt. A ketrecbe a már öregfiúnak számító kapusedző: Balázs Flórián („Samu”) állt. Az 65. percben megszerezte a vezetést a vendég együttes. Újól egy rögzített helyzet után (szabadrúgás) kaptunk gólt a kapu előtt zavaró védő nélkül álló vendég csatár fejéből. (1:2) Helyzetek váltakozva a kapuk előtt. Sárgalapok, cserék, majd Bőcsi főlény. A mérkőzés végére, a rendes játékidő letelte utánra is maradt esemény! A 92. percben egy jobboldali gyors ellentámadás után, tovább

növelte előnyét a vendég együttes. (1:3). Még mindig nem volt vége! A 94. percben a korábban csereként beálló Dobos Gergő szerzett gólt. (2:3). Az utolsó pillanatban még Pecsenye Krisztián lábában volt az egyenlítés lehetősége, de labdáját az öregroka Balázs Flórián („Samu”) védte. A vége 2: 3 lett.

Gólok: 11. perc: 1:0: Horváth Benjámín (Encsi háromszögelés (!) a Bőcsi 16,5 m-es jobb oldalán. A laszti Horváth Beni elé került, aki jobbal, kb. 12-14 m-ről, laposan a kapu bal oldalába lőtte a hazai csapat vezető gólját.)

40. perc: 1:1: El-Sherif Omar

65. perc: 1:2: Kerekes Máté

92. perc: 1:3: Tóth Tamás

94. perc: 2:3: Dobos Gergő (Középen történő labdaszerzés után, Horváth Beni kitette jobbra a bőrgolyót, ott érkezett a nemrég beállt Dobos Gergő, aki egy pattanás után, jobbal magasan a bal felsőbe lőtte a 2. hazai gólt.)

Ifi: 5:3 (G.: Molnár Szabolcs (2), Rontó Rajmund, Szűcs István, Szűcs Péter)

2020. 09. 12. (Szo.): 5. forduló: ASZALÓ SE – EVSC: 3:5 (1:3)

Napos, száraz, kánikulai meleg idő. Aránylag jó talajú, de hepehupás, lapos passzra kevésbé alkalmas pálya.

Már a derbi elején hidegzuhanyként érte az Encsi csapatot és szurkolóikat a 4. percben megszerzett hazai vezetés. (1:0). Lest reklamáltak a vendégek, de egy védő (L.M.) kissé beragadt. Rövidesen érkezett a válasz. 11. percben, Pecsenye Krisztián kissé „dadogós” labdája került a hazai gólvonalon túlra. (1:1). A 15. percben megszerezhetette volna a vezetést, az edzőjét a mérkőzésen nélkülöző Aszalói együttes. Büntetőhöz jutottak. Kontra Anti lehúzta ellenfelét. A 11-est azonban balra vetődéssel Madarasi Bence hártotta. Enyhe Encsi főlény. Molnár Józsa több labdát is fölé bombázott. Az ivó szünet előtt megszerezte a vezetést az EVSC csapata. Horváth Beni passzát Rakaczki Marci váltotta gólrá 22. percben. (1:2). A félidő utolsó (45.) percében, az először kezdőbe kerülő Péter „Dudi” szöglet utáni fejesével, tovább nőtt a vendégcsapat előnye. (1:3) A szünetben a hazaiak sérülés miatt kapust cseréltek. 54. percben Horváth Beni keresztlé ívelése után Molnár Józsa talált a kapuba. (1:4).

1 minutum múlva érkezett a 2. Aszalói gól, egy védekezési hiba után. (2:4). A rossz talaj hátráltatta a folyamatos játékokat. A 4. Encsi gól után a hazaiak irányították a mérkőzést, míg a vendégcsapat játéka visszaesett. A 83. percben újra Pecsenye Krisztián következett. Távoli, kb. 30-35 m-es lövése vágódott a kapu jobb oldalába. (2:5). Ezután Gergely Attila került helyzetbe, de nem passzolt a jobb pozícióban lévő társaihoz. Ő pedig elpuskázta a lehetőséget. A végeredmény a 92. percben alakult ki. Egy védelmi hibát követően szereztek a vendégjátékosok a 3. találatukat. Így lett 3:5 a végeredmény.

Gólok: 4. perc: 1:0: Vadász Róbert

11. perc: 1:1: Pecsenye Krisztián (Labda útja: jobbról átívelés balra, onnan beadás középre, ahol érkezett „Pecsi”, aki lecsapott a labdára,

kb. 6 m-ről kapura lőtt, a börgolyó kissé dadogott, de végül is a hálóőrt is érintve, középen, a gólvonalon túlra vánszorgott az egyenlítő találat.)

22. perc: 1:2: Rakaczki Marcell (Horváth Beni labdaszerzés után jó ütemben hozta helyzetbe a center poszton lévő Rakaczki Marcit, aki ráfordult a labdára, és ballal középen bevágta a vezető gólt.)

45. perc: 1:3: Péter István (Varga Alex jobbról, ballal a kapu elé közepre belőtt szögletét, Péter „Dudi” felugorva a ketrec közepébe fejelte a 3. Encsi gólt.) (1:3).

54. perc: 1:4: Molnár József (Horváth Beni, Gergely Attilától kapott jobboldalon egy jó indítást. Beni átvittele a játékszer balra, ahol menetrendszerűen érkezett Molnár Jóska, és jobbal a jobb kapufát is súrolva került a hálóba a 4. Encsi gól.)

55. perc: 2:4: Figezki Ágoston

83. perc: 2:5: Pecsénye Krisztián (Krisztián kb.: 30-35 m-ről kapura lőtt, és labdája a kapu jobb oldalába vágódott, úgy, hogy a kapus csak nézni tudta.)

92. perc: 3:5: Máty Milán Asztrik

Ifi: 1:1 (G.: Oláh Krisztián)

2020. 10. 14. (Sze.): 6. forduló: EVSC – Gesztely FC:

A 6. fordulóbeli mérkőzést, később (10. 14.), hétközben játszik le a csapatok, mert az eredeti időpontban a Gesztely FC együttese, a Magyar Kupa Országos főtábláján kisorsolt mérkőzését játszotta.

2020. 09. 26. (Szo.): 7. forduló: Sárospataki TC – Végardó fürdő – EVSC: 1:2 (1:0)

Hüvös, borult idő szombat délután. A körülményeket nézve, szép, jól előkészített pálya fogadta az encsi csapatokat, melyek közül az ifjúsági együttes méretetett meg előbb, és sajnos 2:1-es vereséget szenvedett. A felnőtt csapat 16 óra után pár perccel kezdte a mérkőzést, mely a hazaiaknak vízvázalástó volt, mert bizonyítani szerették volna, hogy az előző héten elszenvedett csúfos vereségből fel tudnak állni. A vendéglátók már az elején bizonyították, hogy nem mennek a szomszédba keménységért, melyet a bíró két gyors sárga lappal honorált. Próbáltuk magunkhoz ragadni a kezdeményezést, mely egy Pecsénye Krisztián helyzetben mutatkozott meg. Meddő hazai próbálkozások mellett szögletekből is veszélyeztettünk, ill. mezőnyből is próbálkoztunk gólt szerezni. Leskó Miklós sérülést szenvedett, de ápolás után továbbiakban is vállalta a játékot. A rövid játékmegszakítást kihasználva, a hazai csapat gyorsan felvitte a labdát, majd védőink nem megfelelő kommunikációja miatt megszerezték a vezetést. 1:0. Középkezdés után a hazaiak megerősödvé, újabb óriási helyzettel jelentkezték, de a kapusunk, Madarasi Bence bravúrral hárította. Így zárult az első félidő. A második félidőt határozottan kezdte csapatunk, mely egy gyors gólból is megmutatkozott. Egy kapu előtti kavargás során Bártai József zörgette meg a hálót! 1:1. Tovább fokozódott az encsi nyomás, a hazaiak csak durvaságokkal vették észre magukat, melynek újra Leskó Miki volt

kárvallottja. Folyamatos cserék után, újra megerősödöttünk. Megint tűzijáték alakult ki a pataki tizenhatoson belül, melynek végén Pecsénye Krisztián talált a kapuba. 1:2. A hazaiak a fáradságukat keménységgel ellensúlyozták, melynek egy piros lap lett a jutalma. Sajnos a durvaságokba mi is belementünk, ill. felvettük a kesztyűt. Ennek következményeként, Havas János révén bennünket is megtalált a piros kártya. Az eredmény már nem változott. A játék képe alapján jogosan vittük el a 3 pontot Sárospatakról! A mérkőzés után a helyi vezetés és szurkolói kör – élükön az encsi kötődésű Kovács Gáborral – vendégül látta csapatunkat, és egy finom vacsora, valamint jóízű beszélgetések mellett, kölcsönösen további sportsikereket kívántunk egymásnak. Jó volt ezen a napon encsi szurkolónak lenni!!! CSAK AZÉRT IS: HAJRÁ ENCS!!!

Gólok:

43. perc: 1:0: Váradi István

53. perc: 1:1: Bártai József

66. perc: 1:2: Pecsénye Krisztián

Ifi: 2:1 (G.: Szűcs Péter)

(A mérkőzésen nem tudtam jelen lenni, ezért köszönöm a meccsről a beszámolót Juhász Péternek, és a segítőknek!)

2020. 10. 03. (Szo.): 8. forduló: EVSC – MVSC MISKOLC: 1:5 (1:4)

Kissé felhős, enyhén szeles, kevésbé napos, enyhébb idő. Szabolcs megyei játéktezők. Az előző napok esőzése következtében jó talajú pálya.

A mérkőzés 1 perces gyászszünettel kezdődött, a tragikus körülmények között elhunyt nagyszerű sportszakemberre, Kuskó Sándorra emlékezve, akinek a temetése a mérkőzés előtt volt, Fancsalban.

A meccs elején mezőnyjáték folyt, váltakozó labdabirtoklással. Azonban gyorsan vezetést szerzett a Miskolci csapat. A 14. percben korszerű támadás végén lőtték vezető góljukat a gyengélkedő hazai védelem mellett. A 18. percben esély nyílt az

egyenlítésre. Fülöp Milánt kézzel elütötte a kapus (Giák Tamás). A megítélt büntetést azonban, Pecsénye Krisztián jobbal keményen a jobb sarok fölé durrantotta. A 21. percben kapushiba és védelmi megingás következtében, már a 2. gól táncolt Madarasi Bence által őrzött kapuban. (0:2) A 24. percben a játéktező a vendégeknél is ítélt egy véleményes büntetést. Azonban Madarasi Bence, jó érzékkel, jobbra vetődéssel hárította a lövést! (Az Aszalói után, ez már a 2. megfogott büntetője volt Bencének, bajnoki mérkőzésen.)

36. perc: Újabb védelmi hiba után, Bakos Zsolt díszkíséret mellett szerezte, a büntetőterületen belülről a 3. vendég találatot. (0:3). A 41. percben szokatlan, és valószínűleg a várttal ellentétes hatást kiváltó cselekedetet hajtott végre Orlóczy Tibor, az EVSC edzője. A félidő vége előtt 4 (!) perccel lecserélte 3 meghatározó játékosát! A 44. percben Gergely Attila felrúgásáért megítélt büntetést, (3. büntető a mérkőzésen!), a 3 perccel korábban becserélt Molnár Jóska, jobbal laposan a jobb alsó sarokba lőtte, megszerezve ezzel a hazaiak becsület gólját. (1:3). A félidő végén tovább nőtt a Miskolci Vasutasok előnye. (45.+1. perc) Szép egyéni akció (gyors elfutás) végén, balról jobbal a jobb alsó sarokban kötött ki a labda. Ezáltal az 1. félidő végeredménye 1:4 lett. (A hivatalos jegyzőkönyvvel ellentétben ez az eredmény a félidőbeli tény!)

A 2. félidőben: cserék, sárgalapok. Védekezési hibák a hazai csapatnál. A 69. percben 10 főre fogyatkozott az egyébként is kissé hitehagyott encsi csapat. Pálincás Szabolcs 2. sárgalapja után a kiállítás sorsára jutott. A 79. percben a Miskolciak kipasszolták az EVSC védelmét, és Balogh Balázs révén nagy gólt lőttek a jobb felső sarokba. Ezzel beállították a végeredményt! (1:5) Azonban még a 85. percben is, ahogy mondani szokták: „Meleg volt a pite!”. Az MVSC „egy helyzetből 3 gólt is szerezhetett volna!” Végül is Horváth Beninek a gólvonalon sikerült kirúgnia a kapuson már túljutott labdát.

Egyértelmű MVSC fölény, megérdemelt siker. Gyenge hazai teljesítmény, ami még az eredménytől is elfogadhatatlanabb. A vendégeknél több képzetesebb, sportiskolában nevelkedett játékos volt. Gyorsabban, pontosabban, gólrátörőbben kergették a labdát. Az eredmény ellenére nem volt „világvege hangulat” a csapatnál, az edző kérésére.

Gólok:

14. perc: 0:1: Kovács Balázs

21. perc: 0:2: Potyka Attila

36. perc: 0:3: Bakos Zsolt Sebastian

44. perc: 1:3: Molnár József (11-esből) (Gergely Attila felrúgta az MVSC rutinos védője, a 36 éves Fodor Péter a büntetőterületen belül. A megítélt 11-est Molnár Jóska jobbal, laposan a jobb alsóba lőtte.)

45.+1. perc: 1:4: Potyka Attila

79. perc: 1:5: Balogh Balázs

Ifi: 1:3 (G.: Tvergyák Zsombor, 11-esből)

Profi szerződést kapott Zsiga Máté

Az encsi kötődésű, encsi gyökerű fiatal labdarúgó 2020. augusztusban, profi szerződést kapott az NB I-ben szereplő DVTK felnőtt csapatánál.

Máté 2000. 06. 13-án született Miskolcon. Az EVSC-ben lett igazolt labdarúgó 2005-ben. Az encsi utánpótlás csapatokban szerepelt, edződött 2005 és 2011 között. (Az EVSC erre az időszakra vonatkozólag utánpótlásképzési kártalanítást, nevelési költségtérítést fog kapni.) Itt az első éven a felkészítője Varga Ferenc volt, míg a továbbiakban Kocsis Nándor lett a korosztályának az edzője. 2011-től a DVTK utánpótlás csapataiban lépdelt előre évenként, az U 12-es alakulattól az U 19-esig. A 2018/2019-es idénytől kezdve a DVTK NB-III-as tartalék együttesében játszik.

Posztja: középpályás. (Írányító, esetenként jobb vagy balszélső, támadó szellemű játékos.)

A DVTK Labdarúgó Akadémia tagjaként (hetedmagával) a felkészülési edzőtáborban 2020 januárban, Cipruson már együtt erősödött, gyakorolt és ismerkedett az NB-I-es csapat játékosai, Feczkó Tamás vezetőedző irányítása mellett. Manapság még főleg az NB-III-as együttesben szerepel, de célja minél előbb tartósan az I. osztályú csapat keretébe bekerülni, játszani.

A Balassagyarmat VSE elleni Magyar Kupa (6. forduló, főtábla) mérkőzésén (2:0 a DVTK javára) pályára lépett az NB-I-es csapatban, (a 20-as számú mezben) a

mérkőzés 89. percében, Márkvárt Dávid helyett!

Gratulálunk Máté! Következő feladat, és cél, a bajnoki meccsen való szereplés, pályára lépés.

Encsi kötődését jelzi, hogy hétfő esténként gyakran játszik a Sportsarnokban amatőr helyi focistákkal, ahol többek között együtt sportolhat az édesapjával és a nagybátyjával is. A szurkolók az évzáró („Szilveszter kupa”) encsi teremtornákon is láthatták az előző éven

(években) játszani.

Reméljük, hogy Máté is hamarosan bekerül azon játékosok sorába, akik Encsről indulva, vagy Encset is érintve lettek NB-I-es játékosok. (Pl.: Hanyecz Béla, Majoros László, Kotula László, ifj. Verpecz István)

A dvtk.eu honlapnak a következőképpen nyilatkozott Zsiga Máté:

Nagyon örülök, hogy megkaptam életem első profi szerződését. Kilenc éve vagyok a DVTK labdarúgója, nagyon sokat tanultam ez idő alatt, és a DVTK is óriásit fejlődött mind infrastrukturálisan, mind szervezettségben. Tényleg csak a futballra kell koncentrálnia annak, aki a DVTK-ban játszik, és nagyon örülök, hogy én továbbra is részese lehetek ennek. Személy szerint rengeteget fejlődtem az utóbbi években. Igyekszem meghálálni a bizalmat, és olyan teljesítményt nyújtani, amivel segítségére lehetek az együttesnek. Minden adott, hogy a legtöbbet hozzam ki magamból, ráadásul úgy, hogy a hétköznapiakon az első csapattal edzhetek, ez a lehető legjobb lehetőség számomra, hiszen nap mint nap kitűnő játékosok között fejlődhetek. Bízom benne, hogy rövidesen én is bemutatkozhatok az élvonalban is a DVTK színeiben, ami nem lesz könnyű feladat, de mindent meg fogok tenni ezért.”

Gratulálunk Máté! További sikereket, sérülésmentes pályafutást!

L. I.

Vadonatúj kisbusz kapott Selyeb Önkormányzata

2020. június 12. napjától Falugondnoki Szolgálat kezdte meg működését Selyeben. A falugondnok munkáját vadonatúj kisbusz segíti.

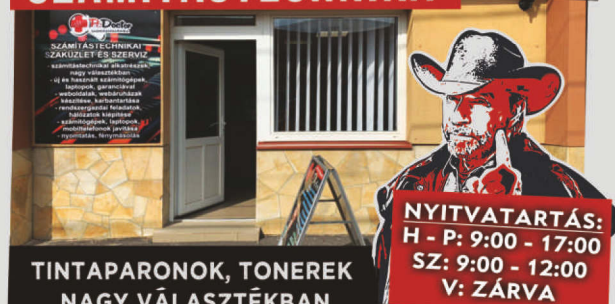
Régi terve volt Selyeb Önkormányzatának, hogy falugondnoki szolgálatot indítson, és ehhez megfelelő gépjárművet szerezzen be, ezért a Magyar Falu Program keretében meghirdetett, Falu- és tanyagondnoki szolgálat támogatása című, MFP-TFB/2019 kódszámú pályázati kiírásra benyújtotta pályázatát. A pályázat sikeres volt, az elnyert vissza nem térítendő támogatás összege 14.999.999 Ft. A pályázati forrásból beszerzett VW Transporter Kombi HT 2.0 TDI típusú 9 személyes kisbuszt Selyeb polgármestere, Aranyosi György 2020. április 8. napján vehette át.

TOVÁBBRA IS ÜTŐS ÁRAK!

PC DOCTOR

SZÁMÍTÁSTECHNIKA

TINTAPARONOK, TONEREK
NAGY VÁLASZTÉKBAN

SZÁMÍTÓGÉPEK, LAPTOPOK ÉRTÉKESÍTÉSE,
JAVÍTÁSA, WEBOLDALAK KÉSZÍTÉSE,
MOBILTELEFONOK ÉRTÉKESÍTÉSE, JAVÍTÁSA,
RENDSZERGAZDAI FELADATOK, HÁLÓZATÉPÍTÉS

ENCs, PETŐFI U. 29.
TEL.: +36 46 499 150

INFO@PCDOCTOR.HU | FACEBOOK.COM/PCDOCTORHU

WWW.PCDOCTOR.HU

Bemutatjuk a Városi Sportközpont új sportszervezőjét

„A homo sapiens (értelmes ember), egy személyben homo ludens (játékos ember) is.”

SZABÓ PÉTER

2020. július 01-étől új sportszervezője van az Encs Városi Sportközpontnak, aki kérdésekre válaszolva, ezúton mutatkozik be az olvasóknak, sportszerető érdeklődőknek.

-Mutakozzon be legyen szíves az Encsi Hírek olvasóinak, a sportszerető érdeklődőknek! (Sport múlt, vezetői, sportvezetői múlt.)

Szabó Péter vagyok. Tanári és edzői végzettséggel rendelkezem. Miskolcon élek. Körülbelül 25 éves labdarúgó pályafutás áll a hátam mögött. Ha a teljes pályafutásomat nézzük, akkor a magyar labdarúgó osztályok szinte mindegyikében szerepeltem. A DVTK utánpótlásában nevelkedtem, ahol az NB-s bajnokságokban játszottam, de később a megyei osztályokat is bejártam. Többször megfordultam az encsi létesítményben is ellenfélként.

A Miskolc Városi Szabadidőközpontban dolgoztam 7 évig, mint sportszervező és a kinti létesítményekért felelős vezető. Több kiemelkedő eseményt is rendeztem, válogatott mérkőzéseket, Európa bajnokságot, Világkupát. Nagyon sok kulturális esemény szervezésének, rendezésének is részese voltam (táncverseny, musical, koncert stb.) Jelenleg az Encs Városi Sportközpontot vezetem, felelek a létesítmény működéséért.

-Kik segítik a munkáját az Intézményben?

Minden kolléga azért dolgozik, hogy az intézmény zökkenőmentesen működjön. Minden nap újabb és újabb problémák, feladatok adódnak, amiket meg kell oldanunk. Mindannyian segítjük egymás munkáját, de valójában mindenki a saját feladatára koncentrál. Én a saját munkámat végzem, ugyanúgy a kollégáim is.

-A kultúra és a sport városi szintű összevonása következtében, milyen a munkakapcsolat a Művelődési Ház és a Sportközpont között?

A munkakapcsolat jó. A saját feladatainkra koncentrálunk, hiszen a sportközpont tekintetében

minden nap fontos sportszakmai döntéseket kell hoznunk, és én ezért is kerültem az intézménybe. Természetesen minden olyan esetben, ahol szükség szerű, egyeztetek a város vagy az intézmény vezetésével.

-Milyen fejlesztéseket, újításokat, változtatásokat tervez a vezetése alatt álló Intézményben? (Pl.: A Játéksarnok falának reklámfelületeként való értékesítése, műfüves bajnokság tervezett beindítása után, várhatóak-e hasonló kezdeményezések?)

Az ilyen jellegű kezdeményezések mind-mind azt a célt szolgálják, hogy valamilyen módon növelni tudjuk a bevételeinket. Igen, a jövőben is várhatóak hasonló jellegű

kezdeményezések, sőt ha a tárgyalásaink sikeresek, akkor akár névadó szponzora is lehet az intézménynek. Ez azonban jelenleg csak terv és nem ígéret.

-Milyen stádiumban vannak a már korábban betervezett fejlesztések? (Lelátó, eredményjelző, műfüves pálya, stb...)

Ezeknek a fejlesztéseknek a megvalósításához pályázati források szükségesek. Jelen pillanatban úgy állunk, hogy a műfüves pályára beadott terveinket elutasították, az eredményjelző tábla viszont pozitív elbírálást kapott, tehát az meg fog valósulni. A lelátó kérdése még nyitott, egyelőre az arra beadott pályázatunkat még nem bírálták el.

-Az új uszoda alapkövét már lerakták 2020. 09. 23-án, illusztris vendégek jelenlétében. Milyen ütemben halad majd az építés? Mikorra várható az átadás a tanulók, illetve a nagyközönség részére?

Az uszoda állami beruházás, állami fenntartású lesz. Semmilyen ráhatásunk nincs az építés, kivitelezés menetére. Sok fórumon elhangzott már és én sem tudok mást mondani: a tervek szerint 2021. decemberében átadják a létesítményt a nagyközönség részére.

-Mi a helyzet a régi uszodával? Milyen tervek vannak a hasznosítására?

Nagyon sok elképzelés és terv született már a régi uszoda hasznosítására. Az én fejemben is van egy saját elképzelés, ami a sportközpontnak és a városnak is egyaránt hasznos lenne. Nem az ötlet hiányzik, és bízunk benne, hogy néhány éven belül más sem fog.

-Hogyan áll a beígért konditerem kialakítása?

A terveim között régóta az egyik legfontosabb elképzelés a kondicionáló terem. Elköteleztünk magunk mellett, azért dolgozom, hogy ez mihamarabb elindulhasson, és az encsi lakosok igénybe tudják venni a szolgáltatásait. Az épület, ahol a kialakítását tervezem javításra és felújításra szorul.

A munkákat elkezdtük, a folyamat halad. Az

anyagi lehetőségeink korlátozottak, ezért talán nem a leggyorsabb ütemben, de el fogunk vele készülni.

-Mikorra várható, hogy újra lesz világítás valamelyik futballpályán, ami szükséges lenne az őszi időszakban a csapatok edzéséhez, a bajnoki mérkőzésekre való felkészüléshez?

Az edzőpálya világítását valóban jó lenne megoldani, de erre jelenleg csak ideiglenes áthidaló megoldásra látok lehetőséget. Dolgozunk azon, hogy meg tudjuk oldani. Bízunk abban, hogy jövőben ezt TAO-s vagy más forrásból meg tudjuk majd valósítani.

-Milyen a kapcsolat, milyen a viszony a Sportközpont és az Encs Városi Sport Club között?

Jó a kapcsolat az Egyesülettel és az Egyesület vezetőivel. A jövőben is arra törekszünk majd, hogy az EVSC – mint a legnagyobb felhasználónk- számára biztosítani tudjuk a pályákat, öltözőket, edzéslehetőségeket. Felmerült igényként részükről, hogy szeretnének egy irodát, klubszobát maguknak az intézményben belül. Ezt már megoldottuk és igyekeznünk fogunk később is megfelelő szinten együttműködni.

-A Sport Büfé üzemeltetésében várható-e változás?

Azokon a területeken, ahol nem szükséges nem tervezek változtatásokat. Ha a bérlőink a szerződésben foglaltak szerint, megfelelő színvonalon és minőségben, valamint az intézménnyel való jó munkakapcsolatra törekedve szolgáltatnak, akkor nem látom szükségességét a változtatásnak.

KÖSZÖNÖM SZÉPEN!

L. I.

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Kiadja: Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó: Mikola Gergely
polgármester

Szerkesztőség:

3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330
E-mail: kultencs@internet.hu

A szerkesztőbizottság munkatársai:

dr. Szántó Marianna jegyző
önkormányzati hírek
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Pocsainé dr. Urbán Andrea
bűnügyi hírek
Luhály István sport rovat

Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

ELHUNYT KUSZKÓ SÁNDOR

(„Elment” a legendás fejcs „tulajdonosa”, családapa, sportszakember, tanár, képviselő.)
(1963-2020)

2020. szeptember 19-én, szombaton délután (14:15 után) futótüzként terjedt Encsen és környékén, valamint a Facebookon, a szomorú hír: Tragikus hirtelenséggel és körülmények között elhunyt Kuskó Sanyi!

Családapa: Férj, 3 gyermek (még előttük az élet) édesapja, Gimnáziumi igazgató-helyettes, Önkormányzati képviselő. A Nyíregyházi Bessenyei György Főiskola testnevelés-földrajz szakának elvégzése mellett, labdarúgó edző szakot is végzett.

A későbbiekben elvégezte a Debreceni Egyetem földrajz szakos egyetemi, a Budapesti Műszaki Egyetem közoktatás-vezetői szakát is.

Már Nyíregyházán is folytatott edzői tevékenységet. 1987-ben került Encsre a Váci Mihály Gimnázium tanáraként. Tagja volt az EVSC labdarúgó csapatának, bekapcsolódott az utánpótlás-nevelésbe. Alapító tagja volt az Encsi Focisulinak.

Sanyi már gyermekkorában is igazolt labdarúgó volt.

1987-től 1995-ig focizott az EVSC-ben, majd Szalaszenen még „levezetett”.

Legemlékezetesebb „tette”, az 1994. 06. 19-én a régi focipályán az 1993/1994-es Megyei I. osztályú bajnokság utolsó fordulójában Mád ellen, Szegedi Tibi beadása után szerzett fejcs gólja volt. Erre minden sportszerető Encsi emlékszik, és emlékezni is fog sokáig! Ezzel a fejessel és győzelemmel bajnok lett az EVSC, és történetében először felkerült az NB-III-ba! Ez történelmi siker volt! A győzelem 25. éves évfordulójára az általa főszerzőként megszervezett eseményen, a jelenlévők megtekinthették a mérkőzősen készült felvételt.

Ezen az összejëövetelen ezt a csapatot „Aranycsapat” névvel illették!

Az „ominózus” jelenetet, Sanyi minden munkanapján láthatta már egy jó pár éve, mert nagyszerű művészi rajzolt készített róla Vaszi Pisti. Az alkotás a Gimnáziumi igazgatóhelyettesi szobájának falán kapott méltó helyet!

1995-ben elindult encsi Focisulinak alapítótagja, és egyben edzője is volt.

2002-ben, az első között szerzett „UEFA B” licences labdarúgó edzői végzettséget. (Volt szerencsém erre a képzésre vele együtt járni.) Ekkor a Bozsik-program encsi csoport-vezetője lett, egészen a haláláig. Korosztályos csapataival elért sikerei, elsősegei, eredményei bizonyítják, hogy lelkiismeretes alapos munkát végzett. Az utánpótlásban betöltött szerepe mellett, három alkalommal is volt az encsi felnőtt csapat edzője. (2014-ben őt követtem az EVSC kispadján.) Az utóbbi időben, sajnálatos haláláig, a Tállya KSE U-19-es csapatának volt az edzője, „Sanyi bácsija”. A Tállya KSE honlapja azonnal reagált a szomorú hírre, és hosszú ideig a színes fényképek helye fekete maradt.

Nagyon sikeres volt a Gimnáziumban végzett edzői tevékenysége is. „Fiaival” kétszer is a Diákolimpa Országos Döntőjébe jutott. 2019-ben a második helyezést érték el, úgy, hogy a döntőben csupán büntetőekkel maradtak alul. Nagyon sok sportrendezvény megszervezése is fűződött a Sanyi nevéhez. (Bozsik-program, Váci Kupa, öregfiúk tornák.) Az utóbbi időkig (térdműtétéig) rendszeresen rúgta a bőrt a Városi Sportsarnokban, a „Csütörtök esti” amatőr focista társaival. 2009-ben az „Encs Városért 2009” kitüntetésben részesült, a város sportéletében a labdarúgás területén végzett tevékenységéért. 2018. 12. 08.-án: Bozsik Egyesületi Program DVTK Regionális Utánpótlás-központjának egri évzáróján jutalmazták kiváló munkájáért. 2015-ben (12. 20.) tagja volt a Megyei Igazgatóságok tornáján 3. helyet szerzett Borsod Megyei együttesnek. Két ízben is betöltötte az EVSC Ügyvezetői pozícióját.

Felkészült tanárként, edzőként, sport-vezetőként, sportszakemberként, encsi vezetőként, nagyon nagy tudással, ismerettel, információval rendelkezett, amelyeket sajnós, mind magával vitt az „égi focipályára”.

Ideillenek az Ismerős Arcok „Nélküled” című dalának sorai is:

„Annyi mindent kellene még elmondanom,
S ha nem teszem, talán már nem is lesz rá
alkalom”

„Elindult Ő a fények útján”

(Karthágó: Requiem)

Az EVSC 2020. szeptember 20-án (vasárnap) (ill. egy héten át), a Városi Sportközpont előtt nyilvános, csendes gyertyagyújtást tartott az előző nap elhunyt Kuskó Sándor sport szakember emlékére és tiszteletére.

Temetésén (2020. október 03 án, Fancsalban) meg számlálhatatlanul sokan vettünk részt, és két felülmúlhatatlan „Búcsú beszédet” hallhattunk.

Télen, az emlékezés jegyében, sajnós egy újabb Emléktornával bővíthet a terem tornák sora!

„Örökre velünk maradsz,
Őrizzük mosolyodat.”

(Edda: Lelkünkéből)

Nyugodj békében Sanyi! Legyen könnyű az álmod!

L. I.

Emlékezések Kuskó Sándora
(Sportvezetők, edző kollégák, játékosok,
vagy játékosai.)

Paul József:

(Szakosztályvezető, Önkormányzati képviselő)

Mint mindenki tudja nagy veszteség érte az encsi sportéletet, elvesztettünk egy nagyszerű sportembert, pedagógust Kuskó Sándort!

Nem sok időt tudtunk együtt dolgozni, úgy a sportban, mind a testületben, de egy nagyszerű és ötletekkel teli, célkitűzésekkel vezető embert ismertem meg benne. Úgy gondolom, érzem, a városi sportban pótolhatatlan a személye.

RAKACZKI ZOLTÁN:

(Szakosztály vezetőségi tag)

Fájó szívvel emlékezünk Kuskó Sándor Sportvezetőre, aki több évtizeden keresztül hűen szolgálta és segítette több területen is az Encsi Városi Sport Club működését - életét. Emlékeimben sokáig élni fog, amikor is 2019 - ben, Szombathelyen a Diákolimpa Országos Kispályás Labdarúgó Bajnokságban II. helyezést értünk el a Váci Mihály Gimnázium csapatával.

A döntőben is csak a büntetőpárbajban maradtunk alul az ellenféllel szemben. Felhívott az utazás előtt, hogy nehézségek merültek fel a tanulók szállításában, kérte a segítségemet, amit sportbarátként és szülőként elvállaltam. Együtt izgultuk végig a csoport küzdelmeket, valamint az egyenesági továbbjutást. A döntőben elért ezüstérmet közösen ünnepeltük a gyerekekkel, a helyszínen és hazafelé is.

Emléke maradjon meg a jövő nemzedékének is, hiánya pótolhatatlan az egész sportszerető társadalom számára.

JUHÁSZ PÉTER:

(Szakosztály vezetőségi tag)

Sanyit – mert mindenki így hívta – én akkor ismertem meg, amikor az encsi csapat, most már több mint negyed évszázada bajnoki címet ünnepelhetett Mád csapata ellen, még a régi, temető melletti pályán. 18 éves lehettem, mikor az emlékezetes napon kimentem a meccsre, amely, mint később kiderült, sorsfordító lett az életemben.

Visszaemlékezvén, tényleg nagyszerű csapatunk volt, tele kitűnő labdarúgókkal, akiket Orlóczy Tibor gyűrt össze igazi közösséggé. De mind közül kiemelkedett – és nem csak magasságával – Kuskó Sanyi, kinek játéktudásának, szervezőképessége, küzdeni akarása, és nem utolsósorban a játék iránti alázata, mindenki fölé helyezte. Telt-múlt az idő a mérkőzésen, kisebb-nagyobb helyzetek adódtak mindkét kapu előtt, de csak nem akart megszületni a győztes encsi találat. Majd a Mester cserére szánta el magát, beküldte Sanyit a pályára. A nézők már valamit sejtettek, mert sokan kiabáltak felé „Bólints Sanyi!” A kérdés meghallgattatott, mert egy Szegedi Tibi által elvégzett szöglet után Sanyi megszerezte a győztes gólt. Természetesen fejesből. Ezután az, az eufória, amely a pályán eluralkodott, végérvényesen encsi szurkolóvá tett. Ezt Neked köszönhetem Kuskó Sanyi!!! A további életemben is gyakran találkoztunk, a sporthoz fűződő viszonyunkat mindig azonosan láttuk, együtt szorítottunk a helyi labdarúgásért szurkolóként, edzőként, vezetőként, ki-ki a tudása legjavát adva. Tavaly együtt indultunk az önkormányzati választásokon, ahol mindkettőnk programjában jelentős szerepet játszott a sport. Az ősz beköszöntével már közösen szerveztük a helyi Bozsik programot, megtisztelő volt felkérésének eleget tenni. Szívesen, nagy lelkesedéssel kezdtem a munkát Sanyi oldalán, mert láttam, hogy milyen fáradhatatlan ebben a szerepben is, mint annak idején a futballpályán volt. Itt is ugyanaz jellemezte, mint bő negyed évszázaddal ezelőtt: szervezőképesség és alázat. Jó volt látni azt a sok gyermeket, akik mind felnéztek rá, és ez az érzés engem is csodálattal töltött el. Tudtam, jó helyen vagyok, ezt akarom csinálni! Azonban az élet máshogy akarta! Köszönöm és büszke vagyok, hogy ismerhettem Kuskó Sanyit! Nyugodj békében!

KEREKES LÁSZLÓ:

(Szakosztály vezetőségi tag)

Fájó szívvel búcsúzom Kuskó Sándor barátunktól. Nyugodj békében Sanyi!

URAYATTILA:

(Tálya KSE, NB-III vezetőedző)

Kuskó Sándorral először az iskolai diákolimpiai versenyeken, illetve a Bozsik-programokon találkoztunk. Karrierje hasonlóan alakult, mint az enyém, hiszen

A megyei I. osztály bajnoka, az Encs. Ősszel már az NB III-ban játszanak.

labdarúgóként és testnevelő tanárként dolgoztunk lakóhelyünkön. Ugyanaz volt a munkaterületünk mindkettőnknek, ezért találkozásaink alkalmával mindig volt közös témánk. A labdarúgás iránti alázata és szorgalma kimagasló volt. Nem csak szeretett ezt a sportot, de nagyon jó szakember is volt. Évtizedekig az encsi sportélet elképzelhetetlen lett volna nélküle.

Sporteredményei, tanári munkássága nem csak közvetlen környezetében, de megyei szinten is meghatározó volt, ezért is rendkívül tiszteltem és nagyra becsültem. Mindig megemlítette a családját, amire joggal lehetett nagyon büszke. Emberként is, csak a legjobbakat tudom róla elmondani! Utoljára egy Tályai mérkőzés végén találkoztunk, ahol barátilag, de reálsan átbeszéltük a történeteket! Nem gondoltam volna, hogy az volt az utolsó személyes találkozásunk! Nagyon sajnálom! Nagy úrt hagytál magad mögött, hiányozni fogsz mindenkinek, aki ismert! Nyugodj békében Sanyi!

ERDEIZOLTÁN: (Edző kolléga)

(Tálya KSE utánpótlás):

Nagyon megrendített a baleset híre. Egy tiszta és egyenes gondolkodású embert ismertem meg 9 éve, amikor az egyesületi Bozsik programban kollégák lettünk. Nagyon sokat segített nekem Sanyi a pályafutásom elején úgy, hogy személyesen nem is találkoztunk, csak telefonon beszéltünk. Később a közös munkáink során csak erősödött az az érzés, hogy Sanyi egy szakmailag felkészült, kiváló pedagógus, aki mindig értett a gyerekek nyelvén. Szerettem vele edzői képzésekre járni, ahol az utazások során mindig sokat beszélgettünk. A közös fesztivál rendezések örök emlékek maradnak bennem, ahol Sanyi felkészültsége és higgadsága mindig is példaként fog lebegni a szemem előtt. Nagyon hiányozol "Sanyi bácsi"!

ADU ANTAL:

(Volt játékos társ)

Fájó szívvel búcsúzok a magam és egykori csapattársaim nevében is volt játékos társunktól. Sohasem felejtjük el, hogy azon az emlékezetes mérkőzésen Ő fejelte be a csapatot az NB-III-ba! Nagyon sok mindent tett az Encsi sportért, bár mindenki így állna hozzá ehhez a dologhoz. A fiaimnak is volt edzője. Ők is nagyon szerették „Sanyi bácsit”. Nyugodj békében Sándor!

KEREKES NORBERT:

(Volt játékos, tanítványa)

Sajnálatos módon, egy szomorú és egyben tragikus esemény árnyékolta be az elmúlt heteket, sokunk gyermekkorát meghatározó személytől kellett búcsúznunk, Kuskó Sándortól.

Csak annyit mondanék, köszönünk mindent Tanár úr! Köszönünk mindent „Edző bá”! Nyugodj békében!

FÜLÖPGÁBOR: (Volt játékos)

Tanár úr többször is volt az edzőm. Serdülő, ifi, felnőtt: valamennyi csapatában fociztam. Az NB III ifi csapatban, a csapatkapitány voltam. Nagyon bravúros eredményt értünk el, erős bajnokságban bronzérem lett a jutalmunk. Sanyi igazi sportember volt, igazi tanár úr. Fegyelmezett, sok passzos játékot kért minden csapatában. Amióta játékező lettem, sokszor találkoztunk, mert a Tálya U-19 csapatának edzője volt. Mindig korrekt úri ember volt. Nyugodjon békében!

NAGY RÓBERT: (Volt játékos, tanítványa)

Tanár úr, már az általános iskolában a torna tanárom volt. 1990-ben, felső tagozatos nagypályás országos döntőbe jutottunk. 4 csapat volt ott az országból. 4. helyen végeztünk, de óriási eredmény volt ez akkor, a mai napig feledhetetlen élményben volt részünk. Serdülő és az ificsapatban is edzőm volt. Nagy bravúr volt az NB III-as bajnokság során, az előkelő 3. hely. Igazi sportember volt. Nyugodjon békében tanár úr!

FÜLÖPNORBERT: (Volt játékos)

Tanár úr, Encsen többször is edzőm volt. Nyugodt, higgadt, igazi példakép volt. Mindig kombinatív játékot kért a csapattól, minden meccsre felkészült, jó, pörgős edzéseket tartott. Encsi legenda a mai napig, ugyanis az NB III-ba jutás az ő fejes góljával történt. Jelen voltam a meccsen. Akkor még Encs, igazi „oroszlánbarlang” volt. A régi pályán óriási volt a hangulat, szurkolás, szírenázás stb.

Játékezőként nagyon sok teremtnőre hívtam, örömmel mentem neki mindig segíteni. Tálya U-19 edzője volt napjainkban, mindig korrekt úriember módjára viselkedett. Nagyon megrettentett a halál híre. Sportos életet élt. Nyugodj békében Tanár úr!

L. I.

RETRO

Miről írt az encsi hírek sport rovata
20 éve anno 2000. Harmadik
negyedévében
(VII. VIII. IX. hónap)?

LABDARÚGÁS: Az EVSC Megyei I. osztályú csapata a 3. helyet szerezte meg az 1999/2000. évi bajnokságban. A csapat teljesítményét értékelte és a következő évad célkitűzéseit értékelte: **Dojcsák Mihály szakosztályvezető.** Deák István lemondása után, a felnőtt csapat új edzője: **Verpecz István lett**, aki elmondta magáról, hogy:

„A kemény edzés híve vagyok!”

A polgármester (dr. Menyhért Béla) által is meglátogatott, jól sikerült „Focinapot” rendeztek **Abaújdevecserben.**

Tanulmányozhatták az érdeklődők az EVSC Megyei I. osztályú csapatának, az **Abaújdevecser Körzeti I. osztályú** együttesének, valamint az **Encs II. Körzeti II. osztályú** gárdájának az őszi sorsolását.

Az ínyencek csemegézhettek a nyáron **befejeződött bajnokságok labdarúgó táblázataiban.** Megyei I. o. ifjúsági (1. Encs, edző: Szepesi István), körzeti I. o. felnőtt (9. Abaújdevecser, edző: ifj. Kerekes János), és ifjúsági (8. Abaújdevecser, edző: Szoták András), körzeti II. o. (2. Encs II Edző: id. Kucsma Imre.), megyei serdülő (1. Encs) (84/85-ös korosztály) (edző: Kuszko Sándor), megyei kölyök I. o. (3. Encs, (86/87) edző: Zsiga István), megyei kölyök II. o. (4. Encs, (88/89) edző: Tóth István), (5x2-es kapu, osztott pálya), valamint a megyei kölyök III. o. (5. Encs, (90/91) edző: Márkus Krisztián) (osztott pálya, 3x2-es kapu). **KÉZILABDA:** Megkezdte bajnoki szereplését a B-A-Z Megyei férfi felnőtt bajnokságban az EVSC abacomp csapata.

Birkózó Club gyermek csapata.

(Az eseményekből újjól, ezalkalommal is látszik a mai olvasónak, hogy milyen jelentős sportélet volt abban az időben a városunkban!)

L. I.

Rovatunkban 2db érdekes és sokak számára, több szempontból is nagyon értékes fényképet mutathatunk be, id. Krusóczki Ferenc gyűjteményéből! A fényképeken látható játékosok közül, sajnos többen nincsenek közöttünk, az égi focipályán játszanak már.

ABAÚJDEVECSER: labdarúgó csapata, az 1960-as évek végén, 1970-es évek elején. (A labdák?)

Balról jobbra: Makranczi András, Makranczi László, Kovács József, Szoták István, Gregó István (Imre), Török István, Varga János, Szepesi Ferenc, Pásztor Imre, Koscsó István, Varga András, Novák András.

AUTÓSPORT

NAGY VIKTOR nyilatkozott az autóversenyző Nagy testvérek idei versenyeiről, jövőbeni elképzeléseiről.

Év elején még arról beszélgettünk, hogy Rally3-as futamokon szeretnénk rajthoz állni. Azonban a vírus minden számítását átrendezett. 2020. június 20-21-én a Domaháza-Zabar futamon indultunk.

Ez a verseny azonban, még az eddigieknél is jobban elvette a kedvünket az ebben az osztályban való versenyzéstől.

Úgy döntöttünk, inkább váltunk és feljebb lépünk. Így a Rally2 futamai mellett döntöttünk. Ez a kategória sokkal több és komolyabb felkészülést igényel, azonban itt lehetőségünk adódik sokkal több kilométert, és magasabb színvonalú versenyt futni. 2020. július 18.-19.-én a Steelvent Salgó Rally 2020 versenyen vettünk részt, amit elég sok gond előzött meg, még közvetlenül a verseny előtti- és az első napon is. Másnap várt ránk 6 gyorsasági szakasz, amelyek közül tudtuk, hogy a 27 km-es szűk, erdei, sáros úton megrendezett gyorsasági rész nagymértékben befolyásolni fogja a végeredményt is. Ez így is lett. Sajnos, nem pont olyan formában ahogy gondoltuk. Kategória 3. helyen álltunk, amikor az 5.-ik gyorsasági szakasz 26. km-rénél szétment a motorunk. Azonban, hátra volt még 1 kilométer, és nem tudtunk még begurulni sem a célba. Nagyon letörtek voltunk, mivel a motorunk nagyon keveset ment még eddig, illetve az eredményeket és gps-t nézve, lehetőségünk lett

volna a 2.-dik hely megszerzésére is akár. Ezt a versenyt próbáltuk hamar elfelejteni, azon voltunk, hogy a motorunk elkészüljön a Miskolc Rally-ig.

2020. augusztus 14-15-én: a Miskolc Rally-n szerepeltünk. Pénteki nap a Népkerti salakmotor pályán rendezték a Prológót (= Bevezető), ezt abszolválva (= teljesítve), este beálltunk a parc fermébe (=lezárt terület), és vártuk a szombati 8 gyors szakaszt. Másnap, amikor még, mi ki sem álltunk a szervíz-parkból, érkezett a szomorú hír, tragikus balesetet szenvedett egy 1. osztályban versenyző páros, aminek következtében, sajnos a navigátor életét veszítette. Ezután a versenyt azonnal törölték.

2020. szeptember 5-6-án volt az Eger Rally, amelyen részt vettünk. Szombat délután rendezték az első gyorsasági etapot, amely, a maga 25 km-ével kellő bemelegítés volt a másnapi gyorsokra. Itt a kategória 4. helyén végeztünk. Elég gyengének éreztem, így az

volt a terv, hogy másnap megpróbálunk gyorsulni és legalább a dobogóra felállni. Ez nem sikerült. Egész nap a 4. helyen autóztunk, és nemhogy tudtuk volna csökkenteni a hátrányunkat, hanem még a vasárnapi 2. gyorson, az egyik kitérőt későn vettük észre, és megérkeztünk végsebességen. Próbáltam úgy elfordulni, hogy a gumisort ne vigyem el, de így is beforogtunk. Itt is jó néhány másodpercet veszítettünk, és sok volt az apró hiba a versenyzésünkben. Végül a 4. helyen értünk célba, amely mindent figyelembe véve teljesen reális.

Ezen az éven már nem készülünk indulni futamon. Nincs is tudomásunkban arról, hogy rendeznének versenyt. Sajnos, a jövőt illetően is nagyon rossz hírekkel tudok szolgálni. Nagyon úgy fest, hogy abbahagyjuk a versenyzést. Nagyon sok időt, energiát, pénzt emészt fel a versenyzés. Jelen állás szerint úgy döntöttem, hogy támogatók hiányában abbahagyom. Nem szeretném ugyan, de sajnos nem látok reményt arra, hogy bármi is változna. (Reméljük akadnak még a tehetséges fiataloknak támogatói a régiókban! Bízunk a „benzingőzt” szerető szponzorokban!) (L. I.)

Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek, aki segített bármilyen formában a versenyzésünk során, legfőképpen az eddigi támogatóinknak!

L. I.

EVSC megyei I. osztályú felnőtt labdarúgó csapatának sorsolása 2020/2021 őszi idény

- 1.forduló: 2020. 08. 15. (Szo.): 18:00:
BTE Felsőzsolca – Encs VSC: 1:2
- 2.forduló: 2020. 08. 22. (Szo.): 17:00:
Encs VSC – Hidasnémeti VSC: 0:2
- 3.forduló: 2020. 08. 29. (Szo.): 17:00:
Abaújszántó VSE – EVSC: 2:4
- 4.forduló: 2020. 09. 05. (Szo.): 16:30:
EVSC – Bőcs KSC: 2:3
- 5.forduló: 2020. 09. 12. (Szo.): 16:30:
Aszaló SE – EVSC: 3:5
- 6.forduló: 2020. 10. 14. (Sze.) (!): 15:00:
EVSC – Gesztely FC: 0:1
- 7.forduló: 2020. 09. 26. (Szo.): 16:00:
Sárospataki TC Végardó Fürdő – EVSC: 1:2
- 8.forduló: 2020. 10. 03. (Szo.): 15:00:
EVSC – MVSC Miskolc: 1:5
- 9.forduló: 2020. 10. 10. (Szo.): 15:00:
Bánhorváti SE – EVSC: 3:2
- 10.forduló: 2020. 10. 18. (Vas.): 14:30:
Nyékládházi DE – EVSC
- 11.forduló: 2020. 10. 24. (Szo.): 14:30:
EVSC – Cigánd SE
- 12.forduló: 2020. 10. 31. (Szo.): 13:00:
Edelény - Borsodszere - EVSC
- 13.forduló: 2020. 11. 07. (Szo.): 13:00:
EVSC – Emődi ÁIDSE
- 14.forduló: 2020. 11. 14. (Szo.): 13:00:
Mád FC – EVSC
- 15.forduló: 2020. 11. 21. (Szo.): 13:00:
EVSC – Mezőkeresztes VSE
- 16.forduló: 2020. 11. 28. (Szo.): 13:00:

EVSC – BTE Felsőzsolca (1. tavaszi forduló!)

Az U-19-es (Ifjúsági) csapat mérkőzései 2 órával a felnőtt csapat mérkőzései előtt kezdődnek!

(Felsőzsolca, Cigánd, Bánhorváti, U-19-es csapatai nem ebben az osztályban szerepelnek!)

BAZ MEGYEI U-16 KELETI CSOPORT 2020/2021 ŐSZI IDÉNY SORSOLÁS

- 1.forduló: 2020. 09. 04. (P.): 16:00:
EVSC – Szikszó SE: 10:4
- 2.forduló: 2020. 11. 10. (!) (K.): 10:00:
Taktaharkányi SE – EVSC
- 3.forduló: 2020. 09. 17. (Cs.): 16:30:
EVSC – Alsózsoltai KSC: 1:6
- 4.forduló: 2020. 09. 27. (V.): 12:00: Mádi FC – EVSC: 1:2
- 5.forduló: 2020. 10. 04. (V.): 14:00: EVSC – Gesztely FCE: 8:5
- 6.forduló: 2020. 10. 11. (V.): 15:00: BTE Felsőzsolca – EVSC: 14:0
- 7.forduló: 2020. 10. 16. (P.): 15:00: EVSC – Bőcs KSC
- 8.forduló: 2020. 10. 23. (P.): 14:00: Tokaji FC – EVSC
- 9.forduló: 2020. 10. 30. (P.): 16:00:
EVSC – Sátoraljaújhelyi TKSE

10.forduló: 2020. 11. 08. (V.): 10:30:
Sárospataki TC – Végardó Fürdő – EVSC

11.forduló: 2020. 11. 14. (Szo.): 12:00:
EVSC – Szerencsi VSE

BAZ MEGYEI U-14 KELETI CSOPORT 2020/2021 ŐSZI IDÉNY SORSOLÁS

- 1.forduló: 2020. 09. 12. (Szo.): 10:00:
Miskolc Népkert Volán SE – EVSC: 4:4
- 2.forduló: 2020. 09. 19. (Szo.): 10:00: EVSC – MVSI: 6:2
- 3.forduló: 2020. 09. 26. (Szo.): 10:00: Gönc VSE – EVSC: 1:15
- 4.forduló: 2020. 10. 03. (Szo.): 10:00: EVSC – Gesztelyi FCE: 17:2
- 5.forduló: 2020. 10. 10. (Szo.): 10:00: BTE Felsőzsolca – EVSC: 3:2
- 6.forduló: 2020. 10. 17. (Szo.): 14:00: EVSC – Bőcs KSC
- 7.forduló: 2020. 10. 24. (Szo.): 10:00: Tokaji FC – EVSC
- 8.forduló: 2020. 10. 29. (Cs.): 16:00: EVSC – Sátoraljaújhelyi TKSE
- 9.forduló: 2020. 11. 06. (P.): 16:00:
Sárospataki TC – Végardó Fürdő – EVSC
- 10.forduló: 2020. 11. 14. (Szo.): 10:00:
EVSC – Szerencsi VSE

ULTRAMARATON

A nemzetközileg ismert sportoló, a magyar hosszútávfutás megkerülhetetlen alakja: **BOGÁR JÁNOS**, nyilatkozott a nyári felkészüléséről, a nagyon várt, de végül elmaradt Spartathlonról, őszi versenyeiről, terveiről, az „Encsért 2020” kitüntetéséről.

A nyarat, versenyeit a Spartatlonra való felkészülésre szánta. 29 év után szeretett volna újra végig futni a klasszikus távon. 1991-ben indult a versenyen, amelyet akkor nagy - több mint másfél óra - előnnyel meg is nyert.

(A Spartathlon egy 246 kilométeres ultramaraton futóverseny Görögországban, Athén és Spárta között. Az 1983 óta évente rendezett verseny szeptember utolsó péntekén rajtol, és a futók az Akropolisz lábától Leonidász király Spárta főterén álló szobraig futnak.)

A 2020. évi versenyre az indulási jogot megkapta, a nevezési díjat, és egyéb költségek összegét, futótársak és támogatók segítségével sikerült összeszednie. Nagyon bízott a sikeres részvételben. Azonban a szervezők a Covid-19 vírus miatt szeptember elején lemondták a versenyt! Ami szerinte sejtethető volt, de mégis bízott benne, hogy 29 év után újra megadatik neki ezen a híres versenyen való részvétel, amiről még nem mondott le.

A felkészülés jegyében több versenyen is részt vett: A Veszprém megyei TÉS-en, 120 km-es távon, Balatonszőlősen, 80 km-es etapon, Kassán extra maratonton, Baradla hegyi versenyen: 33 km-en.

Az eredmények és a dobogós helyezések alapján bizakodva várta a Görögországi versenyt, ami nagy bánatára, a vírus miatt nem valósulhatott meg ezen az éven. Azutóbbi időkben több versenyen is elindult. (Volt, ahol párjával, Varga Ildikóval együtt.) Ezek a megmérettetések, azonban csak Jól esik hiánypótlást jelentettek számára. Bár nem kifejezetten terepfutó, a hosszútávfutó legendaként emlegetett atléta, elindult a Büki Hegyi Maratonon (BHM) is. 56 évesen is

dobogós helyezést ért el, 3. lett. A XIV NN UltraBalatonon, a Balatont megkerülő 221,9 km-es körversenyen, kategóriájában a 65. helyen ért célba. Azonban korábban már két ízben, 2007-ben és 2012-ben is győzni tudott a férfi egyéni versenyben. Most végig az a cél lebegett a szeme előtt, hogy nagyobb gond nélkül beérjen, ne kelljen feladnia a versenyt. Motiváció híján, ez 31:36:19 óra alatt sikerült. A nagyon kevesek egyikeként alig egy hét múlva, rajthoz állt a SPAR Budapest Maraton 42 kilométeres távján, ahol, 3:18:38-as idejével, összesítésben a 132. helyen végzett. Ideje a korához képest (56 éves!) is mindenképpen elismerésre méltó. Teljesítményével így is elégedett, elfogadta, hogy már nem lehet ott a legjobbak között. Legnagyobb ellenfele a kora! Továbbra sem áll le, indul majd a Miskolci Barátság Maratonon, és várhatóan nevez egy novemberi hatórás versenyre is!

Tagja a megszálottak Klubjának. Sportszerű életével méltó példaképe a fiataloknak.

Bogár János szavai szerint: „Hála, egészségesen köszönöm jól vagyok, ezt szeretettel kívánom mindenkinek. Vigyázzunk továbbra is egymásra!”

„Csodálatos érzés volt 2020. augusztus 20-ai ünnepség alkalmából átvenni az „Encsért 2020” kitüntetést! Nem kimondottan Encsi lakos vagyok, de voltam az. Öröm volt a 2000-es években az EVSC színeiben jó pár évet versenyezni, (221 versenyen vettem részt ekkor) Encs város jó hírét szerte Európába, és azon túl is elvinni. Ebben az időben nyertem többek között, a 100 km-es Országos bajnokságot Zalaegerszegen.

Hálásan köszönöm külön Karsai Attila képviselő úrnak, és Mikola Gergely polgármester úrnak ezt a különleges megtiszteltetést.”

„Szeretném megköszönni ezúton is a sok biztatást, amit kapok nap, mint nap, itt Encs környékén az edzéseim alkalmával. Nagyon jól esik!

Hálásan köszönöm az Encsi támogatóimnak a segítségét, akik nélkül sokkal nehezebb lenne versenyeznem. Köszönöm a bizalmukat, szívből jövő segítségüket.

Jó egészséget kívánok szeretettel mindenkinek!

Vigyázzunk továbbra is egymásra!”

L. I.

Támogatók

Bűnügyi hírek

1. Az Encsi Rendőrkapitányságon garázdaság vétsége miatt indult eljárás, mert 2020. júniusában egy férfi az encsi MOL üzemanyagtöltő állomáson minden ok nélkül hangosan ordítani kezdett, majd minden előzetes szóváltás nélkül odament egy ott gépjárművet tankoló férfihez, akit egy alkalommal az arcán megfejtelt, majd két kézzel a mellkasánál fogva ellökte őt. Az elkövető ezt követően az üzemanyagtöltő

állomás előtt kirakodott üdítőszállományba rúgott, majd megöléssel fenyegette meg az ott lévő eladókat. Az eljárás vádemelési javaslatl került befejezésre.

2. 2020. júliusában egy encsi lakos az Encs és Forró közötti aszfaltozott úton találhato vasúti kereszteződésben - a fénysorompó tilos jelzése ellenére - behaladt a vasúti átjáróba, nem biztosított elhaladási elsőbbséget az Ináncs irányából Encs irányába közlekedő személyvonatnak. A személygépjármű az elejével a vezérlőkocsi bal oldali részének ütközött. Az ütközést követően a gépjármű vezetője a járműből kirepült, 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett.

3. 2020. augusztusában elfegyverkezve elkövetett garázdaság bűntette miatt indult eljárás ismertlen tettes ellen, aki az Encs,

Vasút úton lévő Infinity szórakozóhely főbejárata előtti közterületen, előzetes szóváltást követően egy pengeéllal rendelkező ismeretlen vágóeszközzel megfenyegette a szórakozóhely egyik biztonsági alkalmazottját, majd trágár szavakkal illetve őt és felszólítása ellenére erőszakkal és fenyegetéssel megpróbált behatolni a szórakozóhelyre. Az eljárás jelenleg folyamatban van.

4. Lopás vétsége miatt indult eljárás, mert egy betegápolói munkát végző hölgy 2020. szeptemberében aranyékszert és készpénzt tulajdonított el az ápolására bízott személytől. Az eljárás - egyéb nyomozati cselekmények foganatosítása céljából - jelenleg tart.

Bűncselekmény érte? Áldozattá vált?

Ha valaki közvetlenül (sértettként) vagy közvetett módon (pl. tanúként vagy családtagon keresztül) kapcsolatba kerül valamilyen bűncselekménnyel, **fel kell dolgoznia annak hatásait**. Természetes emberi reakció, ha ilyenkor **fizikai vagy lelki problémák** jelentkeznek, és anyagi nehézségek is felléphetnek.

Aki áldozattá válik, olyan **hatósági és más eljárásokkal** is kénytelen szembesülni, amelyeket általában nem ismer vagy kevésbé gyakorlott benne, legyen szó például feljelentés megtételéről, okiratok pótlásáról vagy azonnali pénzügyi segély, kárenyhítés igénybevételéről.

Mindazok, akik úgy érzik, hogy bűncselekmény áldozatává váltak, testi vagy lelki hátrányt, érzelmi megrázkódtatást szenvedtek, igénybe vehetik a Miskolci Áldozatsegítő Központ szolgáltatásait.

A **Miskolci Áldozatsegítő Központ** küldetése a **személyre szabott segítség nyújtása** az áldozatok számára, szolgáltatásai pedig **mindenki számára**, rászorultságra tekintet nélkül, **ingyenesen** elérhetőek.

Miben tud segíteni a Miskolci Áldozatsegítő Központ?

- személyre szabott **tájékoztatást** nyújt az áldozat számára,
- **áldozatirányítást** végez (tájékoztatást ad arról, hogy az áldozat számára mely szervezet tud segítséget nyújtani),
- **érzelmi segítséget** nyújt, akár pszichológus szakember közreműködésével,
- az áldozatok **biztonságos átmeneti tartózkodását** teszi lehetővé a védett szálláshelyen történő elhelyezésükig (patronus szoba),
- szakmai **együttműködést alakít ki** az áldozatsegítésben részt vevő szervezetekkel,
- **tájékoztatást** nyújt az Áldozatsegítő Szolgálat területi szervei, azaz a járési (fővárosi kerületi) hivatalok által nyújtott szolgáltatásokról és azok igénybevételének módjáról is.

Milyen további állami szolgáltatásokról kaphat az áldozat tájékoztatást?

Az Áldozatsegítő Szolgálat a **bűncselekmény vagy tulajdon elleni szabálysértés** során közvetlenül (sértettként) vagy közvetett módon (pl. tanúként vagy családtagon keresztül) **áldozattá vált személyek számára** az alábbi szolgáltatásokat nyújtja:

- azonnali **pénzügyi segély**,
- áldozati **státusz igazolása**,
- **érdekérvényesítés** elősegítése,
- **tanúgondozás**,
- **védett szálláshely** biztosítása.

A **személy elleni erőszakos bűncselekmények súlyos sérültjei és halálos áldozatainak hozzátartozói** mindezen túl

állami kárenyhítést is igényelhetnek.

A fenti szolgáltatásokat az áldozatok **térítés nélkül** vehetik igénybe.

Amennyiben áldozattá vált, tárcsázza az **ingyenesen hívható Áldozatsegítő Vonalat:**

06 80 225 225

Az Áldozatsegítő Vonal munkatársai a **hét minden napján, éjjel-nappal** fogadják a bajbajutottak hívásait. Bűncselekmények következtében krízishelyzetbe került áldozatoknak és hozzátartozóiknak **azonnali tájékoztatást** nyújtanak.

Miskolci Áldozatsegítő Központ

3530 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky utca 18.

3503 Miskolc, Pf.: 115.

46/303-070

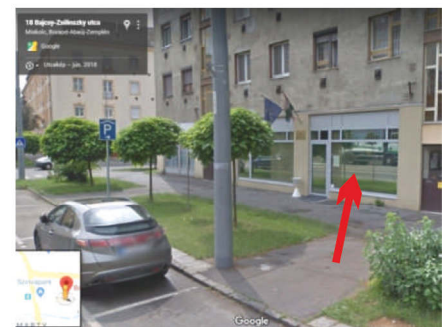
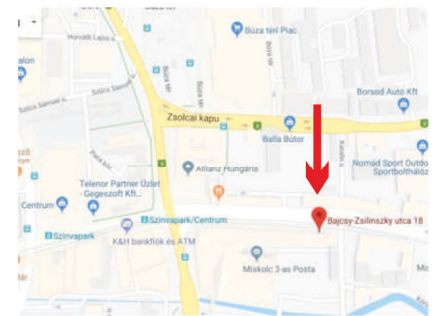
askmiskolc@im.gov.hu

<https://vansegitse.hu>

Hétfő- kedd-csütörtök: 8.00-16.00

Szerda: 8.00-18.00

Péntek: 8.00-14.00

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Balesetmegelőzési Bizottság **rajzpályázatot hirdet**

„Téli veszélyek az utakon” címmel

óvodások (3-6 éves), általános iskola alsó tagozatos (7-10 éves) illetve felső tagozatos (11-14 éves) tanulói részére.

A pályaműveket kizárólag elektronikus úton lehet megküldeni: sajto.borsodmrk@borsod.police.hu e-mail címre.

Az elektronikus levélnek tartalmaznia kell a készítő nevét, korát, pontos címét, az oktatási intézmény nevét, címét, telefonos és e-

mailes elérhetőségét, a rajztanár nevét.

(Az adatok hiányában nem tudjuk értékelni a rajzokat!)

Az alkotásokat beérkezésének határideje: **2020. november 15.**

A B.-A.-Z. MBB által zsűrizett és kiválasztott legjobb alkotásokból kategóriánként 5-5 pályaművet díjazásban részesíti.

B.-A.-Z. MEGYEI BALESETMEGELŐZÉSI BIZOTTSÁG

